

BIULETYN INFORMACYJNY

Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność"

ISSN 1234 - 9771

183

Wydawany od 1992 r.

W numerze m.in.:

- ✎ Pracodawca przyjazny pracownikom -
dualizm na rynku pracy
- ✎ Sytuacja w budżetówce
- ✎ Zestawienie poziomu minimum egzystencji
z 2007 r.
- ✎ Komisja Trójstronna
- ✎ Notes Związkowca nr 46

DZIAŁ INFORMACJI
KK NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"

Gdańsk, luty - marzec 2008 r.

Spis treści

WYDARZENIA MIESIĄCA	3
Z OBRAD PREZYDIUM KK	9
POSIEDZENIE Z DNIA 04.02.2008 R.	9
POSIEDZENIE Z DN. 12.02.2008 R.	12
POSIEDZENIE Z DNIA 18.02.2008 R.	13
POSIEDZENIE Z DN. 04 MARCA 2008 R.	17
POSIEDZENIE Z DN. 10 MARCA 2008 R.	21
POSIEDZENIE Z DN. 18 MARCA 2008 R.	29
Z OBRAD KOMISJI KRAJOWEJ	32
POSIEDZENIE Z DNIA 18.02.2008 R.	32
POLSKA PRZYJAZNA PRACOWNIKOM	38
DUALIZM NA RYNKU PRACY	38
STABILNOŚĆ ZATRUDNIENIA WIĄŻE SIĘ ZE WZROSTEM PRODUKTYWNOŚCI	39
KONKLUZJE I SUGESTIE	40
SYTUACJA W BUDŻETÓWCE	41
W SŁUŻBIE ZDROWIA – „BIAŁY SZCZYT”	41
LIST DO PREMIERA WALDEMARA PAWLAKA	42
W OŚWIACIE - PIKIETY	43
DZIAŁ POLITYKI SPOŁECZNEJ	43
DZIAŁ DS. WALKI Z BEZROBOCIEM	49
INFORMACJA O STANIE PRAC RESORTOWYCH MPIPS	49
POMOC PUBLICZNA W POLSCE W ROKU 2007	52
UWAGI DO PROJEKTU USTAWY O ZASADACH PLANOWANIA I REALIZACJI POLITYKI SPOŁECZNEJ	54
NACZELNA RADA ZATRUDNIENIA	57
RATYFIKACJA KONWENCJI MOP I ZEKS	58
RATYFIKACJA KONWENCJI MOP W ZAKRESIE POLITYKI ZATRUDNIENIA	59
KOMITET MONITORUJĄCY SPO ROZWÓJ ZASOBÓW LUDZKICH	61
SZKOLENIA ZWIĄZKOWE	61
KADRA	61
ROZWÓJ ZWIĄZKU	62
KOMISJE REWIZYJNE	63
KOMUNIKACJA	63
INFORMACJE RÓŻNE	64
BRAK POROZUMIENIA W TRÓJSTRONNEJ	64
ZMIANY W PRAWIE PRACY W TRÓJSTRONNEJ KOMISJI	64
ROZMOWY O KODEKSIE PRACY W TRÓJSTRONNEJ KOMISJI	65
WYŻSZE ŚWIADCZENIA Z ZUS	65
PRZEMOC W TYBECIE	66
"SOLIDARNOŚĆ" WYRÓŻNIONA	66
ARTYKUŁ MIESIĄCA	67
RUCH NALEŻY DO RZĄDU	67
Z OSTATNIEJ CHWILI	69
NIE DYSKRYMINOWAĆ PRACOWNIKÓW	69

WYDARZENIA MIESIĄCA

Luty - marzec

Posiedzenia, opinie, stanowiska, spotkania Prezydium i Komisji Krajowej

5 lutego – odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Krajowy Sekretariat Nauki i Oświaty NSZZ „Solidarność” otrzymał zgodę do wszczęcia i prowadzenia sporu z Ministrem Edukacji Narodowej. Prezydium KK NSZZ „Solidarność” zaprotestowało przeciwko próbom wprowadzania zmian w prawie pracy z pominięciem obowiązku konsultacji z partnerami społecznymi.

5 lutego - związkowcy z branż finansowanych z budżetu państwa domagają się wzrostu płac i negocjacji dotyczących nakładów finansowych na normalne funkcjonowanie usług publicznych. Związkowcy są zgodni, że brak dialogu i rozwiązań systemowych zaowocuje wzrostem napięć i akcji protestacyjnych poszczególnych struktur, które powinien wesprzeć cały Związek. W Gdańsku spotkali się przedstawiciele NSZZ „S” działającej w sferze budżetowej.

6 lutego - Janusz Śniadek, przewodniczący KK NSZZ „Solidarność” rozmawiał z Rzecznikiem Praw Obywatelskich o narastającej fali protestów pracowników sfery budżetowej. Podczas spotkania uznano, iż wiele grup zawodowych ma prawo do walki o słuszne wynagrodzenie. Jednak ze względu na ich liczbę konieczne jest rozwiązanie systemowe uzgodnione przez partnerów społecznych z rządem obejmujące wszystkie grupy, które mogłyby czuć się dyskryminowane. Przyjęte rozwiązania, wychodząc na przeciw oczekiwaniom protestujących, muszą uwzględniać możliwości ekonomiczne państwa.

7-9 lutego – Janusz Śniadek, przewodniczący KK NSZZ „Solidarność”, brał udział w posiedzeniu Komitetu Sterującego EKZZ w Brukseli. Rozmawiano m.in. nt. rewizji Dyrektywy dot. Europejskich Rad Zakładowych.

8 lutego – Jacek Rybicki, sekretarz Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” reprezentował Związek na posiedzeniu Zgromadzenia Ogólnego Grupy „Syndex” w Paryżu. Spółka tej Grupy S.Partner współpracuje z NSZZ „Solidarność” w zakresie pomocy doradczo-szkoleniowej.

12 lutego – odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Podjęto decyzję ws. pomocy z Krajowego Funduszu Pomocy dla członków NSZZ „Solidarność” szukanowanych za działalność związkową, a także decyzję ws. przekazania środków funduszu wspierania statutowych zadań Związku oraz ws. kompetencji do zawierania protokołu dodatkowego do Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Transportu Samochodowego.

18 lutego – odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Prezydium pozytywnie oceniło inicjatywę powołania Rzecznika Praw Pacjenta. Jednocześnie zachodzi potrzeba uporządkowania zbioru praw pacjenta. Podjęto decyzję ws. opinii o projekcie ustawy Ministra Skarbu Państwa o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz ustawy o zasadach nabywania od Skarbu Państwa akcji w procesie konsolidacji spółek sektora elektroenergetycznego, a także decyzję ws. opinii o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Prezydium upoważniło Janusza Śniadka i Jerzego Langerę do podpisania umowy Partnerskiej („Consortium Agreement”) w ramach Projektu „Reprezentacja pracowników Agencji Pracy Tymczasowej”.

19-20 lutego – odbyło się posiedzenie Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Zdecydowano o przystąpieniu do negocjacji zaproponowanych przez wicepremiera Waldemara Pawlaka. „Solidarność” nie zgadza się na warunki wstępne stawiane przez stronę rządową, tzn. na zaniechanie akcji protestacyjnych dotyczących kwestii objętych rozmowami. Związek domaga się wzrostu wynagrodzeń w tym płacy minimalnej, gwarancji ochrony praw pracowniczych i związkowych oraz zapewnienia bezpieczeństwa ekonomicznego osób po zakończeniu ak-

tywności zawodowej. Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" zdecydowała o podjęciu rozmów w Komisji Trójstronnej. "Solidarność" zastrzega także, że w wypadku niewynegocjowania satysfakcjonujących rozwiązań, Związek podejmie statutowe działania w obronie niezbywalnego prawa pracowników do godnej płacy.

Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" ogłosiła rok 2008 Rokiem Ojca Świętego Jana Pawła II.

3 marca - przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Janusz Śniadek brał udział w posiedzeniu Komitetu Wykonawczego PERC MKZZ, którego członkowie przyjęli raporty z działalności za 2007 r. 4-5 marca br. uczestniczył w posiedzeniu Komitetu Wykonawczego EKZZ.

4 marca - odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. W przyjętym stanowisku prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" sprzeciwia się próbom dyskryminacji milionów pracowników, w tym kobiet w ciąży, pracujących w małych zakładach pracy. Podtrzymano negatywne stanowisko ws. projekt MiPS o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS dot. propozycji wprowadzenia nowego sposobu ustalenia wysokości renty z tytułu niezdolności do pracy. Pozytywnie zaopiniowano projekt ustawy – Kodeks pracy. Umożliwia to ministerstwu finansów i organom samorządu terytorialnego zawieranie z pracownikami sfery budżetowej ponadzakładowych układów zbiorowych pracy.

10 marca – odbyło się posiedzenie prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Wnie- siono uwagi do projektu ustaw o zasadach planowania i realizacji polityki społecznej prowa- dzonej na rzecz zatrudnienia, rozwoju zasobów ludzkich i integracji społecznej. Prezydium KK postanowiło zrealizować z Regionem Gdańskim NSZZ „Solidarność” wspólny projekt „Dialog Społeczny - narzędziem wsparcia procesów restrukturyzacji”.

18 marca - w przyjętym stanowisku prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" zwróci- ło się z apelem do władz Wielkiego Narodu Chińskiego o zaprzestanie prześladowania Na- rodu Tybetańskiego i niszczenia jego kultury. Prezydium zwróciło się także do wszystkich przywódców państw o użycie wszelkich możliwych środków, których celem byłoby po- wstrzymanie władz Chin od stosowania wobec obywateli tybetańskich represji, więzień, tortur i nakłonienie rządzących do nawiązania dialogu z przywódcą tybetańskim, Dalaj Lamą.

Rozmowy, negocjacje, spory, spotkania ze stroną rządową

5 lutego - oświatowa "S" weszła w spór z Ministrem Edukacji Narodowej. Podstawą sporu jest Porozumienie Rady Ministrów i Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" w sprawie reguł postępowania przy rozwiązywaniu sporów między administracją państwową i NSZZ "S" z dnia 29 maja 1992 r. Szefem zespołu odpowiedzialnego za merytoryczne przygotowanie i prowadzenie sporu zbiorowego jest Stefan Kubowicz, przewodniczący oświatowej „Solidar- ności”. Przedmiotem sporu jest m.in. brak rozwiązań dotyczących wzrostu wynagrodzeń w oświacie, które zapewniłyby godne płace pracownikom tej branży.

15 lutego - Janusz Śniadek, przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" zwrócił się do premiera Donalda Tuska o wyjaśnienie stanowiska rządu wobec europejskiego mode- lu społecznego. W przygotowanej dla Komisji Europejskiej opinii rządowej dotyczącej odno- wionej strategii lizbońskiej, obecny rząd RP kwestionuje istnienie wspólnego europejskiego modelu społecznego. Co więcej, w swoim stanowisku Rząd stwierdza, że nie ma obowiązku jego wdrażania i domaga się postawienia przez Komisję Europejską większego nacisku na dalsze uelastycznianie rynku pracy. Zdaniem NSZZ "Solidarność" Polska jest w czołówce krajów, które mają najbardziej elastyczne prawo pracy.

6 marca – przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Janusz Śniadek, Maciej Jankowski i Jerzy Łaznowski spotkali się z szefem Klubu Parlamentarnego PO. Strona związkowa przedstawiła zasadnicze zastrzeżenia do zmian w Kodeksie pracy.

17 marca - NSZZ "Solidarność" Przemysłu Okrętowego grozi strajkiem generalnym. Rada Sekcji Krajowej Przemysłu Okrętowego zniecierpliwiona jest brakiem decyzji rządu w spra-

wie prywatyzacji sektora. "Brak rozstrzygnięć w procesie prywatyzacji sektora stoczniowego skutkuje pogorszeniem sytuacji firmy i emigracją zarobkową pracowników, co uderza w interesy polskiej gospodarki" - napisali w swojej uchwale związkowcy.

19 marca - w Warszawie odbyły się plenarne obrady "białego szczytu". NSZZ "Solidarność" reprezentowali Maria Ochman, przewodnicząca Sekretariatu Ochrony Zdrowia oraz Janusz Śniadek, przewodniczący KK NSZZ "S". Przedstawiciele środowisk medycznych przedyskutowali projekt dokumentu tzw. rekomendacji podsumowujących dwumiesięczne prace "białego szczytu". W dokumencie rekomendowane jest m.in. wprowadzenie niewielkich dopłat za część gwarantowanych świadczeń zdrowotnych oraz za świadczenia towarzyszące (m.in. koszty zakwaterowania i wyżywienia pacjentów). Jednocześnie zastrzeżono, iż konieczne jest stworzenie systemu pomocy finansowej osobom, dla których dopłaty mogłyby stanowić barierę dostępu do świadczeń. W ocenie Sekretariatu Ochrony Zdrowia NSZZ "Solidarność" proponowany projekt nie oddaje w pełni opinii i stanowisk reprezentowanych przez partnerów społecznych biorących udział w konferencji. Dlatego "S" ochrony zdrowia domaga się włączenia do rekomendacji wykazu organizacji i ich poparcie bądź sprzeciw wobec proponowanych rozwiązań.

20 marca - przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" zwrócił się do wicepremiera Pawlaka o włączenie problemu wynagrodzeń w publicznej służbie zdrowia do dyskusji w Komisji Trójstronnej. Podkreślił, że pogłębiający się chaos placowy w całej branży staje się coraz poważniejszą przeszkodą w normalnym funkcjonowaniu służby zdrowia, potęguje zadłużenie placówek i utrudnia skuteczne wprowadzenie jakichkolwiek rozwiązań systemowych.

28 marca – delegacja Sekcji Krajowej Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność” spotkała się z marszałkiem Sejmu Bronisławem Komorowskim. Celem spotkania było zarejestrowanie Komitetu Inicjatywy Obywatelskiej Solidarność i zmiany ustawy – Karta Praw Nauczyciela. Zmiany te mają doprowadzić m.in. do znaczącego wzrostu płac nauczycieli i utrzymania prawa do przechodzenia na wcześniejsza emeryturę.

Komisja Trójstronna

15 lutego - Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno - Gospodarczych, nie doszła do porozumienia w sprawie zwiększenia wskaźnika waloryzacji rent i emerytur na 2008 r. Jednym z głównych tematów spotkania miało być podwyższenie wskaźnika waloryzacji emerytur i rent z FUS na 2008 r. Strona związkowa postulowała zwiększenie wskaźnika o 50 proc. realnego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w 2007 r. w stosunku do 2006 r. Strona pracodawców poparła propozycję rządową, czyli zwiększenie o 20 proc. Partnerzy społeczni nie doszli do porozumienia.

6 marca – w Warszawie odbyło się posiedzenie prezydium Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych. Minister Pracy zagwarantowała prezydium Komisji Trójstronnej, że bez uzyskania akceptacji partnerów społecznych, nie przekaze projektów zmian w kodeksie pracy pod obrady Rady Ministrów.

13 marca – w Warszawie odbyło się posiedzenie zespołu Trójstronnej Komisji ds. prawa pracy i układów zbiorowych. Tematem posiedzenia były przekazane do konsultacji partnerom społecznym przez MP i PS dwa projekty ustaw: o zmianie ustawy Kodeks pracy i ustawy o PIP oraz o stażu absolwenckim.

20 marca – zespół prawa pracy Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych rozpoczął prace nad projektami ustaw dot. zmian w kodeksie pracy, ustawie o państwowej Inspekcji Pracy oraz ustawy o stażu absolwenckim. Członkowie zespołu ustalili, że prace nad projektami zakończy się do 18 kwietnia 2007 r. Następnie zostaną skierowane do konsultacji społecznych.

Protesty, manifestacje, spory i akcje strajkowe w zakładach pracy

6 lutego - przez dwie godziny strajkowała załoga Lotniska-Okęcie Warszawa im. Chopina. Protestujący domagali się dodatkowych odpraw w przypadku zwolnień i redukcji zatrudnienia oraz dodatkowych odpraw dla pracowników przechodzących na emerytury poza kodeksowym zapisem. Konflikt trwa już kilka miesięcy. Zaczął się od podania się do dymisji poprzedniego prezesa spółki, który w uzasadnieniu swojej decyzji powiedział, że w związku z brakiem możliwości dokapitalizowania spółki przez właściciela, byłby zmuszony do zwolnienia 600 pracowników. Związkowcy obawiają się, że nowy prezes nie będzie miał takich skrupułów.

7 lutego - Ekotrade to kolejna firma ochrony, która zawarła z „S” porozumienie dotyczące wzajemnych relacji. Spółka zobowiązała się, że będzie szanowała prawo pracowników do organizowania się w związki zawodowe. Oprócz tego „S” będzie miała możliwość kontaktowania się z nowo zatrudnionymi pracownikami ochrony. Każdy pracownik otrzymał od pracodawcy pisemną informację o związku i w ciągu miesiąca wypracowane zostaną szczegółowe zasady współpracy. Porozumienie dotyczy również współpracy mającej na celu stopniową poprawę warunków pracy i płacy pracowników Ekotrade.

7 lutego – negocjacje płacowe w Poczcie Polskiej nie zakończyły się porozumieniem dyrekcji ze związkowcami. Pocztcowcy żądają miesięcznej podwyżki w wysokości 800 zł brutto. Zarząd firmy proponuje podwyżkę w wysokości 100 zł. Związkowcy z „Solidarności” nie zgadzają się na taką propozycję.

7 lutego – Związkowcy z „Solidarności” Huty Stalowa Wola ogłosili pogotowie strajkowe. Spór dotyczy wzrostu wynagrodzeń.

14 lutego - oświatowa "Solidarność" rozpoczęła referendum o ewentualnych formach protestu. Związkowcy zbierają również podpisy pod obywatelskim projektem ustawy o zmianie ustawy - Karta Nauczyciela zmierzającym do radykalnej poprawy zarobków nauczycielskich. Obywatelski projekt autorstwa NSZZ "Solidarność" zakłada podwyższenie od 1 września 2008 r. średnich wynagrodzeń brutto.

14 lutego – na spotkaniu przedstawicieli Zarządu Związku Pracodawców Kolejowych z przedstawicielami NSZZ „Solidarność” strony przedstawiły swoje propozycje w zakresie wzrostu wynagrodzeń. Zdecydowano o opracowaniu kompleksowych rozwiązań w kwestii wynagrodzeń na 2008 r. i lata kolejne.

18 lutego – Krajowa Sekcja Morska Marynarzy i Rybaków NSZZ „Solidarność” prowadzi szczegółową analizę rzeczywistego czasu pracy na statkach, na których obowiązują układy zbiorowe pracy.

19 lutego - głódówkę zaczęli prowadzić pracownicy działu rehabilitacji i diagnostyki szpitala w Przemyślu. Protestujący chcą minimum 550 zł netto podwyżki, czyli tyle ile otrzymały pielęgniarki tego szpitala. Do protestu przyłączyli się również pracownicy transportu i administracji. - Jeżeli nic się nie zmieni to w środę 27 lutego br. pracownicy szpitala w Przemyślu planują zorganizować 2-godzinny strajk ostrzegawczy.

19 lutego – podpisano porozumienie ws. Przekwalifikowań pracowników objętych programem restrukturyzacyjnym w Stoczni Gdańskiej SA.

25 lutego - pracownicy urzędów skarbowych grożą protestem. Jeśli nie będzie rozmów z rządem i sytuacja będzie się pogarszać, pracownicy będą brać zwolnienia lekarskie i urlopy na żądanie. Przedstawiciele Sekcji Krajowej Pracowników Skarbu NSZZ "Solidarność" interesuje, w jaki sposób zostaną rozdzielone pieniądze na zagwarantowane przez rząd podwyżki dla całego sektora. Związkowcy liczą na spotkania z rządem, ponieważ poza podziałem pieniędzy są jeszcze inne problemy, o których chcieliby rozmawiać.

26 lutego - podpisaniem porozumienia płacowego zakończyła się kolejna tura mediacji między zawierciańską "Solidarnością" Pracowników Ochrony Zdrowia a dyrekcją Szpitala Powiatowego. Przyznana pracownikom tylko na cztery miesiące styczniowa podwyżka stawek

podstawowych zostanie przedłużona na czas nieokreślony i tym samym stanie się stałym elementem pensji. Jednocześnie wynagrodzenia zasadnicze wszystkich pracowników, za wyjątkiem lekarzy, od lipca zostaną podwyższone dodatkowo o 350 zł.

26, 27 i 28 lutego - przedstawiciele NSZZ „Solidarność” pikietowali przed Urzędem Miasta Stołecznego Warszawy oraz Mazowieckim Urzędem Wojewódzkim przeciwko tolerowaniu łamania praw pracowniczych przez instytucje publiczne współpracujące z firmami, które łamią kodeks pracy.

5 marca - ponad 300 związkowców z całej Polski protestowało przed Kancelarią Prezesa Rady Ministrów przeciwko złym warunkom pracy pracowników zatrudnianych do ochrony instytucji publicznych. Pracownicy ochrony są jedną z najgorzej wynagradzanych i traktowanych grup zawodowych. Wiele instytucji publicznych korzystających z pracy firm ochrony nie przestrzega standardów ochrony, co więcej przyczynia się do ich obniżenia a także toleruje łamanie praw pracowników.

5 marca - od 16 dni trwa protest głodowy w szpitalu w Przemyślu. Obecnie w szpitalu głoduje 16 osób. Protestujący domagają się podwyżek płac, minimum o 550zł netto dla średniego personelu medycznego, czyli tyle ile otrzymały pielęgniarki tego szpitala. Przeciwko niskim płacom protestują pracownicy z działu rehabilitacji, diagnostyki, transportu, administracji, żywienia oraz technicy RTG i ratownicy medyczni. Dyrektor zaproponował podwyżki 550 zł dla średniego personelu i personelu z wyższym wykształceniem (z wyjątkiem lekarzy) oraz po 200 zł dla pozostałych. Jednocześnie chce dokonać cięć wynagrodzeń, tak, aby ich całkowity koszt nie przekraczał 70 proc. przychodów szpitala.

12 marca – przez dwie godziny trwał strajk ostrzegawczy w Szpitalu Specjalistycznym w Pile zorganizowany przez NSZZ "Solidarność". Głównym postulatem są podwyżki płac dla wszystkich zatrudnionych w szpitalu. Komisja Zakładowa NSZZ "Solidarność" żąda dla pracowników medycznych 700 zł, a dla pozostałych 500 zł podwyżki.

13 marca - Organizacja Zakładowa Pracowników NSZZ "Solidarność" TESCO wezwała zarząd TESCO do natychmiastowego spotkania się z pracownikami sklepów w całej Polsce. Załoga oczekuje rozmów nt. podwyżek płac. Organizacja Zakładowa NSZZ "Solidarność" reprezentuje 2 tys. pracowników z ponad 30 sklepów Tesco w całej Polsce.

19 marca – Komisja Zakładowa NSZZ "Solidarność" pracowników TESCO zawarła porozumienie z pracodawcą. W lipcu nastąpi pierwszy etap podwyżek płac w sklepach TESCO. Kolejny wzrost wynagrodzeń zaplanowano na listopad. Od 1 listopada br. wynagrodzenia pracowników z rocznym stażem pracy wynosić będzie nie mniej niż 1500 PLN a wynagrodzenie pracowników ze stażem poniżej jednego roku wynosić będzie nie mniej niż 1360 PLN. Porozumienie zakłada m.in., że: od marca 2008 wszystkim pracownikom zatrudnionym w sklepach wypłacany jest zwiększony dodatek za godziny przepracowane w nocy, kasjerom wypłacany jest dodatek motywacyjny, który w listopadzie włączony będzie do wynagrodzenia zasadniczego, w kwietniu pracownicy, którzy pracowali co najmniej dwa lata otrzymają jednorazową nagrodę w postaci bonu towarowego w wysokości od 200 do 500 PLN netto (podatek pokryje pracodawca).

19 marca - Sekcja Krajowa Pracowników Handlu NSZZ "Solidarność" zwróciła się do pracodawców w handlu o podjęcie negocjacji ponadzakładowego układu zbiorowego pracy. NSZZ "Solidarność" od wielu lat wskazuje na złe warunki pracy i płacy w placówkach handlowych. Wielokrotnie podejmowano inicjatywy i akcje zmierzające do zmiany tej sytuacji.

20 marca - związkowcy z "Solidarności" prowadzili pikietę przed budynkiem zarządu Ciepłowni Rydułtowy. Domagają się podwyżek wynagrodzeń dla załogi. 21 lutego "S" rozpoczęła spór zbiorowy z pracodawcą. Wcześniej, w trakcie siedmiu spotkań negocjacyjnych, kierujący spółką przedstawiał sztywne stanowisko w sprawie podwyżek. Zgadzał się na podwyżki o 75 groszy na godzinę. Związkowcy chcieli wzrostu o 1 zł. Związkowcy zapowiadają, że będą protestować do skutku. Liczą, że w ten sposób uda im się skłonić pracodawcę do kontynuowania rozmów płacowych.

20 marca – rozpoczął się strajk, zorganizowany przez Komisję Międzyzakładową "S" wspólnie z drugim związkiem zawodowym, działającym w firmie. Pracownicy żądają podwyżek w wysokości, na które nie chce zgodzić się pracodawca. Po rozpoczęciu strajku odbyły się dwie tury negocjacji, po czym pracodawca usztywnił swoje stanowisko i zerwał rozmowy. KM "Solidarność" Portu Gdynia poszła za to na daleko idące ustępstwa, co do wysokości proponowanych podwyżek. Związkowcy zapowiadają strajk do skutku. Podkreślają, że postulowane przez nich zmiany płacowe nie powinny być obciążeniem dla firmy, deklarującej olbrzymie dochody. Zarobki szeregowych pracowników BCT są niewysokie. Strajkujący otrzymali wiele wyrazów poparcia z innych portów bałtyckich oraz Międzynarodowej Organizacji Transportowców ITF.

28 marca - protestujący pracownicy szpitala w Przemyślu podpisali płacowe porozumienie z dyrekcją. Przeciwko niskim płacom protestowali pracownicy z działu rehabilitacji, diagnostyki, transportu, administracji, żywienia, technicy RTG, ratownicy medyczni oraz pracownicy pralni i panie sprząające. Dyrekcja szpitala zaproponowała 600 zł brutto dla personelu z wyższym wykształceniem (z wyjątkiem lekarzy), 550 zł dla średniego personelu medycznego, 300 zł dla sekretarek medycznych i rejestratorek i po 220 zł dla pozostałych. W porozumieniu dyrekcja podpisała, że wyrównanie za trzy miesiące br. zostanie wypłacone we wrześniu, a jeżeli będą jeszcze jakieś pieniądze z restrukturyzacji to zostaną podzielone między wszystkich pracowników szpitala.

31 marca - ponad 86 proc. pracowników Poczty Polskiej poparło przeprowadzenie w firmie strajku. W referendum wzięło udział 73,78 proc. z wszystkich zatrudnionych pracowników. Odpowiadali w nim na pytanie, czy są za strajkiem, jeżeli trwający obecnie spór zbiorowy nie zakończy się porozumieniem. Obecnie trwają mediacje, po których zapadnie decyzja w sprawie strajku w Poczcie Polskiej.

Inicjatywy, uroczystości podejmowane przez NSZZ „Solidarność”

1 lutego - z inicjatywy Sekretariatu Banków, Handlu i Ubezpieczeń NSZZ "Solidarność" odbyła się konferencja "Wygramy Niedziele". Celem pierwszej tego typu inicjatywy w Polsce jest dążenie do zachowania świątecznego charakteru niedzieli dla dobra rodziny i społeczeństwa, jako dnia wolnego od pracy. Jednak najważniejszym celem przymierza jest doprowadzenie do zmiany uregulowań prawnych i mentalności społeczeństwa, m. in. poprzez promowanie rzeczywistej wartości niedzieli. 21 przedstawicieli organizacji pozarządowych, stowarzyszeń pracodawców, związków zawodowych oraz autorytety ze świata nauki i polityki podpisali porozumienie o współpracy pod nazwą "Przymierze na rzecz wolnej niedzieli".

15 lutego - Sąd Apelacyjny we Wrocławiu utrzymał wyrok skazujący na 3,5 roku więzienia byłego wicekomendanta miejskiego Milicji Obywatelskiej w Lubinie. W ten sposób po 25 latach od stłumionej demonstracji lubińskiej z 1982 roku proces w tej sprawie został zakończony.

4 marca - Komisarz KE ds. zatrudnienia Vladimir Spidla, odpowiadając na wystąpienie przewodniczącego KK NSZZ "Solidarność" Janusza Śniadka poinformował o swoim zamiarze doprowadzenia do zmian w dyrektywie Rady UE 94/45 o europejskich radach zakładowych (ERZ). Związki zawodowe od wielu lat wskazywały na pilną potrzebę rewizji tej dyrektywy, ze względu na niejednoznaczność jej przepisów oraz konieczność zagwarantowania skuteczności systemu informowania i konsultacji z pracownikami w firmach ponadnarodowych. Spotykało się to jednak z negatywnym nastawieniem ze strony organizacji pracodawców, uznających, że wystarczającą metodą rozwiązania pojawiających się problemów jest promowanie tzw. dobrych praktyk.

marzec – Region Ziemia Łódzka zainicjował akcję zbierania podpisów pod obywatelskim projektem ustawy, zakładającym przywrócenie Święta Trzech Króli.

Z OBRAD PREZYDIUM KK

POSIEDZENIE Z DNIA 04.02.2008 R.

Stanowisko Prezydium KK nr 14/08

ws. petycji Europejskiego Stowarzyszenia Wspólnot Przemysłu Tekstylnego (TACE)

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, zaniepokojone zagrożeniami dla zdrowia użytkowników odzieży spowodowanymi wykorzystaniem środków chemicznych w procesie produkcji odzieży popiera wystąpienie Europejskiego Stowarzyszenia Wspólnot Przemysłu Tekstylnego (ACTE) oraz sekcji Tekstylno-Odzieżowo-Skórzanej Europejskiej Federacji Związków Zawodowych (ETUF-TCL) do Komisji Europejskiej i krajów członkowskich Unii Europejskiej z petycją na rzecz certyfikowanej jakości wyrobów tekstylnych, odzieżowych i skórzanych, wzywającą do utworzenia w Europie systemu informowania konsumenta o pochodzeniu, składzie surowcowym oraz przebiegu procesu technologicznego wytwarzania odzieży.

Wprowadzenie wymogów dostarczania powyższych informacji oraz stworzenie zasad współpracy w tej dziedzinie pomiędzy państwami członkowskimi UE, ma na celu umożliwienie konsumentom podejmowanie świadomych decyzji o dokonywanych przez nich wyborach.

Popieramy propagowanie w społeczeństwie wiedzy na temat użycia chemikaliów w produkcji odzieży. Wpłynie to na poprawę stanu zdrowia i bezpieczeństwa obywateli - zredukuje ryzyko chorób zawodowych pracowników zatrudnionych przy produkcji i zapewni lepsze zagwarantowanie zdrowia konsumentów.

Decyzja Prezydium KK nr 15/08

ws. zgody na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zgodę na użycie znaku graficznego NSZZ „Solidarność” w filmie wizerunkowym Fiata Manifesto w ramach kampanii przygotowywanej przez Agencję Leo Burnett, której organizatorem jest OTO STUDIO FILMOWE Sp. z o.o.

Decyzja Prezydium KK nr 16/08

ws. pikiety przed Urzędem Rady Ministrów.

Wobec braku reakcji Prezesa Rady Ministrów na politykę pracowniczą panującą w firmach branży ochrony, w tym również w firmach świadczących usługi związane z ochroną na rzecz instytucji publicznych podległych Rządowi RP, Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” postanawia poprzeć pikietę MOZ NSZZ „Solidarność” Pracowników Firm Ochrony organizowanej 5 marca 2008 roku o godzinie 13.00 przed Urzędem Rady Ministrów w Warszawie, al. Ujazdowskie 1/3.

Poprzez pikietę chcemy zwrócić uwagę Premiera RP na sytuację pracowników w sektorze ochrony, w tym również w instytucjach publicznych podległych Rządowi RP. Oczekujemy, że podległe rządowi instytucje utrzymywane z podatków będą zwracały większą uwagę na to, na jakich warunkach zatrudniani są pracownicy, którzy świadczą dla nich usługi związane z ochroną.

Jednocześnie Prezydium KK zwraca się do Rady Krajowej Funduszu Strajkowego o sfinansowanie kosztów przejazdu uczestników pikiety.

Ze strony Prezydium KK do organizacji i koordynowania akcji upoważniony jest Krzysztof Zgoda.

Decyzja Prezydium KK nr 17/08

ws. upoważnienia Krajowego Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ „Solidarność” do prowadzenia sporu z Ministrem Edukacji Narodowej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” upoważnia Krajowy Sekretariat Nauki i Oświaty NSZZ „Solidarność” do wszczęcia i prowadzenia sporu z Ministrem Edukacji Narodowej w oparciu o Porozumienie Rady Ministrów i Komisji Krajowej Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” w sprawie reguł postępowania przy rozwiązywaniu sporów między administracją państwową i Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym „Solidarność” z dnia 29 maja 1992r.

Przedmiotem sporu jest:

1. brak rozwiązań w zakresie polityki wynagrodzeń w oświacie, które zapewniłyby godne płace pracownikom tej branży;
2. brak dialogu z partnerami społecznymi o narodowej strategii edukacji, w tym - bonie edukacyjnym, obowiązku szkolnym i przedszkolnym;
3. zaniechanie rozwiązań systemowych umożliwiających nadzór i ewentualne egzekwowanie ustawowo określonych średnich wynagrodzeń na poszczególnych szczeblach awansu zawodowego, co wyjątkowo drastycznie uwidacznia się w odniesieniu do nauczycieli stażystów;
4. niepodjęcie żadnych działań w celu wypracowania kompleksowych i satysfakcjonujących, dla tej jakże specyficznej grupy zawodowej, rozwiązań emerytalnych;
5. błędne założenia i niewłaściwa konstrukcja zapisów w przygotowanym projekcie rozporządzenia płacowego na rok 2008.

Do merytorycznego przygotowania oraz do reprezentowania i prowadzenia sporu Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” upoważnia zespół w następującym składzie:

1. Stefan Kubowicz
2. Ryszard Proksa
3. Andrzej Antolak
4. Krystyna Bojahr
5. Jerzy Frąckowiak
6. Wojciech Kotarba
7. Lesław Ordon

Stanowisko Prezydium KK nr 18/08

ws. naruszania zasad dialogu społecznego i kompetencji TK ds. S-G

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wyraża zdecydowany sprzeciw wobec działań rządzącej koalicji zmierzających do ustawowych zmian w sprawach pracowniczych i społecznych z pominięciem obowiązku konsultacji z partnerami społecznymi. Przykładem mogą być strategiczne ustawy w sprawie reformy ochrony zdrowia wprowadzane do sejmu przez rząd w trybie poselskim oraz projekty zmian w Kodeksie Pracy zgłoszone do Komisji Nadzwyczajnej „Przyjazne Państwo”.

Uwzględniając:

- a) wielokrotnie deklarowaną publicznie przez Pana Premiera Tuska i przedstawicieli rządzącej koalicji wolę prowadzenia rzeczywistego dialogu społecznego,
- b) ustawowe kompetencje i zadania Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych,
- c) ustawowe obowiązki rządu co do konsultacji z partnerami społecznymi projektów aktów prawnych, uznajemy, że tworzenie ustawowych rozwiązań dotyczących zwłaszcza prawa pracy i spraw społecznych w sposób pomijający konsultacje społeczne oraz uzgodnienia w TK ds. S-G jest nie tylko sprzeczne z powyższymi deklaracjami i regulacjami prawnymi, ale narusza zasady dialogu i stanowi zagrożenie dla pokoju społecznego w Polsce.

Zwracamy się do rządu o ochronę przestrzegania ustanowionego porządku i zasad dialogu, a w szczególności Ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.

Decyzja Prezydium KK nr 19/08

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MPiPS zmieniającego rozporządzenie w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodu pracownika socjalnego

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” nie wnosi uwag do projektu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej zmieniającego rozporządzenie w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodu pracownika socjalnego.

Decyzja Prezydium KK nr 20/08

ws. opinii o projekcie rozporządzenia MRR w sprawie udzielania pomocy publicznej w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” wnosi następujące uwagi do projektu rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego w sprawie udzielania pomocy publicznej w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki:

- w § 2 pkt 4 projektu rozporządzenia po wprowadzeniu definicji pojęcia „pracownik w szczególności niekorzystnej sytuacji”, proponujemy następującą zmianę treści § 2 ust. 4 pkt. a): „każda osoba, która jest w wieku poniżej 25 lat lub minęły nie więcej niż dwa lata od momentu ukończenia przez nią studiów wyższych, w rozumieniu art.2 ust. 1 pkt. 5 ustawy z dnia 27 lipca 2005r., - Prawo o szkolnictwie wyższym, lub osoba, która nie znalazła do tej pory pierwszej regularnej pracy zarobkowej lub nie prowadziła do tej pory działalności gospodarczej”.
- w § 2 pkt 7 projektu rozporządzenia, w celu ujednoczenia z treścią rozporządzenia Komisji WE w sprawie zastosowania art. 87 i 88 TWE do pomocy szkoleniowej [art. 2 pkt e], proponujemy średnik zastąpić przecinkiem i dodać stwierdzenie: „w szczególności szkolenie ogólne stanowi szkolenie organizowane wspólnie przez odrębne i niezależne przedsiębiorstwa lub, gdy pracownicy różnych przedsiębiorstw mogą korzystać z tego szkolenia, jak również gdy szkolenie jest uznane za ogólne przez jednostki publiczne lub inne jednostki i instytucje, którym Państwo Członkowskie, bądź WE przyznały odpowiednie kompetencje”.
- w § 3 ust. 2 pkt. 3 projektu rozporządzenia wprowadzono zapis sprzeczny z rozporządzeniem Komisji WE o pomocy państwa w zakresie zatrudnienia. Wyżej wymieniony. zapis dotyczy zakazu udzielania pomocy na subsydiowanie zatrudnienia „podmiotom prowa-

dzącym działalność w sektorze transportowym – w zakresie tworzenia nowych miejsc pracy”.

Zgodnie z uwagą 10 do rozporządzenia Komisji (WE) Nr 2204/2002 w sprawie pomocy państwa w zakresie zatrudnienia „nie jest właściwe wyłączenie pomocy mającej na celu tworzenie zatrudnienia”.

Ponadto Prezydium Komisji Krajowej wskazuje na następujące błędy pisarskie oraz nieścisłości językowe:

- w § 2 pkt. 8 ppkt b), tirety zastąpić podpunktami [ba), bb)].
- w § 3 ust. 1 wiersz 4, zastąpić słowo udzielania słowem udzielana.
- w § 3 ust. 2 pkt 5, po słowie podmiotom należy dodać przecinek.
- w § 4 ust. 2 oraz § 13 ust. 2 słowo kwalifikowanych zastąpić słowem kwalifikowalnych.
- w § 22 ust. 2 pkt 8, § 23 ust.1, § 23 ust. 1 pkt 3 lit a, § 31 ust. 1 pkt 3, § 36 ust. 3 pkt 8, § 36 ust. 6 słowo kwalifikowanych lub kwalifikowane zastąpić słowem kwalifikowalnych lub kwalifikowalne.
- w § 31 ust. 1 pkt 3, po słowie pracy należy dodać przecinek oraz słowo sprzętów zastąpić słowem sprzętu.
- w § 36 ust. 2 pkt 5, stwierdzenie opis realizacji rezultatów projektu zastąpić stwierdzeniem opis planowanego sposobu realizacji projektu.
- w § 18 ust. 2 należy przepisać sprecyzować zmieniając go w następujący sposób „(...) i nie może ona przekroczyć 100% kosztów płacy brutto w okresie w jakim osoby niepełnosprawne były faktycznie zatrudnione”
- w § 34 projektu rozporządzenia stwierdzono, iż tryb udzielania pomocy publicznej jest zgodny z przepisami wykonawczymi wydanymi na podstawie art.26 ust 1 pkt 6 i 8 ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju.

Należy podkreślić, iż wyżej wymieniony zapis jest błędny, gdyż w ustawie o zasadach prowadzenia polityki rozwoju nie ma w § 26 jakiegokolwiek upoważnienia ustawowego do wydawania aktów wykonawczych. Ponadto systemy informacji prawnej LEX Omega oraz LEX Gamma nie zawierają w tym miejscu odesłań do przepisów wykonawczych.

POSIEDZENIE Z DN. 12.02.2008 R.

Decyzja Prezydium KK nr 21/08

**ws. pomocy z Krajowego Funduszu Pomocy dla członków NSZZ „Solidarność”
szykanowanych za działalność związkową**

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 22/08

ws. przekazania środków funduszu wspierania statutowych zadań Związku

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 23/08

ws. kompetencji do zawierania protokołu dodatkowego do Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Transportu Samochodowego

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, działając na podstawie § 41 ust. 3 pkt 4 zdanie 2 Statutu NSZZ „Solidarność” stwierdza, że Rada Sekretariatu Transportowców NSZZ „Solidarność” jest właściwym statutowo organem NSZZ „Solidarność” w rozumieniu art. 241¹⁴ § 1 pkt 1 k.p. uprawnionym do zawarcia Protokołu Dodatkowego nr 12 do Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Transportu Samochodowego.

Decyzja Prezydium KK nr 24/08

ws. stwierdzenia kompetencji do zawarcia protokołu dodatkowego do Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, działając na podstawie § 41 ust. 3 pkt 4 zdanie 2 Statutu NSZZ „Solidarność” stwierdza, że Rada Sekretariatu Nauki i Oświaty NSZZ „Solidarność” jest właściwym statutowo organem NSZZ „Solidarność” w rozumieniu art. 241¹⁴ § 1 pkt 1 k.p. uprawnionym do zawarcia Protokołu Dodatkowego nr 1 do Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Nie Będących Nauczycielami, zatrudnionych w placówkach oświatowych prowadzonych przez miasto Zamość.

POSIEDZENIE Z DNIA 18.02.2008 R.

Decyzja Prezydium KK nr 25/08

ws. opinii o poselskim (PO) projekcie ustawy o ochronie indywidualnych i zbiorowych praw pacjenta oraz Rzeczniku Praw Pacjenta

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” dostrzega potrzebę uporządkowania zbioru praw pacjenta. Uważa jednak, że aby mogły one być w pełni respektowane, musi poprawić się dostępność do świadczeń medycznych, a zmiany w organizacji pracy oraz unormowanie zasad wynagradzania personelu medycznego są niezbędne.

Inicjatywę powołania Rzecznika Praw Pacjenta oceniamy pozytywnie, ponieważ jest odpowiedzią na postulaty organizacji reprezentujących środowisko pacjentów, które od wielu lat domagają się powołania takiej instytucji.

Nie należy także zapominać o publicznej polityce zdrowotnej państwa, której celem powinno być podnoszenie świadomości pacjentów i personelu medycznego na temat profilaktyki medycznej i praw pacjentów.

Nie możemy pominąć faktu, że system edukacji w dziedzinie prawa medycznego oraz etyki, zarówno na poziomie wyższym, średnim i już w samym miejscu pracy, jest niedoskonały.

Naszym zdaniem tylko wielokierunkowe działania mogą doprowadzić do ograniczenia procesów sądowych w relacjach pacjent- personel medyczny- zakład opieki zdrowotnej, co będzie miało pozytywny wpływ na wzrost zaufania oraz przyniesie pozytywne skutki finansowe dla systemu.

Uwagi szczegółowe:

1. Brak ustawy wprowadzającej lub przepisów przejściowych utrudnia ocenę czy pełny katalog praw aktualnie obowiązujących znalazł się w projekcie

2. Wątpliwości budzi tytuł ustawy między innymi ze względu na brak definicji indywidualnych i zbiorowych praw pacjenta

Art.3

Słowniczek pojęć jest niekompletny :

- nie ma definicji indywidualnych praw pacjenta oraz zbiorowych praw pacjenta
- projektodawca w pkt 4) i 5) odsyła do definicji zawartych w nieistniejących ustawach, a uzasadnienie nie zawiera definicji chociażby przywołującej treść z projektowanej ustawy.

Art. 4

ust.1

- pkt1) wątpliwości budzi wprowadzenie instytucji dodatkowej opieki pielęgnacyjnej z uwagi na brak określenia charakteru tej opieki, ponieważ może mieć ona wpływ na przebieg leczenia. Wskazanie definicji dodatkowej opieki pielęgnacyjnej pozwoliłoby określić: czy ma być to fachowa opieka pielęgnacyjna, czy też opieka w potocznym słowa znaczeniu – osób bliskich choremu.

ust.5

- zdanie – „uwzględniając zapewnienie właściwej realizacji prawa pacjenta, o którym mowa w ust. 1pkt 4” należy wykreślić.

Art.5

- ust.2.obowiązek ponoszenia kosztów realizacji prawa, o którym mowa w art. 4 ust 1 pkt. 1 i 2 jest niejednoznaczny i może rodzić uzasadnione wątpliwości, które koszty zakwalifikować do tzw. opłaty rekompensacyjnej oraz czy domaganie się zwrotu poniesionych kosztów od pacjenta jest właściwe.

Art.11

- ust.2 niewłaściwa forma rzeczownika: Pacjenta, powinno być: Pacjent
- ust.3 należałoby rozważyć czy lepszym rozwiązaniem nie byłoby nałożenie obowiązku wskazania możliwości uzyskania świadczenia zdrowotnego u innego podmiotu, również przez zakład opieki zdrowotnej, w którym lekarz pracuje. Niejasne jest czy projektodawca wskazując na inny podmiot udzielający świadczenia medycznego miał na myśli innego lekarza pracującego w danym zoz czy odrębny zoz.

Art.13 i 14

Obecnie w niektórych oddziałach szpitalnych obowiązuje praktyka przekazywania pacjentom pełnej informacji pisemnej o jego prawach i obowiązkach za potwierdzeniem. Wydaje się, że rozszerzenie tej praktyki byłoby celowe, co powinno znaleźć się w treści tego przepisu.

Art.15 ust.3

Jest uzasadnione aby dokonać zmiany zapisu tego ustępu poprzez rozszerzenie na inne osoby o których mowa w ust. 1. respektowania woli pacjenta- nie udzielania informacji innym osobom, chyba , że on wyrazi na to zgodę.

Art.19 brzmi :

Pacjent ma prawo do wyrażania zgody na udzielenie określonych świadczeń zdrowotnych.

Natomiast w Art. 20 pomija się słowo: określonych.

Wątpliwości budzi więc co oznacza wyrażenie określone świadczenia zdrowotne. (wynikające z uzyskanych informacji , nazwane , itp. ?)

W art. 18 również jest mowa tylko o świadczeniu zdrowotnym.

Art.19 wskazuje na prawo pacjenta do wyrażenia zgody, natomiast art.20.1 mówi o wymogu uzyskania zgody pacjenta. Niejasne jest powiązanie pomiędzy art.19 i art. 20.1, tzn. sformułowania obu przepisów w sensie prawnym oznaczają przyznanie pacjentowi prawa do wyrażenia zgody. Art. 19 i 20 mogą być połączone w jeden przepis.

Art.21 ust.1 i art. 22 ust.1

Należałoby rozważyć wyjaśnienie terminu: wykonania zabiegu operacyjnego lub innej procedury medycznej ze środków publicznych stwarzających podwyższone ryzyko dla pacjentów bez odesłania do ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Ustawa powinna być czytelna ograniczając wątpliwości interpretacyjne.

Art. 28 ust.2

Podmiot udzielający świadczeń zdrowotnych powinien mieć obowiązek uzyskać zgodę pacjenta na udostępnienie dokumentacji medycznej lub obowiązek poinformowania go o zamiarze udostępnienia

Rozdział 8 projektu poświęcony jest prawu pacjenta do zgłoszenia sprzeciwu od orzeczenia lekarza.

Z treści regulacji nie wynika czy sprzeciw ten ma charakter kasatoryjny (wydaje się, że nie) i czy ma charakter suspensywny (kwestia istotna z uwagi na konieczność w niektórych przypadkach podjęcia akcji leczniczej). Uznanie suspensywnego charakteru decyzji oznaczałoby zawieszenie procesu leczenia do czasu podjęcia decyzji przez Komisję lekarską. Czy taka intencja rzeczywiście przyświecała projektodawcy?

Jeśli wprowadza się procedurę odwoławczą (Komisja Lekarska) konieczne jest określenie terminów dla dokonania poszczególnych czynności odwoławczych, czy sprzeciw ma być wniesiony niezwłocznie, natychmiast czy po upływie 2, 7 dni. Czy termin ten ma mieć charakter instrukcyjny, zawity czy prekluzyjny? Czy sprzeciw ma być wniesiony pisemnie czy ustnie.?

Rozdział 9 projektu powołuje i reguluje funkcjonowanie Rzecznika Praw Pacjenta.

Art. 39 ust 4

Należałoby dodać, że na takich samym warunkach pracy i płacy.

Art.41 ust.1

Brak jest wskazania jaki skutek prawny ma wywołać wniosek i kto ma prawo go wnieść. Czy wniosek jest wiążący i oznacza żądanie podjęcia określonego działania przez Rzecznika? Zobowiązuje Rzecznika do rozpatrzenia i ewentualnie uwzględnienia lub odrzucenia? Czy też stanowi jedynie impuls o charakterze informacyjnym do podjęcia działań w ramach własnej inicjatywy?

Art. 42 ust. 1

Powstaje pytanie czy Rzecznik będzie występował w roli oskarżyciela posiłkowego ubocznego czy też jako oskarżyciel posiłkowy subsydiarny?

Wydaje się nie uzasadnionym, biorąc pod uwagę charakter instytucji Rzecznika Praw Pacjenta, aby pełnił on rolę oskarżyciela posiłkowego, a także wszczynał postępowania w sprawach cywilnych. (biorąc pod uwagę także możliwości organizacyjne i finansowe)

Jednocześnie zastanowienia wymaga stworzenie możliwości wnoszenia przez Rzecznika kasacji w sprawach cywilnych i karnych z zakresu praw pacjenta.

Powołanie Rzecznika Praw Pacjenta jako instytucji centralnej rodzi pytanie o dalsze funkcjonowanie rzeczników: w strukturach NFZ, szpitalach psychiatrycznych, resorcie zdrowia (czy nastąpi podział zadań i kompetencji?)

Art.44

Należałoby uzupełnić listę o organizacje społeczne i zawodowe.

Rozdział 10 poświęcony jest postępowaniu w sprawach praktyk naruszających zbiorowe prawa pacjentów.

Art.49 ust.1

Jest niejasny, niezrozumiały z uwagi na brak definicji zbiorowych praw pacjenta.

Art. 51 błędnie odsyła do art.47 ust 1. a przesłanki, o których mowa w art. 49 ust 1. są nieczytelne

Art.56

Konieczne jest wskazanie trybu odwoławczego oraz za co kara jest wymierzana.

Decyzja Prezydium KK nr 26/08

ws. upoważnienia do negocjacji i podpisania protokołu dodatkowego do ponadzakładowego układu zbiorowego pracy

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" upoważnia w imieniu NSZZ "Solidarność" do negocjacji zmian w Ponadzakładowym Układzie Zbiorowym Pracy dla Pracowników Krajowego Zarządu Parków Narodowych oraz Parków Narodowych z 19 lutego 2001 r., następujących przedstawicieli Rady Sekcji Krajowej Pracowników Parków Narodowych NSZZ "Solidarność":

- Stanisław Skupień
- Tadeusz Sidor
- Maciej Mażul
- Mieczysław Gomółka
- Stefan Mackiewicz

Do podpisania w imieniu NSZZ "Solidarność" wynegocjowanego protokołu dodatkowego Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" upoważnia dwie osoby:

- Stanisław Skupień - Przewodniczący Sekcji Krajowej Pracowników Parków Narodowych NSZZ "Solidarność"
- Tadeusz Sidor - Zastępca Przewodniczącego Sekcji Krajowej Pracowników Parków Narodowych NSZZ "Solidarność".

Decyzja Prezydium KK nr 27/08

ws. opinii o projekcie ustawy Ministra Skarbu Państwa o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz ustawy o zasadach nabywania od Skarbu Państwa akcji w procesie konsolidacji spółek sektora elektroenergetycznego

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” pozytywnie opiniuje zaproponowane przez Ministra Skarbu Państwa zmiany w ustawie z 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2002 r. nr 171, poz. 1397 z późn. zmianami).

Zmiany w ustawie z 7 września 2007 r. o zasadach nabywania od Skarbu Państwa akcji w procesie konsolidacji spółek sektora elektroenergetycznego (Dz. U. nr 191, poz.1367) dotyczą pracowników sektora elektroenergetycznego. W związku z tym Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” upoważnia do przygotowania i przedstawienia uwag do tej części projektu Sekretariat Górnictwa i Energetyki NSZZ „Solidarność”.

Decyzja Prezydium KK nr 28/08

ws. opinii o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” pozytywnie opiniuje poselski (Klub Parlamentarny Lewicy i Demokratów) projekt zmiany ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Decyzja Prezydium KK nr 29/08

ws. upoważnienia do podpisania umowy Partnerskiej („Consortium Agreement”) w ramach Projektu „Reprezentacja pracowników Agencji Pracy Tymczasowej”

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” upoważnia:

1. Janusza Śniadka – Przewodniczącego Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”
 2. Jerzego Langera – Zastępcę Przewodniczącego Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”
- do podpisania umowy Partnerskiej („Consortium Agreement”) w ramach Projektu „Reprezentacja pracowników Agencji Pracy Tymczasowej”.

POSIEDZENIE Z DN. 04 MARCA 2008 R.

Decyzja Prezydium KK nr 30/08

ws. opinii o projekcie ustawy MPiPS o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" podtrzymuje negatywne stanowisko wyrażone w decyzji Prezydium KK nr 109/07 z dnia 29 maja 2007 r. ws. opinii o projekcie MPiPS o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, dotyczące propozycji wprowadzenia nowego sposobu ustalania wysokości renty z tytułu niezdolności do pracy. Przyjęcie za podstawę obliczenia wysokości świadczenia rentowego kwoty stanowiącej równowartość składek na ubezpieczenie emerytalne zaewidencjonowanych na indywidualnym koncie ubezpieczonego w ZUS narusza dotychczasowy konsekwentny podział ubezpieczeń społecznych na cztery odrębne gałęzie. Zakłada bowiem, że zakres ochrony ubezpieczonego przed ryzykiem niezdolności do pracy (to samo dotyczy będzie ochrony przed ryzykiem utraty żywiciela rodziny) wyznaczać będzie kwota składek opłaconych przez ubezpieczonego w celu zabezpieczenia się przed innym ryzykiem - osiągnięcia wieku emerytalnego. Proponowany mechanizm ustalania wysokości rent z tytułu niezdolności do pracy nie uwzględnia tym samym w żadnym stopniu związku pomiędzy wysokością składek opłaconych przez ubezpieczonego na ubezpieczenie rentowe a wysokością otrzymanego świadczenia. Powstaje podejrzenie, że jedynym powodem wprowadzenia proponowanego mechanizmu obliczania wysokości rent z tytułu niezdolności do pracy jest uniknięcia sytuacji, w której renta mogłaby być wyższa od przyszłej emerytury finansowanej z Funduszu Ubezpieczenia Społecznego oraz ze środków zgromadzonych w otwartym funduszu emerytalnym. Wprowadzenie nowego mechanizmu ustalania wysokości rent z tytułu niezdolności do pracy spowoduje znaczne obniżenie ich, i tak do tej pory niskiego wymiaru, co w konsekwencji skutkować będzie tym, że ich wysokość będzie zdeterminowana głównie poprzez kwotę najniższych świadczeń rentowych. To z kolei stawiać będzie pod znakiem zapytania ich ubezpieczeniową kwalifikację.

Wprowadzenie proponowanego mechanizmu ustalania wysokości rent z tytułu niezdolności do pracy spowoduje podział rencistów na dwie grupy: pierwszą, która obejmować będzie osoby, które nabyły prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy na obecnie obowiązujących, korzystniejszych zasadach oraz drugą, do której stosowany będzie proponowany mniej korzystny mechanizm. Podział ten występować będzie również po osiągnięciu wieku emerytalnego. Emerytury osób, które nabyłyby prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy na obecnie obowiązujących zasadach byłyby wyższe od emerytur, do których byłyby uprawnione osoby, które nabyłyby prawo do renty na proponowanych w projekcie zasadach. W ocenie Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" podział ten dyskryminowałby osoby, które zostałyby objęte proponowanym w projekcie mechanizmem ustalania wysokości rent z tytułu niezdolności do pracy i prowadziłyby do naruszenia sformułowanej w art. 32 Konstytucji zasady równości wobec prawa.

Z uwagi na to, że wymiar rent z tytułu niezdolności do pracy wypłacanych obecnie jest bardzo niski i nie zapewnia ubezpieczonym możliwości utrzymania się Prezydium KK NSZZ "Solidarność" pozytywnie opiniuje propozycję wyłączenia rent z tytułu niezdolności do pracy z mechanizmów zawieszania prawa do świadczenia i zmniejszania jego wysokości z powodu osiągania przez rencistę przychodu z działalności objętej obowiązkiem ubezpieczenia społecznego. Dotychczasowe zasady ustalania wysokości świadczeń rentowych zmuszają bowiem rencistów do podejmowania pracy zarobkowej, co nie powinno wywoływać negatywnych konsekwencji w zakresie prawa do świadczenia.

Decyzja Prezydium KK nr 31/08

ws. opinii o poselskim projekcie ustawy zmieniający ustawę o zmianie ustawy - Kodeks pracy

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" pozytywnie opiniuje poselski projekt ustawy Klubu Parlamentarnego PiS zmieniający ustawę o zmianie ustawy - Kodeks pracy. Projekt umożliwi ministrom oraz organom samorządu terytorialnego (m.in. prezydentom miast, burmistrzom, starostom, wójtom) zawieranie z pracownikami sfery budżetowej ponadzakładowych układów zbiorowych pracy także po 31 grudnia 2008 r.

Decyzja Prezydium KK nr 32/08

ws. opinii o projekcie ustawy MPiPS o zmianie ustawy - Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" pozytywnie opiniuje projekt ustawy Ministra Pracy i Polityki Społecznej o zmianie ustawy - Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw. Projekt ustawy zawiera propozycje zmian w polskim systemie prawnym wynikające z realizacji programu polityki rodzinnej.

Decyzja Prezydium KK nr 33/08

ws. opinii o rozporządzeniu MPiPS zmieniającym rozporządzenie w sprawie zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" wnosi następującą uwagę do projektu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 31 marca 2008 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych:

- § 2 ust. 1 pkt. 8 - negatywnie opiniujemy zaproponowaną zmianę. Do 2007 roku, ze środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych można było zakupić samochód w celu przewozu osób niepełnosprawnych. Jednak w praktyce wykorzystanie tego przepisu łączyło się z licznymi nadużyciami. Aby im zapobiec, nowelizacją z 2007 ro-

ku ograniczono krąg osób, które mogą skorzystać z zakupu samochodu ze środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych, wyłącznie do osób niepełnosprawnych mających trudności w korzystaniu z publicznych środków transportu. Nie widzimy uzasadnienia powrotu do stanu sprzed nowelizacji w 2007 roku, tym bardziej iż środki funduszu można przeznaczyć na sfinansowanie dowożenia do pracy i z pracy osób niepełnosprawnych.

Ponadto wnosimy o uwzględnienie w projekcie rozporządzenia wniosku przekazanego na ręce Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych w dniu 2 lutego br. dotyczącego możliwości sfinansowania ze środków funduszu wynagrodzenia za czas zwolnień od pracy osób o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności skierowanych: na turnus zorganizowany w celu rehabilitacji, w celu wykonania badań specjalistycznych, zabiegów leczniczych lub usprawniających, w celu uzyskania zaopatrzenia w sprzęt ortopedyczny lub jego naprawy.

Stanowisko Prezydium KK nr 34 /08

ws. projektu zmian w Kodeksie Pracy

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" po wstępnym zapoznaniu się z przesłanymi do konsultacji przez MPiPS projektami ustaw: o stażu absolwenckim oraz zmieniającej ustawę Kodeks Pracy i o Państwowej Inspekcji Pracy, wyraża wobec nich zdecydowany sprzeciw.

Prezydium KK kategorycznie sprzeciwia się próbom dyskryminacji milionów pracowników, w tym kobiet w ciąży, tylko dlatego, że pracują w małych zakładach pracy. Możliwość zwalniania bez podania przyczyn, promowanie patologicznego samozatrudnienia omijającego wszystkie przepisy prawa pracy łącznie z prawem do urlopu, możliwość zwalniania pracowników w wieku przedemerytalnym czy ograniczenie praw Państwowej Inspekcji Pracy - to tylko niektóre skandaliczne propozycje, które - zamiast ograniczania biurokracji - prowadzą przede wszystkim do przedmiotowego traktowania ludzi.

Prezydium KK zwraca się do Rzecznika Praw Obywatelskich o zajęcie stanowiska w tej sprawie.

Jednocześnie Prezydium KK domaga się od Rządu RP wycofania obu projektów wymienionych ustaw. Podkreślamy także, że podpis pod projektem takich ustaw złożony przez Ministra Pracy i Polityki Społecznej stawia pod znakiem zapytania kwalifikacje do pełnienia tej funkcji i stanowi zaprzeczenie deklaracji wicepremiera Waldemara Pawlaka - przewodniczącego Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych - woli rzeczywistego rozwijania dialogu społecznego.

Decyzja Prezydium KK nr 35/08

ws. pomocy finansowej dla kubańskiego działacza związkowego Pedro Pablo

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 36/08

ws. dotacji finansowej

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 37/08

ws. dotacji finansowej

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 38/08

ws. przekazania środków funduszu wspierania statutowych zadań Związku

(do użytku służbowego)

Decyzja Prezydium KK nr 39/08

ws. wystąpienia do MOP

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" postanawia złożyć skargę do Międzynarodowej Organizacji Pracy na Rząd Rzeczypospolitej Polskiej z powodu nieprzestrzeżenia efektywnego wypełnienia w ramach polskiego prawodawstwa Konwencji nr 87 i 98 Międzynarodowej Organizacji Pracy.

Do naruszenia Konwencji nr 87 i 98 doszło w zakładzie PZ CUSSENS POLSKA S.A. z siedzibą w Warszawie.

Decyzja Prezydium KK nr 40/08

ws. stwierdzenia kompetencji do zawierania protokołu dodatkowego do ponadzakładowego układu zbiorowego pracy

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność", działając na podstawie § 41 ust. 3 pkt 2 Statutu NSZZ "Solidarność" stwierdza, że Zarząd Regionu Pomorza Zachodniego NSZZ "Solidarność" jest właściwym statutowo organem NSZZ "Solidarność" w rozumieniu art. 241¹⁴ §1 pkt 1 k.p. uprawnionym do zawarcia protokołu dodatkowego do Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Nie Będących Nauczycielami, Zatrudnionych w Szkołach i Placówkach Oświatowych Prowadzonych przez Gminę Goleniów.

Decyzja Prezydium KK nr 41/08

ws. stwierdzenia kompetencji do zawarcia do Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Zatrudnionych w Jednostkach Gospodarki Wodnej Państwowej Sfery Budżetowej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność", działając na podstawie § 41 ust.3 pkt 4 zdanie 2 Statutu NSZZ "Solidarność" stwierdza, że Rada Sekretariatu Zasobów Naturalnych, Ochrony Środowiska i Leśnictwa NSZZ "Solidarność" jest właściwym statutowo organem NSZZ "Solidarność" w rozumieniu art. 241¹⁴ § 1 pkt 1 k.p. uprawnionym do zawarcia Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Zatrudnionych w Jednostkach Gospodarki Wodnej Państwowej Sfery Budżetowej w imieniu NSZZ "Solidarność".

Decyzja Prezydium KK nr 42/08

ws. demonstracji w Lublanie

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" postanawia, że w akcji EKZZ na rzecz uczciwej płacy i warunków pracy, organizowanej 5 kwietnia 2008 r. w Lublanie (Słowenia) weźmie udział grupa około 130 członków reprezentujących nasz Związek.

Jednocześnie Prezydium KK zwraca się do Rady Krajowego Funduszu Strajkowego o sfinansowanie 100% kosztów podróży (3 autokary) uczestników manifestacji.

POSIEDZENIE Z DN. 10 MARCA 2008 R.

Decyzja Prezydium KK nr 43/08

ws. opinii o projekcie ustawy o zasadach wypłat emerytur kapitałowych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" oceniając projekt ustawy o zasadach wypłat emerytur kapitałowych podtrzymuje swoje uwagi do projektu ustawy o świadczeniach ze środków gromadzonych w otwartych funduszach emerytalnych wyrażone w decyzji Prezydium KK nr 1/08 z dnia 8 stycznia 2008 r.

1. Opiniowany projekt ustawy jest spóźniony. Pierwsze emerytury dożywotnie wypłacone zostaną na początku stycznia 2009 r. Okres jaki po wejściu w życie ustawy o zakładach emerytalnych pozostanie do końca roku będzie zbyt krótki na utworzenie zakładów emerytalnych, przygotowanie oferty emerytur dożywotnich oraz przygotowanie się zakładów oraz ZUS do dokonywania wypłaty. Opóźnienie wejścia w życie ustawy spowoduje, że liczba zakładów emerytalnych, a co za tym idzie liczba ofert emerytur dożywotnich w pierwszych miesiącach 2009 r. będzie bardzo ograniczona.
2. W projekcie ustawy nie zostały określone zasady postępowania w przypadku, gdy ubezpieczony nabył prawo do emerytury z FUS oraz emerytury kapitałowej i po rozwiązaniu stosunku pracy przestał podlegać ubezpieczeniu emerytalnemu, a następnie po przejściu na emeryturę podjął działalność zarobkową, z którą wiąże się obowiązek podlegania ubezpieczeniu emerytalnemu. Nie jest jasne, czy taka osoba ma obowiązek ponownie stać się członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Nie wiadomo również w jaki sposób składki odprowadzone przez takiego emeryta wpłyną w przyszłości na wysokość emerytury kapitałowej.
3. Za szczególnie kontrowersyjne należy uznać zapisy art. 11 ust. 6 projektu uniemożliwiające zmianę wybranego przez świadczeniobiorcę zakładu emerytalnego, zmianę lub rozwiązanie umowy zawartej z zakładem emerytalnym jak również zmianę rodzaju emerytury dożywotniej. Wprowadzenie możliwości zmiany zakładu emerytalnego powinno ograniczyć negatywne skutki spóźnionego wejścia w życie ustawy dla osób, które skorzystają z prawa do emerytury dożywotniej w pierwszym okresie jej obowiązywania, gdy oferta zakładów emerytalnych będzie jeszcze niepełna.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" stwierdza ponadto, iż:

4. Należy zachować możliwość wyboru przez ubezpieczonego tzw. emerytury małżeńskiej.
5. W projekcie ustawy o zasadach wypłat emerytur kapitałowych nie precyzuje się zasad nabywania prawa do emerytur kapitałowych.
6. W projekcie ustawy nie precyzuje się w żaden sposób mechanizmu ustalania wysokości emerytur kapitałowych. Projekt nie wskazuje nawet kryteriów, jakie stosować będą zakłady emerytalne ustalając ofertę emerytur kapitałowych.

Decyzja Prezydium KK nr 44/08

ws. opinii o projekcie ustawy o zakładach emerytalnych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" oceniając projekt ustawy o zakładach emerytalnych podtrzymuje swoje uwagi do projektu ustawy o świadczeniach ze środków gromadzonych w otwartych funduszach emerytalnych wyrażone w decyzji Prezydium KK nr 1/08 z dnia 8 stycznia 2008 r.

1. Opiniowany projekt ustawy jest spóźniony. Pierwsze emerytury dożywotnie wypłacone zostaną na początku stycznia 2009 r. Okres jaki po wejściu w życie ustawy o zakładach emerytalnych pozostanie do końca roku będzie zbyt krótki na utworzenie zakładów emerytalnych, przygotowanie oferty emerytur dożywotnich oraz przygotowanie się zakładów oraz ZUS do dokonywania wypłaty. Opóźnienie wejścia w życie ustawy spowoduje, że liczba zakładów emerytalnych, a co za tym idzie liczba ofert emerytur dożywotnich w pierwszych miesiącach 2009 r. będzie bardzo ograniczona.
2. Projekt posługuje się wieloma terminami, które wymagają zdefiniowania lub doprecyzowania (np. stopa techniczna, rezerwa emerytur kapitałowych).
3. Projekt zawiera wiele upoważnień do określenia szczegółowych rozwiązań prawnych w rozporządzeniach. Wiele spraw, które mają być uregulowane w aktach wykonawczych powinno zostać określone i doprecyzowane w samej ustawie. Przykładem jest art. 62 ust. 6 projektu ustawy upoważniającego ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego do określenia sposobu ustalania wysokości rezerwy emerytur kapitałowych. Zasady ustalania oraz wysokość rezerwy emerytur kapitałowych wpływają w sposób bardzo istotny na ustawową gwarancję zwiększenia świadczeń przewidzianą w art. 64 ust. 1 projektu. Dokonuje się jej w przypadku, gdy wartość aktywów podstawowego funduszu emerytur kapitałowych jest wyższa niż wartość rezerwy emerytur kapitałowych. Nieokreślenie w projekcie ustawy ani wysokości tej rezerwy ani zasad ustalania jej wysokości nie pozwala na ocenę czy mechanizm ten zapewni zachowanie realnej wartości emerytur kapitałowych.
4. Okres przechowywania dokumentów, na podstawie których podejmowane są decyzje w sprawie lokat funduszu emerytur dożywotnich przewidziany w art. 74 ust. 1 projektu powinien być przedłużony z 5 do 10 lat.
5. Skrócenia do 3 lat wymaga przewidziany w art. 87 ust. 1 projektu maksymalny okres, przez który ten sam biegły rewident może badać sprawozdanie finansowe zakładu emerytalnego.

Decyzja Prezydium KK nr 45/07

ws. opinii o rozporządzeniu MI zmieniającym rozporządzenie w sprawie szczegółowego trybu i terminów składania i rozpatrywania wniosku o udzielenie finansowego wsparcia na tworzenie lokali socjalnych i mieszkań chronionych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" wnosi następującą uwagę do projektu rozporządzenia Ministra Infrastruktury zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowego trybu i terminów składania i rozpatrywania wniosku o udzielenie finansowego wsparcia na tworzenie lokali socjalnych i mieszkań chronionych, treści wniosku, kryteriów jego oceny, wzoru formularza rozliczenia udzielonego wsparcia oraz minimalnych wymagań w zakresie wyposażenia, jakie muszą spełniać pozyskane lokale mieszkalne:

- § 3 ust. 2 pkt 4. lit. b - niezasadnym jest wprowadzenie zmiany polegającej na dołączeniu do dokumentacji potwierdzającej koszty przedsięwzięcia kopii faktur. Na etapie składania wniosku o wsparcie koszty będą przecież ujęte w dołączonej do wniosku kalkulacji planowanych kosztów prac projektowych i robót budowlanych. Na tym więc etapie wymóg udo-

kumentowania poniesienia przez inwestora wydatków jest zbędny. Wydatki te i tak będą przez bank sprawdzane w późniejszej fazie procedury, tj. przed samym uruchomieniem finansowego wsparcia, które nie może nastąpić jeśli inwestor nie wydał minimum 30% przewidywanych kosztów przedsięwzięcia (art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 08.12.2006 r. o finansowym wsparciu tworzenia lokali socjalnych, mieszkań chronionych, noclegowni i domów dla bezdomnych).

Pozostałe propozycje zawarte w projekcie dotyczące zmiany tytułu rozporządzenia, stosowania reguł "uzupełniania wniosków" na stałe oraz zmiany terminów składania wniosków do banku opiniujemy pozytywnie.

Decyzja Prezydium KK nr 46/07

ws. opinii o rozporządzeniu MPiPS zmieniającym rozporządzenie w sprawie finansowego wsparcia na tworzenie noclegowni i domów dla bezdomnych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" wnosi następującą uwagę do projektu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej zmieniającego rozporządzenie w sprawie finansowego wsparcia na tworzenie noclegowni i domów dla bezdomnych:

- § 3 ust. 2 pkt 4. lit. b - niezasadnym jest wprowadzenie zmiany polegającej na dołączeniu do dokumentacji potwierdzającej koszty przedsięwzięcia kopii faktur. Na etapie składania wniosku o wsparcie koszty będą przecież ujęte w dołączonej do wniosku kalkulacji planowanych kosztów prac projektowych i robót budowlanych. Na tym więc etapie wymóg udokumentowania poniesienia przez inwestora wydatków jest zbędny. Wydatki te i tak będą przez bank sprawdzane w późniejszej fazie procedury, tj. przed samym uruchomieniem finansowego wsparcia, które nie może nastąpić jeśli inwestor nie wydał minimum 30% przewidywanych kosztów przedsięwzięcia (art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 08.12.2006 r. o finansowym wsparciu tworzenia lokali socjalnych, mieszkań chronionych, noclegowni i domów dla bezdomnych).

Pozostałe proponowane w projekcie zmiany dotyczące stosowania reguł "uzupełniania wniosków" na stałe oraz terminów składania wniosków do banku opiniujemy pozytywnie.

Decyzja Prezydium KK nr 47/07

ws. opinii do poselskiego projektu ustawy o zasadach planowania i realizacji polityki społecznej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" wnosi następujące uwagi do poselskiego projektu ustawy o zasadach planowania i realizacji polityki społecznej:

1. Celem projektu ustawy jest określenie zasad planowania realizacji i oceny polityki społecznej prowadzonej na rzecz zatrudnienia, rozwoju zasobów ludzkich i integracji społecznej. Ma zapewnić koordynację programowania i realizowania działań na rzecz aktywizacji społecznej i zawodowej osób zagrożonych wykluczeniem społecznym. W naszej ocenie projekt ten powinien być opiniowany w formie debaty na forum Trójstronnej Komisji ds. Społeczno - Gospodarczych oraz Naczelnej Rady Zatrudnienia.
2. Do uzasadnienia projektu powinny być dołączone w formie załączników następujące dokumenty:
 - wyniki przeglądu aktualnych systemów wsparcia;
 - zestaw proponowanych wskaźników w rozbiciu na poszczególne lata (2008 - 2011);
 - lista instytucji finansowych (w tym NGOS-y) z podaniem planowanych środków finansowych oraz źródeł finansowania (EFS, FP, PFRON, budżet państwa i inne);

- ilość planowanych do utworzenia miejsc pracy dla poszczególnych grup ryzyka i osób wykluczonych.
3. Zwracamy uwagę na brak:
- zintegrowanego systemu danych między innymi o rynku pracy, pomocy rodzinie i pomocy społecznej na poziomie gminnym;
 - określenia środków finansowych na instrumenty aktywizacji społecznej w gminach;
 - określenia skutków finansowych poszczególnych zmian (strona 17 uzasadnienia projektu).
4. Należy rozważyć włączenie do Korpusu Służby Cywilnej pracowników publicznych służb zatrudnienia i ośrodków pomocy społecznej, żeby w ten sposób zagwarantować wprowadzenie standardów usług w ramach odnowionej Strategii Lizbońskiej oraz ratyfikacji przez państwo Konwencji MOP 150 i 168.
5. W opiniowanym projekcie ustawy po raz kolejny nowelizuje się ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, dlatego postulujemy o wydanie jednolitego jej tekstu (ustawy o promocji zatrudnienia) przed pracami legislacyjnymi nad opiniowanym projektem.

UWAGI SZCZEGÓŁOWE DO PROJEKTU USTAWY:

- 1) W art. 4 projektu ustawy wprowadzono instytucję pełnomocnika do spraw polityki społecznej. Zasadniczą kwestią jest doprecyzowanie jego statusu.
Z uwagi na powierzone mu funkcje powinien on mieć co najmniej rangę wicepremiera, a w hierarchii Rady Ministrów stać ponad ministrami, o których mowa w art. 4 ust 1 pkt 1.
- 2) W art. 4 oraz od art. 6 do art. 9 wnioskodawca nie zagwarantował konsultacji społecznej z partnerami społecznymi reprezentującymi pracowników. Ponadto odwołanie się do art. 35 ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju nie ma sensu w stosunku do gospodarstw nie mających dostępu do Internetu.
- 3) W art. 16 stwierdzono, iż wojewoda ma możliwość nadzoru i kontroli nad działaniami podejmowanymi przez jednostki samorządu terytorialnego oraz inne podmioty w ramach realizacji programów polityki społecznej, w tym programów operacyjnych, rządowych oraz resortowych. Niedopuszczalne jest wprowadzenie ustawy o tak niejasnym i niedookreślonym brzmieniu. Trudno zinterpretować jaki jest zakres uprawnień wojewody.
- 4) W art. 21 ust. 1 projektu ustawy stwierdzono, iż w przypadku Strategii Polityki Społecznej oceny dokonuje Rada Ministrów. Jeżeli pozostawiono by ww. przepis bez zmiany, to należałoby stwierdzić, iż mamy do czynienia z samooceną, a nie oceną. Jaką bowiem wartość miała by ocena Strategii Polityki Społecznej przez Radę Ministrów, czyli organ, który politykę społeczną prowadzi, programuje i realizuje? Oczywiście jest, iż powyższą ocenę należy powierzyć organowi bezstronnemu - w tym wypadku Sejmowi RP.
- 5) W art. 23 projektu ustawy, dotyczącym Krajowego Zespołu Polityki Społecznej (zespołu doradczego) nie zawarto zapisu, uprawniającego do wejścia w skład tego zespołu choćby jednego przedstawiciela reprezentującego pracowników. Należy podkreślić, iż uwagi na to, że opiniowana ustawa dotyczy właśnie pracowników jako grupy społecznej, postulat wprowadzenia takiej reprezentacji jest postulatem oczywistym i zasługującym na uwzględnienie.
- 6) W art. 29 pkt 2) projektu ustawy zaproponowano wykreślenie z ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy art. 6 ust. 8, dotyczącego publicznej służby zatrudnienia.

Wykreślenie przedmiotowego zapisu spowoduje ograniczenie praktycznego zastosowania ustawy o promocji zatrudnienia, w szczególności w odniesieniu do słabszych partne-

rów społecznych (w zakresie kontraktowania zadań), co jest sprzeczne z konwencją MOP nr 150.

- 7) W art. 35 stwierdzono, iż dyrektorzy regionalnych ośrodków polityki społecznej nie spełniający warunków przewidzianych prawem, nadal mogą pełnić swoje funkcje. Brzmienie ww. przepisu sprowadzono w zasadzie do granic absurdu. Po co istnieją szczególne warunki określone w "art. 27 pkt 11 lit. b" skoro w powyższym przepisie en bloc, z obowiązku ich spełnienia zwolniono wszystkich dyrektorów. Należy podkreślić, iż spełnienie przez dyrektorów dodatkowych wymagań jest słuszne, w związku z czym należy art. 37 projektu ustawy wykreślić.

Decyzja Prezydium KK nr 48/08

ws. upoważnienia do podpisania protokołu dodatkowego do PUZP dla pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" upoważnia Mirosława Kamieńskiego - przewodniczącego Sekcji Krajowej NSZZ "Solidarność" Pracowników Cywilnych MON oraz Cezarego Brzozowskiego członka Prezydium SKPC MON do podpisania w imieniu NSZZ "Solidarność" protokołu dodatkowego nr 20 do Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej z dnia 8.06.1998 roku.

Decyzja Prezydium KK nr 49/08

ws. stwierdzenia kompetencji do zawarcia do Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Gospodarstw Pomocniczych Jednostek Organizacyjnych Więziennictwa

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" działając na podstawie § 41 ust. 3 pkt 6 Statutu NSZZ "Solidarność" stwierdza, że Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" jest właściwym statutowo organem NSZZ "Solidarność" w rozumieniu art. 24114 § 1 pkt 1 k.p. uprawnionym do zawarcia Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Gospodarstw Pomocniczych Jednostek Organizacyjnych Więziennictwa.

Decyzja Prezydium KK nr 50/08

ws. upoważnienia do kontaktów z Departamentem Dialogu i Partnerstwa Społecznego MPiPS dotyczących składania wyjaśnień w zakresie zdolności układowej NSZZ "Solidarność"

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" wskazuje Marcina Zielenieckiego jako osobę upoważnioną do kontaktów z Departamentem Dialogu i Partnerstwa Społecznego Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej w sprawach związanych z interpretacją Statutu NSZZ "Solidarność" w zakresie zdolności układowej NSZZ "Solidarność".

Decyzja Prezydium KK nr 51/08

ws. przedstawiciela NSZZ "Solidarność" w Komitecie Monitorującym ZPORR 2004-2006

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" zgłasza Bogdana Szozdę na funkcję zastępcy członka Komitetu Monitorującego Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego 2004-2006.

Decyzja Prezydium KK nr 52/08

ws. wspólnego projektu "Dialog Społeczny narzędziem wsparcia procesów restrukturyzacji"

Prezydium KK NSZZ "Solidarność" postanawia wypracować z Regionem Gdańskim wspólny projekt zatytułowany "Dialog Społeczny narzędziem wsparcia procesów restrukturyzacji (zarządzanie zmianą/ antycypowanie zmian/ poprawa adaptacyjności firm i pracowników)" i złożyć wniosek z chwilą ogłoszenia konkursu.

Do Komitetu Sterującego tym projektem Prezydium KK powołuje następujące osoby:

- Józefa Mozolewskiego - Członka Prezydium KK,
- Elżbietę Wielg - kierownika Biura Szkoleń i Programów Europejskich,
- Mirosławę Kaniszewską - specjalistę ds. programów europejskich.

Jednocześnie Prezydium KK postanawia zaproponować partnerstwo w tym projekcie organizacji indywidualnych pracodawców Business Centre Club.

Decyzja Prezydium KK nr 53/08

ws. opinii o poselskim (PO) projekcie ustawy o dobrowolnych ubezpieczeniach zdrowotnych

Prezydium Komisji Krajowej negatywnie ocenia projekt ustawy z dnia 18 stycznia 2008 r. o dobrowolnych ubezpieczeniach zdrowotnych, wniesiony przez grupę posłów Klubu Parlamentarnego Platformy Obywatelskiej.

1. Przepisy projektu ustawy należałoby rozpatrywać w powiązaniu z regulacjami określającymi wykaz świadczeń zdrowotnych, nie finansowanych lub częściowo finansowanych ze środków publicznych. Wykaz nie został dotychczas przedstawiony.
2. Do projektu nie dołączono symulacji kosztów wprowadzenia ubezpieczeń dodatkowych dla budżetu państwa, dla budżetu Narodowego Funduszu Zdrowia oraz kosztów dla zakładów opieki zdrowotnej. Bez ich znajomości rzetelne określenie opłacalności wprowadzenia przepisów projektu nie jest możliwe.
3. Projekt jest niedopracowany legislacyjnie, a proponowane rozwiązania szczegółowe zawierają liczne niejasności oraz braki.

Uwagi szczegółowe:

- 1) zaliczenie w art. 15 projektu do sfery działalności socjalnej (i to jedynie tych, o których mowa w opiniowanym projekcie) z przeznaczeniem na dofinansowanie tych ubezpieczeń ze środków Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych nie jest rozwiązaniem właściwym. Środki finansowe ZFŚS przeznaczone są na wydatki socjalne, do których nie można zaliczyć świadczeń zdrowotnych gwarantowanych odrębnym ubezpieczeniem o charakterze powszechnym. Ponadto w obowiązującym stanie prawnym pracodawca ma możliwość organizacji lub wykupienia świadczeń zdrowotnych i korzystania z ulgi w podatku dochodowym od osób prawnych w ww. przypadku;
- 2) art. 17 wprowadza do ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej (.) w nowododanym art. 18 b ust. 1 możliwość pobierania opłat za świadczenia udzielone także na podstawie tej ustawy lub odrębnych przepisów (jakich?). W przepisie art. 18 b ust.7 ustawy o świadczeniach (.) jest mowa o odpowiednim stosowaniu jedynie do opłat za pomieszczenie o wyższym standardzie niż określony w ustawie o zakładach opieki zdrowotnej (.). Nie jest jednak jasne do jakich innych przypadków, niż zapewnienie wyższego standardu pomieszczenia stosuje się także przepisy ust.1;

- 3) w art. 17 pkt. 3 wprowadzono do ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej (.) zmianę w treści art. 117 pkt. 6 dotyczącą precyzyjnego określenia rodzajów kosztów działalności NFZ. Nie istnieje związek materii prawnej opiniowanego projektu z powyższą zmianą dotyczącą kosztów NFZ;
- 4) w art. 17 pkt. 4 wprowadzono do ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej (...) Dział VIIa, który reguluje powołanie i zasady działalności Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń Zdrowotnych (UNUZ). W art. 188t ust. 3 projektodawca stanowi, że: stanowisko Prezesa UNUZ w sprawie odwołania od wyników przeprowadzonej przez niego kontroli (w NFZ, u świadczeniodawcy, czy w aptece) jest ostateczne. W sytuacji gdy wydanie stanowiska wyczerpuje drogę przed Prezesem UNUZ należy określić w jakim trybie można odwołać się od tego stanowiska;
- 5) w art. 19 ust. 1 należy określić jakie inne działania, niż utworzenie Biura ds. powołania UNUZ, podejmie minister właściwy do spraw zdrowia w celu powołania UNUZ.

Decyzja Prezydium KK nr 54/08

ws. opinii o poselskim (PO) projekcie ustawy o zakładach opieki zdrowotnej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" negatywnie opiniuje poselski projekt ustawy o zakładach opieki zdrowotnej wniesiony przez grupę posłów Klubu Parlamentarnego Platformy Obywatelskiej dnia 18 stycznia 2008r.

1. Opiniowany projekt ustawy należy rozpatrywać w powiązaniu z projektami ustaw: o akredytacji w ochronie zdrowia, o konsultantach krajowych i wojewódzkich, o szczególnych uprawnieniach pracowników zakładów opieki zdrowotnej, przepisy wprowadzające (.) oraz z obowiązującymi ustawami, których przepisy przywołuje zarówno opiniowany projekt jak i pozostałe 4 projekty. Jednakże takie odniesienie nie wyjaśnia niedociągnięć legislacyjnych, o których mowa w pkt.1-6 opinii;
2. nieznany pozostaje wpływ wprowadzenia ustawy na budżety zakładów opieki zdrowotnej oraz na wydatki budżetu państwa. W uzasadnieniu do projektu nie podano nawet szacunkowych kwot. Narusza to zasady dbałości o racjonalne wydatkowanie środków publicznych w sektorze ochrony zdrowia;
3. w projekcie uregulowano tryb przekształcania spzoz w zoz-spółkę prawa handlowego. Nie sformułowano jednak przy tym przepisów chroniących prawa pracownicze poprzez:
 - ustanowienie warunku dokonania przekształcenia od zawarcia porozumienia z organizacjami związkowymi działającymi lub obejmującymi zasięgiem działania spzoz. Porozumienie winno określać w szczególności:
 - szczegółowe warunki przejęcia pracowników przez nowopowstałą spółkę,
 - działania osłonowe w stosunku do pracowników, którzy nie znajdują stałego miejsca zatrudnienia w spółce. Należy zwrócić uwagę, że dokonywanie restrukturyzacji zatrudnienia może dotyczyć znacznej liczby pracowników i powinno uwzględniać udział środków budżetu państwa;
 - gwarancje udziału reprezentacji pracowników we władzach spółki analogicznie do ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych;
4. projekt nie uwzględnia również przepisów chroniących prawa pacjenta, w szczególności prawa do nieprzerwanego uzyskania świadczeń w dotychczas udzielanym zakresie przez spzoz przekształcany w zakład działający w formie spółki prawa handlowego. Tworzone przepisy powinny określać jaki organ monitoruje przekształcenie i jakie posiada narzędzia prawne gwarantujące zachowanie praw pacjenta w trakcie przekształceń.

Uwagi szczególne:

- 1) przepisy art. 6 projektu nakładają na zakłady obowiązek udzielenia świadczenia zdrowotnego osobie w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego w rozumieniu przepisów o Państwowym Ratownictwie Medycznym. Ponieważ przywołany przepis stosuje się do konieczności podjęcia medycznych czynności ratunkowych i leczenia (i to w przypadku nagłego lub przewidywanego w krótkim czasie pojawienia się objawów pogorszenia zdrowia), zastosowanie proponowanego brzmienia art. 6 wydaje się być znacząco węższe w stosunku do art. 7 obowiązującej ustawy o zakładach opieki zdrowotnej (.). Ten ostatni stanowi o konieczności udzielenia świadczenia zdrowotnego (nie tylko czynności strictly ratunkowych) ze względu na zagrożenie zdrowia lub życia. Ponadto przepis należy uzupełnić o wskazanie, kto i na jakich zasadach poniesie koszty udzielonego świadczenia;
- 2) art. 9 ust. 6 stanowi, że szpital może prowadzić wyłącznie samorząd województwa. Przytoczone brzmienie przepisu narusza prawa słusznie nabyte innych niż wojewódzkie jednostek samorządu terytorialnego;
- 3) przepis art. 21 ust. 2 umożliwia pobieranie przez szpital od pacjenta opłat za zapewnienie standardu pomieszczenia wyższego niż ten, który określi minister właściwy do spraw zdrowia na podstawie delegacji z art. 36 projektu. Koniecznym jest uzupełnienie Uzasadnienia do projektu o wyjaśnienie, co w szczególności projektodawca rozumie pod pojęciem standardu w poszczególnych rodzajach stacjonarnych zakładów opieki zdrowotnej, np. czy obejmuje on osobny węzeł sanitarny oraz czy dotyczy ilości osób jednocześnie hospitalizowanych w jednym pomieszczeniu;
- 4) w art. 25 ust. 1 pkt. 3 należy doprecyzować jakie „rażące naruszenia statutu lub regulaminu porządkowego szpitala” zobowiązują szpital do wypisania pacjenta. Katalog naruszeń winien być zamknięty lub co najmniej określać czym skutkować mają wymienione w przepisie „rażące naruszenia”;
- 5) w art. 34 nie określono trybu kierowania i przyjmowania pacjenta do placówek hospicyjnych. Wydaje się celowym przyznanie tego prawa lekarzowi ubezpieczenia zdrowotnego, co uprawniałoby do pełnego nieodpłatnego uzyskiwania udzielanych przez te zakłady świadczeń;
- 6) art. 54 projektu wprowadza możliwość przekształcenia spzoz w spółkę prawa handlowego. Powyższa forma prawna prowadzenia działalności zoz związana jest nierozdzielnie z osiąganiem zysku z prowadzonej działalności. W przypadku braku zysku zoz, zastosowanie znajdują zmiany w art. 29 projektu ustawy przepisy wprowadzające ustawy z zakresu ochrony zdrowia określające tryb upadłości zoz -spółki prawa handlowego. Nie gwarantują one jednak utrzymania dostępności do świadczeń zdrowotnych podczas trwania postępowania upadłościowego. Art. 491.1 oraz art. 491.5 prawa upadłościowego i naprawczego dodany przez zmiany w art. 29 wprowadza bowiem jedynie przepisy o wydaniu sądowego postanowienia o upadłości spzoz z możliwością zawarcia układu z wierzycielami. Jeżeli nie doszło do jego zawarcia następuje likwidacja majątku spzoz. Formę gwarancji utrzymano jedynie w stosunku do procesu likwidacji spzoz, gdzie art. 49 opinowanego projektu ustawy zachowuje w stosunku do spzoz przepisy obowiązującej ustawy o zoz z możliwością odmowy wyrażenia zgody na likwidację przez ministra właściwego do spraw zdrowia na likwidację;
- 7) przepis art. 84 ust. 8 ustanawiający nieważność z mocy prawa zakazu zaciągania zobowiązań przekraczających ponad 50% wartości aktywów zoz-spółki oraz uzyskania zgody organu tworzącego na zbycie praw do nieruchomości lub zaciągnięcie zobowiązań ponad wysokość 500 tys. zł lub wysokość kapitału zakładowego. Nie określono przy tym odpowiednich sankcji karnych, a jedynie przepis stanowiący o możliwości (a nie powinności) rozwiązania stosunku pracy z kierownikiem zoz w przypadku nie zmniejszenia zobowiązań wymagalnych w okresie 3 miesięcy (art. 72 ust. 2 pkt. 2). Wydaje się, że nie stanowi to będzie właściwej bariery zapobieżenia zadłużania zoz-spółek.
- 8) w odniesieniu do mechanizmów zapobieżenia zadłużania spzoz, zastosowano istotną sankcję rozwiązania stosunku pracy z kierownikiem spzoz (art. 72 ust. 1 pkt. 6), jeżeli za-

kład nie zrealizował stosownego planu naprawczego. W przepisie art. 91 ust. 3 należy jednak doprecyzować kto, w jakim trybie oraz w jakich terminach następuje zatwierdzenie i monitorowanie wykonywania planu;

- 9) rozbudowane przepisy rozdziału 5 określające zasady kierowania zakładem opieki zdrowotnej wymagają doprecyzowania o jakie zdarzenia chodzi w przypadkach:
- "rażącego naruszenia prawa" skutkującego odwołaniem zawierają odniesienia (art. 72 ust. 1 pkt. 3);
 - "istotnego naruszenia postanowień umowy o zarządzanie zoz" skutkującego rozwiązaniem tej umowy;
- 10) przepis art. 58, w ust. 2 stanowiący o nieodpłatnym przekazaniu budynków oraz urządzeń spzoz nowopowstającym zoz-spółce oraz możliwości nabycia na własność gruntów (ust. 1) przy przekształceniu spzoz w zoz-spółkę nie wydaje się być dostateczną ochroną dla zachowania majątku stanowiącego dotychczasowy majątek publiczny;
- 11) przepisy art. 48 ust. 2 gwarantujące utrzymanie decydującej większości przez podmioty założycielskie (51% przez samorzady terytorialne, 75% przez uczelnie medyczne) nie stanowią odpowiedniej gwarancji utrzymania statusu zoz-spółki jako podmiotu prawa publicznego w świetle orzeczeń Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości chroniących swobodę prywatnych inwestycji na całym terytorium Unii Europejskiej;
- 12) art. 92-108 reguluje zasady doskonalenia zawodowego pracowników zoz wykonujących zawód medyczny. Jednak w odniesieniu tylko do jednej formy doskonalenia zawodowego - uzyskiwania tytułu specjalisty - zapisano w przepisie art. 104 ust. 1 powinność pracodawcy ułatwiania uzyskiwania specjalizacji przez pracownika wraz z przyznaniem pracownikowi prawa do urlopu szkoleniowego, zwrotu kosztów podróży oraz kosztów kursów. Istotnym byłoby poszerzenie zapisów o inne, poza uzyskiwaniem tytułu specjalisty formy doskonalenia zawodowego w szczególności szkolenia i kursy doskonalące dla pracowników posiadających wykształcenie średnie.

Decyzja Prezydium KK nr 55/08

ws. dotacji finansowych

(do użytku służbowego)

POSIEDZENIE Z DN. 18 MARCA 2008 R.

Decyzja Prezydium KK nr 56/08

ws. opinii do projektu rozporządzenia MPiPS w sprawie trybu i sposobu postępowania w sprawach o przyznanie świadczeń z funduszu alimentacyjnego

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" wnosi następującą uwagę do projektu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie trybu i sposobu postępowania w sprawach o przyznanie świadczeń z funduszu alimentacyjnego:

- wzór zaświadczenia urzędu skarbowego o wysokości dochodów uzyskanych przez członków rodziny w roku kalendarzowym poprzedzającym okres zasiłkowy podlegającym opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych na zasadach ogólnych (zał. 2), różni się od wzoru zaświadczenia niezbędnego do przedłożenia przy ustalaniu uprawnień do świadczeń rodzinnych, co wiąże się z koniecznością przedłożenia poprzez osoby wnioskujące o przyznanie prawa do świadczeń rodzinnych oraz funduszu alimentacyjnego dwóch różnych zaświadczeń.

Decyzja Prezydium KK nr 57/08

ws. opinii o poselskim (PO) projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych z dnia 13 lutego 2008 r.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" negatywnie opiniuje poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych z dnia 13 lutego 2008 r.

Uzasadnienie

Przepisy dotyczące definicji działalności gospodarczej wprowadzono, aby chronić słabszą stronę stosunków gospodarczych, która to strona niejednokrotnie była zmuszana do zastępowania umowy o pracę umową cywilnoprawną.

Zaproponowane w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych zmiany sprzyjają fałszywemu samozatrudnianiu, promują nieuczciwą konkurencję, a skutki tych rozwiązań wpłyną na pomniejszenie wpływów budżetowych.

W związku z powyższym Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" projekt ocenia negatywnie.

Decyzja Prezydium KK nr 58/08

ws. stwierdzenia kompetencji do zawarcia protokołu dodatkowego nr 20 do Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" działając na podstawie § 41 ust. 3 pkt 6 Statutu NSZZ "Solidarność" stwierdza, że Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" jest właściwym statutowo organem NSZZ "Solidarność" w rozumieniu art. 24114 § 1 pkt 1 k.p. uprawnionym do zawarcia protokołu dodatkowego nr 20 do Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej.

Decyzja Prezydium KK nr 59/08

ws. przygotowania projektu przez Fundusz Gospodarczy Sp. z o.o. oraz wyznaczenia Menagera Projektu

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" zleca Funduszowi Gospodarczemu Sp. z o.o. przygotowanie i złożenie w imieniu Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" do Komisji Europejskiej projektu pt. "Europejskie Rady Zakładowe i Rady Pracowników jako platforma dialogu społecznego w poznawaniu i określaniu wspólnych interesów pracodawców i pracowników" i wyznacza Juliana Andrzeja Koneckiego - członka Prezydium KK do pełnienia funkcji Menagera Projektu.

Decyzja Prezydium KK nr 60/08

ws. projektu edukacyjnego "Tworzenie programu szkoleniowego z zakresu języka angielskiego dla liderów związkowych"

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" postanawia, że Związek weźmie udział, jako partner, w projekcie zatytułowanym "Tworzenie programu szkoleniowego z zakresu języka angielskiego dla liderów związkowych".

Projekt jest skierowany do liderów związkowych i pracowników pracujących w strukturach związku a jego celem jest podniesienie kompetencji tych osób w celu umożliwienia szeroko rozumianej współpracy zagranicznej.

Prezydium KK deklaruje wykonanie zadań zgodnie z programem pracy wymienionych w liście potwierdzającym uczestnictwo NSZZ "Solidarność" w roli partnera w projekcie.

Prezydium KK deklaruje zaangażowanie wymaganych środków własnych w wysokości 25% budżetu projektu - 11598 EURO - w postaci pracy własnej.

Z ramienia Prezydium KK odpowiedzialni za realizację ww. projektu edukacyjnego będą:

- Józef Mozolewski - Członek Prezydium KK, odpowiedzialny za Biuro Szkoleń i Programów Europejskich
- Stefan Kubowicz - Skarbnik KK.

Decyzja Prezydium KK nr 61/08

ws. projektu edukacyjnego "Wzmacnianie dialogu autonomicznego szansą budowy pokoju społecznego: szkolenie z analizy finansowej dla pracowników, członków związku" /tytuł roboczy/

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" postanawia opracować z pomocą S.Partnera projekt "Wzmacnianie dialogu autonomicznego szansą budowy pokoju społecznego: szkolenie z analizy finansowej dla pracowników, członków związku" i złożyć wniosek z chwilą ogłoszenia konkursu.

Z ramienia Prezydium KK odpowiedzialni za realizację ww. projektu będą:

- Józef Mozolewski - Członek Prezydium KK,
- Stefan Kubowicz - Skarbnik KK

Decyzja Prezydium KK nr 62/08

ws. projektu edukacyjnego "Profesjonalizm Rady Pracowników gwarantem włączania partnerów społecznych w procesy adaptacyjności przedsiębiorstw"

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" postanawia opracować z pomocą S.Partnera projekt "Przygotowana Rada Pracowników gwarantem włączania partnerów społecznych w procesy adaptacyjności przedsiębiorstw" i złożyć wniosek z chwilą ogłoszenia konkursu.

Z ramienia Prezydium KK odpowiedzialni za realizację ww. projektu będą:

- Józef Mozolewski - Członek Prezydium KK,
- Stefan Kubowicz - Skarbnik KK

Apel Prezydium KK nr 63/08

ws. wydarzeń w Tybecie

NSZZ "Solidarność" przez długie lata walczył z przemocą, bez stosowania przemocy, otrzymując z całego świata wiele gestów solidarności i poparcia. Obrona wolności i prawa człowieka jest jednym z najważniejszych doświadczeń Związku. Z tego powodu nie możemy być obojętni wobec krwawego tłumienia przez władze chińskie pokojowych demonstracji,

które mają miejsce w Tybecie z okazji 49. rocznicy powstania Tybetańczyków przeciw okupacji chińskiej.

Naród Tybetański jest okupowany i systematycznie eksterminowany przez Chińską Republikę Ludową od 1950 r. Dzieje się to na oczach całego świata i z przyzwoleniem największych potęg gospodarczych, a ich postawa wobec Narodu Tybetańskiego jest zaprzeczeniem podstawowych wartości demokratycznych, uznawanych i propagowanych przez te państwa.

NSZZ "Solidarność" zwraca się do władz Wielkiego Narodu Chińskiego o zaprzestanie prześladowania Narodu Tybetańskiego i niszczenia jego kultury - Narodu, który z powodów religijnych, sam wyrzekł się stosowania przemocy wobec kogokolwiek i nie stanowi zagrożenia dla państwa chińskiego. Zwracamy się również do wszystkich przywódców państw o użycie wszelkich możliwych środków, który celem byłoby powstrzymanie władz ChRL od stosowania wobec obywateli tybetańskich represji, więzień, tortur i nakłonienie rządzących do nawiązania dialogu z przywódcą tybetańskim, Dalaj Lamą.

Chcielibyśmy, aby XXI wiek był wiekiem, w którym ludzie nie doświadczają eksterminacji, mogąc żyć i rozwijać się w pokoju i dobrobycie.

Z OBRAD KOMISJI KRAJOWEJ

POSIEDZENIE Z DNIA 18.02.2008 R.

Uchwała KK nr 1/08

ws. Roku Ojca Świętego Jana Pawła II

W tym roku mija 30-rocznica wyboru Kardynała Karola Wojtyły na Stolicę Świętego Piotra. W związku z tym, Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” ogłasza rok 2008 Rokiem Ojca Świętego Jana Pawła II.

Pragniemy, aby ten czas był dla nas okresem ponownego rozważenia słów, które do nas wielokrotnie kierował. Zwłaszcza czujemy się zobowiązani do realizacji „testamentu”, za który uważamy słowa wypowiedziane do nas podczas ostatniego spotkania z Duchowym Ojcem Solidarności, 11 listopada 2003 roku.

Uchwała KK nr 2/08

ws. negocjacji w ramach TK ds. S-G

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” postanawia, że Związek przystąpi do negocjacji w ramach Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych bez żadnych warunków wstępnych ze strony rządowej wg tematów przedstawionych w stanowisku KK nr 5/08 ws. postulatów NSZZ „Solidarność” (w zał.).

Jednocześnie Komisja Krajowa domaga się wycofania z sejmowej komisji nadzwyczajnej „Przyjazne Państwo” projektów dotyczących prawa pracy i przekazanie ich do Trójstronnej Komisji.

W przypadku braku wynegocjowania konkretnych i satysfakcjonujących nas rozwiązań Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” podejmie statutowe działania w obronie niezbywalnego prawa pracowników do godnej płacy i bezpiecznej pracy.

Uchwała KK nr 3/08

ws. wykonania budżetu za 2007 rok

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” zatwierdza sprawozdanie z wykonania budżetu KK za 2007 rok.

Uchwała KK nr 4/08

ws. umorzenia odsetek od udzielonej pożyczki Regionowi Dolny Śląsk

(do użytku służbowego)

Uchwała KK nr 5/08

ws. funduszu specjalnego na dofinansowanie remontów sali BHP i archiwum KK

(do użytku służbowego)

Uchwała KK nr 6/08

ws. bazy FWSZZ

(do użytku służbowego)

Uchwała KK nr 7/08

ws. przyjęcia budżetu KK na 2008 rok

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” przyjmuje budżet KK na 2008 rok.

Uchwała KK nr 8/08

ws. terminu XXII KZD

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” postanawia, że zwyczajna sesja Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ „Solidarność” odbędzie się w terminie 9-10 października 2008 r.

Stanowisko KK 4/08

ws. współpracy MKZZ z ACFTU

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” zwraca się do sekretarza generalnego MKZZ Guya Rydera, aby w ramach mandatu udzielonego mu w przez Radę Generalną, poszukiwał sposobów nawiązania kontaktu z Wszechchińską Federacją Związków Zawodowych (ACFTU) w oparciu o „Deklarację Zasad” obowiązującą w MKZZ.

Raport na temat Chin przedstawiony na waszyngtońskim posiedzeniu Rady Generalnej w grudniu 2007 r. nie pozostawia cienia wątpliwości co do natury ACFTU stwierdzając, że jest to „organizacja sterowana i kontrolowana przez państwo i jako taka nie może być autentycznym przedstawicielem pracowników, przeciwnie, jest integralną częścią systemu, który odmawia pracownikom ich podstawowych praw”, m.in. zgadzając się na odmowę rządu ratyfikacji podstawowych Konwencji MOP nr 87 dotyczącej wolności związkowej i ochrony praw związkowych i 98 dotyczącej stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań

zbiorowych. Ponadto raport potwierdza, że ACFTU „jest na mocy statutu obowiązana uznawać wiodącą rolę Partii Komunistycznej”. Wobec tak ogromnej niekompatybilności zasad ACFTU i MKZZ, nie dziwi, że faza „krytycznego dialogu”, nie przyniosła żadnego postępu na polu praw człowieka i praw związkowych w Chinach, a następnie przerodziła się w bojkot MKZZ zarządzony przez ACFTU w roku 2005, po przegranych przez tę organizację wyborach do Rady Administracyjnej MOP. Jest zrozumiałe, że bojkot ten stanowi problem dla organizacji z krajów, których przedsiębiorstwa inwestują w Chinach, ten problem nie może jednak stanowić pretekstu do sprzeniewierzenia się naszym zasadom.

Rzeczywistym problemem, zarówno dla międzynarodowego ruchu związkowego jak i przede wszystkim dla pracowników chińskich, nie jest bowiem bojkotowanie MKZZ przez ACFTU lecz brak niezależnej i demokratycznej reprezentacji pracowniczej w Chinach i problem nieprzestrzegania przez ten kraj praw człowieka i międzynarodowych standardów pracy. Dlatego też szantaż ACFTU nie może być skuteczny, a oczekiwanie, że MKZZ ulegnie żądaniu zastąpienia w Radzie Administracyjnej MOP przedstawiciela niezależnej i demokratycznej organizacji członkowskiej MKZZ przez delegata organizacji podporządkowanej statutowo Chińskiej Partii Komunistycznej jest absurdalne, nawet gdyby ACFTU nadal okazywała agresywną wrogość wobec propozycji podjęcia dialogu z MKZZ.

Chiny są ogromnym krajem o wspaniałej historii i wielkich tradycjach, krajem, który obecnie doświadcza wielu dobrodziejstw, ale również i trudności związanych z globalizacją. Kongres założycielski MKZZ, który odbył się w Wiedniu w listopadzie 2006 r. uznał w swej deklaracji programowej, iż jednym z najważniejszych wyzwań globalizacji jest zagwarantowanie powszechnego poszanowania podstawowych praw pracowniczych. W pracy na rzecz osiągnięcia tego celu ACFTU mogłaby odgrywać kluczową rolę we współpracy z MKZZ, a także w Radzie Administracyjnej MOP. Istnieje bowiem droga, która może ACFTU doprowadzić do Rady Administracyjnej. Wystarczy podjąć dialog z MKZZ, zadeklarować publicznie wsparcie dla kampanii na rzecz przestrzegania przez Chiny praw człowieka i międzynarodowych standardów pracy, przeprowadzić demokratyzację struktur i domagać się swej politycznej niezależności.

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” deklaruje swoje pełne wsparcie dla sekretarza generalnego MKZZ zarówno w jego wysiłkach podjęcia partnerskiego dialogu z ACFTU, jak i promocji podstawowych zasad demokratycznego i niezależnego ruchu związkowego, międzynarodowych standardów pracy i praw człowieka. Kryzys chiński stanowi pierwszy poważny test dla tożsamości, siły i spójności nowej organizacji jaką jest MKZZ.

Wraz z sekretarzem generalnym uczynimy wszystko, aby rozwiązanie tego kryzysu wzmocniło i skonsolidowało MKZZ.

Stanowisko KK nr 5/08

ws. postulatów NSZZ „Solidarność”

Przetaczająca się przez Polskę fala protestów to rezultat słabości dialogu społecznego i owoc trwającego latami niedoceniań reprezentatywnych partnerów społecznych. To również efekt rozbudzonych oczekiwań wywołanych wzrostem gospodarczym, przyrostami płac niektórych grup zawodowych i obietnicami wyborczymi polityków.

Wzrostowi gospodarczemu i w ślad za tym przyrostowi dochodu narodowego w tysiącach zakładów pracy towarzyszyły negocjacje zakończone porozumieniami przynoszącymi rejestrowany przyrost płac. Takiego dialogu zabrakło tam, gdzie faktycznym pracodawcą jest państwo lub samorządy, a o wysokości zarobków przesądzają arbitralne decyzje urzędników i uchwalane budżety. Dla dużych grup pracowników pozamykano ścieżki dialogu. Skoro nie ma innej drogi, niekontrolowane protesty w tych miejscach nikogo nie powinny dziwić i oburzać.

Dialog społeczny to swoisty system bezpieczeństwa dla państwa i gospodarki. W Polsce ten system zawodzi. Tym bardziej zdumienie budzą głosy wzywające do psucia tego systemu jeszcze bardziej. Zamiast wzmacniać, chce się osłabiać partnerów społecznych.

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” uznając dialog za podstawową formę rozwiązywania napięć społecznych przedstawia następujące postulaty:

I. Wzrost wynagrodzeń, w tym płacy minimalnej

W Polsce przeciętne i minimalne wynagrodzenie za pracę należy do najniższych w Unii Europejskiej. Wzrost płac jest zdecydowanie wolniejszy niż zwiększenie wydajności pracy i wzrost gospodarczy. Pozornie sprzyja to inwestycjom zagranicznym ze względu na niskie koszty pracy, w praktyce jednak prowadzi do zahamowania popytu na rynku wewnętrznym i zamrożenia powstawania nowych miejsc pracy. Ponadto sprzyja emigracji osób wykształconych i przygotowanych zawodowo oraz powoduje ograniczenie rozwoju wiodących dziedzin gospodarki, czyniąc z nas obszar taniej siły roboczej.

W związku z tym KK wnosi o:

1. Wypracowanie (w Umowie społecznej, w Komisji Trójstronnej ds. Społeczno-Gospodarczych bądź w sejmowej Komisji Pracy oraz Polityki Społecznej) harmonogramu zwiększenia minimalnego wynagrodzenia w relacji do przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej. Relacja ta zgodnie z celem nowelizacji ustawy z dnia 1 lipca 2005 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę poprzez stopniowe podwyższanie wysokości minimalnego wynagrodzenia osiągnąć ma poziom 50% wynagrodzenia przeciętnego.
2. Podjęcie działań legislacyjnych (Umowa społeczna, Komisja Trójstronna ds. Społeczno-Gospodarczych) w celu likwidacji zapisu art. 6 ust. 2 ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, dopuszczającego wysokość wynagrodzenia pracownika w okresie pierwszego roku jego pracy na poziomie 80% wysokości minimalnego wynagrodzenia.
3. Uchylenie ustawy o negocjacyjnym systemie kształtowania przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców (tzw. neopopiwku), która ogranicza swobodę negocjacji między związkami zawodowymi i pracodawcami.
4. Wobec powiększającej się różnicy przeciętnego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw i państwowej oraz samorządowej sferze budżetowej konieczne jest przywrócenie zasady wypracowanej podczas negocjacji Paktu o Przedsiębiorstwie Państwowym, że wzrost wynagrodzeń w tych branżach nie powinien być niższy od wskaźnika inflacji powiększonego o połowę wzrostu realnego PKB.
5. Wprowadzenia systemowych rozwiązań, w tym ustawowych gwarancji dla godziwej płacy i warunków pracy w publicznej służbie zdrowia w celu ograniczenia migracji w zawodach medycznych i zapewnienia równego dostępu do usług medycznych.

II. Obrona praw pracowniczych i związkowych oraz zapewnienie bezpieczeństwa ekonomicznego osób po zakończeniu aktywności zawodowej

Godność i podmiotowość pracownika w środowisku pracy to warunek jego aktywności zawodowej, wydajności i rozwoju. Ich zagrożeniem są patologie w zakresie czasu pracy, stosunku pracy (patologie samozatrudnienia i wielokrotnych umów na czas określony, w tym praca wyłącznie przez agencje pracy tymczasowej, praca „na czarno”) czy wreszcie relacji w środowisku pracy (dyskryminacja, mobbing), bezpieczeństwa pracy oraz zabezpieczenia społecznego (emerytury).

Wobec pogłębiającego się kryzysu finansowego systemu emerytalnego i opieki zdrowotnej Komisja Krajowa proponuje zawarcie umowy mającej na celu promowanie stałego zatrudnienia i przeciwdziałania fałszywemu samozatrudnieniu i zatrudnieniu na czas określony.

Zagwarantowana w Konstytucji wolność zrzeszania się jest fundamentalnym prawem człowieka, a wolność związkowa jest jedną z podstawowych wolności publicznych w zbiorowych stosunkach pracy państw demokratycznych. NSZZ „Solidarność” będzie zdecydowanie sprzeciwiał się łamaniu praw związkowych i ograniczaniu swobodnego działania Związku w zakładzie pracy. Komisja Krajowa opowiada się za wzmocnieniem reprezentatywności partnerów społecznych w tym związków zawodowych.

1. Zapewnienie bezpieczeństwa i stabilizacji zatrudnienia poprzez:
 - a. nowelizację art. 251 i 38 kp poprzez ograniczenie dopuszczalnego okresu zatrudnienia na czas określony do 18 miesięcy oraz wprowadzenie zasady uzasadniania i obowiązku konsultacji związkowej zamiaru wypowiedzenia umów na czas określony zawartych na okres dłuższy niż 12 miesięcy;
 - b. wypracowanie i wprowadzenie nowej definicji „samozatrudnienia”;
 - c. wprowadzenie solidarnej partycypacji wszystkich ubezpieczonych w kosztach utrzymania systemu ochrony zdrowia w zależności od uzyskiwanego dochodu, a nie rodzaju zatrudnienia;
 - d. nowelizację ustawy o pracy tymczasowej w celu poprawy sytuacji pracowników tymczasowych;
 - e. ochronę niezależności działaczy związkowych, w tym utrzymanie ustawowej ochrony przed zwolnieniem z pracy;
 - f. nowelizację ustaw warunkujących prawomocnym wyrokiem sądu pracy rozwiązanie umowy o pracę z działaczem związkowym, członkiem rady pracowników i społecznym inspektorem pracy podlegającym ustawowej ochronie przed zwolnieniem.
2. Dialog społeczny na rzecz rozwoju poprzez:
 - a. wzmocnienie dialogu społecznego na poziomie krajowym, branżowym, wojewódzkim i powiatowym, w tym realne wzmocnienie Wojewódzkich Komisji Dialogu Społecznego, utworzenie Powiatowych Komisji Dialogu Społecznego oraz podjęcie rzeczywistego dialogu w ramach zespołów branżowych funkcjonujących przy Komisji Trójstronnej (w tym przestrzeganie podpisanych umów i porozumień wraz z wprowadzeniem sankcji za ich łamanie);
 - b. zmiany ustawy o Komisji Trójstronnej, aby jej działalność przynosiła wymierne efekty i skuteczniej realizowała idee dialogu społecznego;
 - c. powołanie Rzecznika Dialogu Społecznego w celu skuteczniejszego rozwiązywania konfliktów i unikania długotrwałych i kosztownych postępowań sądowych („arbitraż społeczny”);
 - d. poparcie dla stosowania dobrych praktyk i zasad społecznie odpowiedzialnego biznesu i uwzględnienie tych zasad w ustawie o zamówieniach publicznych.
3. Działania na rzecz bezpiecznej pracy i przestrzegania prawa pracy oraz uczciwej konkurencji
 - a. dążenie do osiągnięcia standardów europejskich w tworzeniu bezpiecznych warunków pracy, a tam, gdzie to możliwe, ich egzekwowanie m.in. w ramach negocjacji układowych;
 - b. wprowadzenie ustawowego zakazu handlu w niedziele.
4. Ustawowe zaostrzenie sankcji za naruszenia praw związkowych, w tym szczególnie za niezgodne z polskim prawem przeciwdziałanie powstawaniu organizacji związkowych.
5. Wprowadzenie rozwiązań zawartych w europejskich porozumieniach ramowych na rzecz likwidacji dyskryminacji, mobbingu, przemocy i ograniczenia stresu w miejscu pracy.

6. Wsparcie dla zawierania ponadzakładowych i podnoszenia standardów zakładowych układów zbiorowych pracy.
7. Wprowadzenia ustawy o obowiązkowym ubezpieczeniu od ryzyka bezrobocia.
8. Utrzymanie uprawnień do obniżonego wieku emerytalnego osób zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.
9. Bezwzględne przestrzeganie ustawowych gwarancji prawidłowej konsultacji z partnerami społecznymi procesu legislacyjnego wraz z ustawową zasadą pisemnego uzasadnienia przez organy administracji państwowej odrzucenia uwag Związku zgłaszanych do opiniowanych dokumentów, a także:
 - a. zagwarantowanie przez rząd dostępu do projektów, dokumentów, analiz UE w języku polskim;
 - b. umożliwienie partnerom społecznym opiniowanie stanowisk rządu wobec projektów dokumentów instytucji europejskich, a także sprawozdań rządu w zakresie wykonania programów europejskich, w tym odnowionej Strategii Lizbońskiej;
 - c. przesyłanie projektów rządowych programów gospodarczych z analizą ich wpływu na rynek pracy.
10. Niezwłoczne rozpoczęcie prac nad ratyfikacją art. 4.1 zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej.
11. Działanie na rzecz ratyfikacji Konwencji MOP w zakresie:
 - a. polityki zatrudnienia i właściwej obsługi rynku pracy: nr 88 – dot. organizacji służb zatrudnienia, 150 – dot. roli, zadań i organizacji administracji, 168 – dot. popierania zatrudnienia i ochrony przed bezrobociem wraz z odpowiednimi zaleceniami nr 83, 151 i 176.
 - b. ochrony pracowników: nr 156 – dot. równości szans i równego traktowania pracowników obu płci; 158 – dot. rozwiązania stosunku pracy z inicjatywy pracodawcy; 173 – dot. ochrony roszczeń pracowników w wypadku niewypłacalności pracodawcy; 183 – dot. ochrony macierzyństwa wraz z odpowiednimi zaleceniami: nr 165, 166, 180 i 191.
 - c. ochrony migrantów: nr 97 – dot. pracowników migrujących; 143 – dot. migracji w niewłaściwych warunkach oraz popierania równości szans i traktowania pracowników migrujących; 181 – dot. prywatnych biur pośrednictwa pracy wraz z zaleceniami: nr 86, 151 i 188.

Stanowisko KK nr 6/08

ws. Dni Honorowego Krwiodawstwa

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” zgodnie z uchwałą nr 10 XIX KZD w Wasilkowie i uchwałą KK nr 1/08 ws. Roku Ojca Świętego Jana Pawła II ogłasza w terminie od 2 do 16 kwietnia 2008 r. Dni Honorowego Krwiodawstwa NSZZ „Solidarność”.

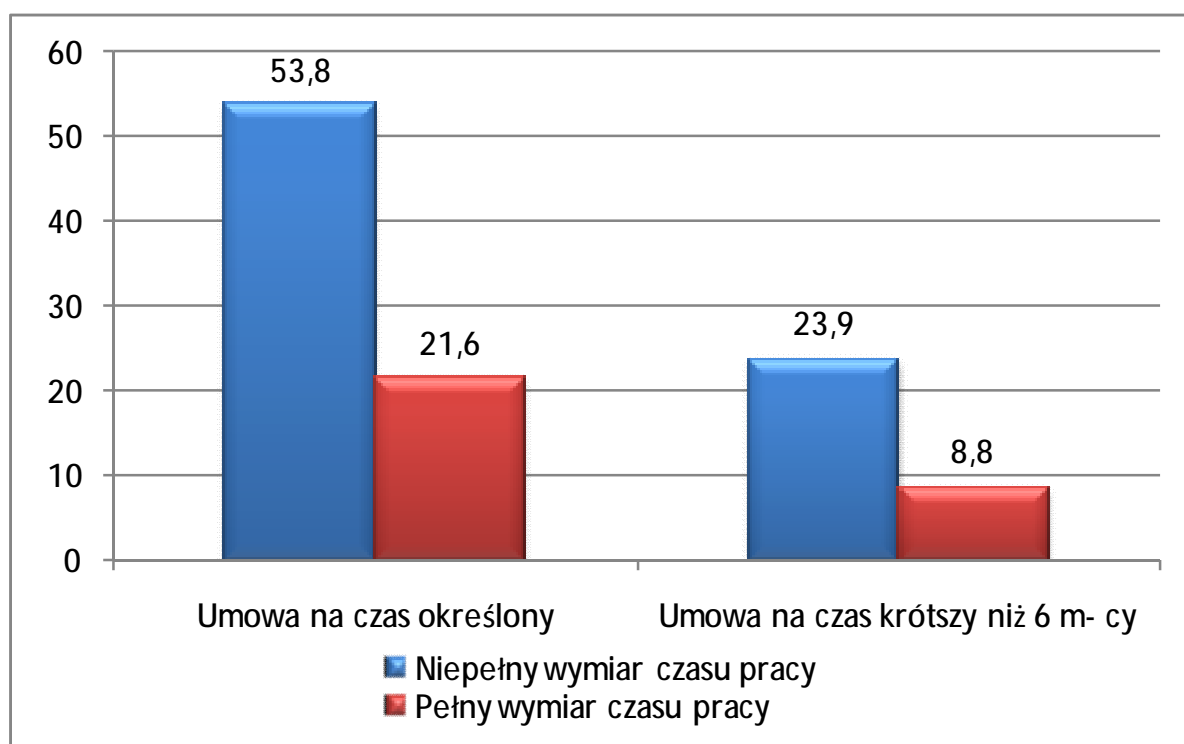
Przypominamy o tym wszystkim członkom i sympatykom naszego Związku i zachęcamy do podzielenia się tym najcenniejszym darem życia, który człowiek może dać drugiemu człowiekowi.

POLSKA PRZYJAZNA PRACOWNIKOM

DUALIZM NA RYNKU PRACY

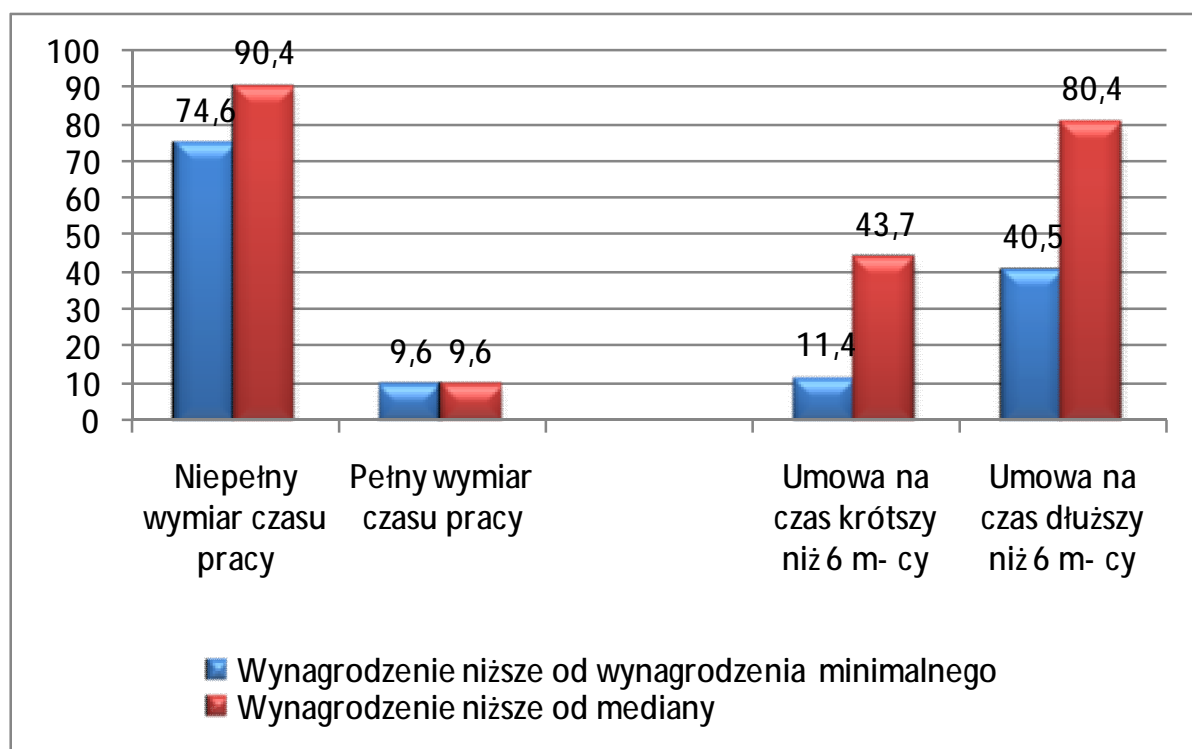
Osoby zatrudnione w niepełnym wymiarze pracują częściej w oparciu o umowę na czas określony niż osoby zatrudnione w pełnym wymiarze.

Udział pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony i na czas określony krótszy niż 6 miesięcy w zależności od czasu pracy (w % dla każdej grupy, 2004r.)

Niestabilność zatrudnienia a trudna sytuacja finansowa pracowników

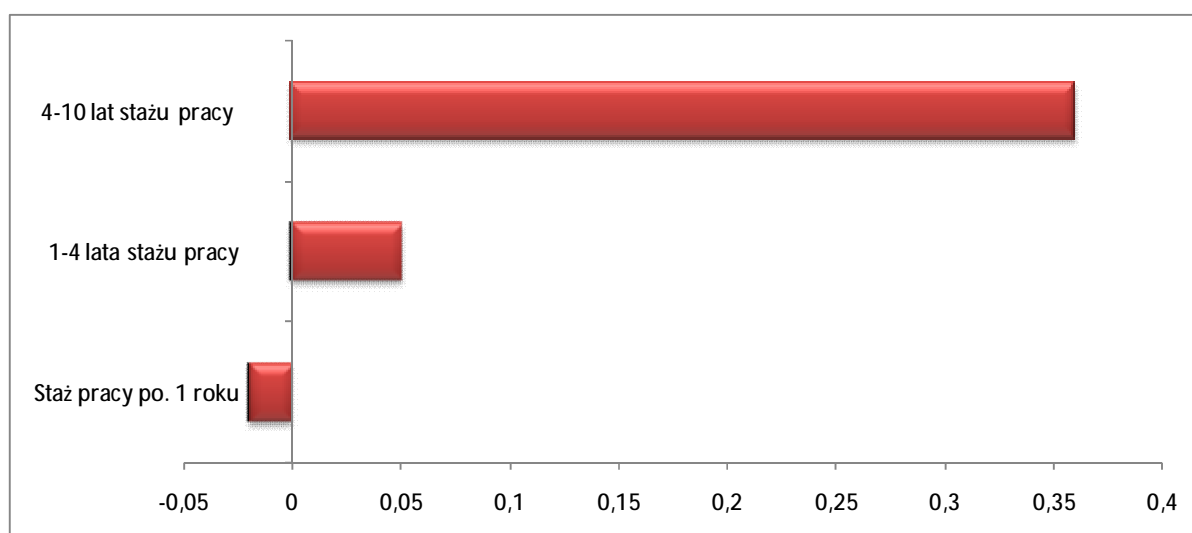
Udział pracowników otrzymujących wynagrodzenie niższe niż płaca minimalna i niższe od mediany wynagrodzeń w zależności od wymiaru czasu pracy i typu umowy o pracę (w % dla każdej grupy, 2004 r.)

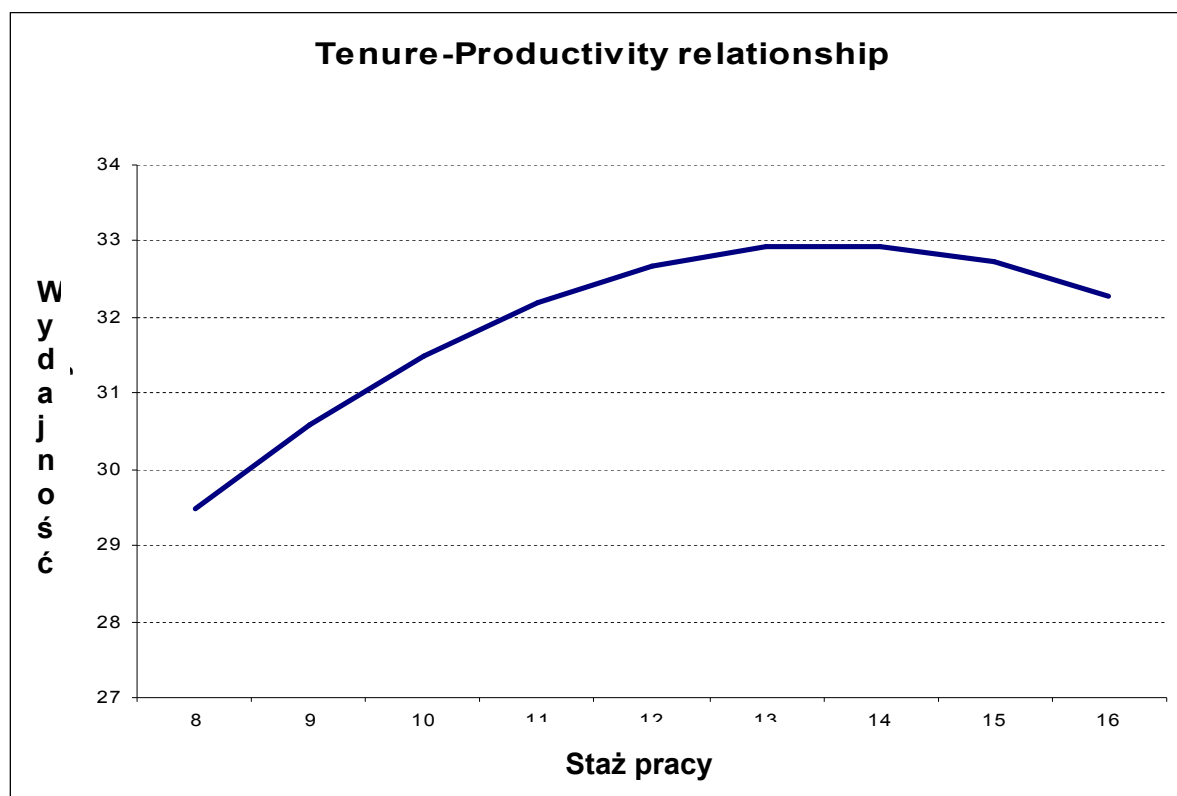
STABILNOŚĆ ZATRUDNIENIA WIĄŻE SIĘ ZE WZROSTEM PRODUKTYWNOŚCI

Staż pracy jest źródłem wzrostu produktywności.

Wpływ zwiększenia o 1% liczebności grup pracowników o różnych stażach pracy na produktywność

Zatrzymać pracowników by zwiększyć produktywność.

KONKLUZJE I SUGESTIE

Polski rynek pracy jest bardzo elastyczny i nie ma potrzeby czynić go jeszcze bardziej elastycznym.

Zwolennikom większej elastyczności jest dość trudno wskazać te elementy, które można jeszcze bardziej uelastyczyć. Na przykład propozycje PKPP Lewiatan w ramach dyskusji o zielonej księdze europejskiej dot. „flexicurity” zawierają tylko jedno konkretne roszczenie: likwidacja obowiązku przekształcania umowy na czas określony w umowę na czas nieokreślony po dwóch kolejno podpisanych umowach na czas określony w przypadku MSP.

Margines elastyczności, który gwarantuje polskie prawodawstwo umożliwia nadużycia w zakresie:

- Umów o pracę na czas określony
- Pracy w niepełnym wymiarze czasu
- Umów cywilnoprawnych

Wiele krajów europejskich angażuje się w promowanie zatrudnienia stabilnego i lepszej jakości: tak jest np. w Hiszpa-

nii, gdzie ogranicza się zatrudnienie na czas określony lub we Francji, gdzie dyskutuje się wprowadzenie jednej, ujednoczonej umowy o pracę.

Komisja Europejska zapoczątkowała debatę o potrzebie ujednoczenia praw pracowników zatrudnionych na umowy o pracę i tych pracujących w oparciu o umowy cywilnoprawne.

Jest to debata szczególnie ważna dla Polski, w której sporej elastyczne formy zatrudnienia nie są oparte na umowie o pracę.

Należałoby poszukać rozwiązań pozwalających ujednoczyć składki ZUS osób samozatrudniających się i mających tylko jednego zleceniodawcę z osobami zatrudnionymi na umowę o pracę.

Zbyt częste korzystanie z umów o pracę na czas określony z myślą jedynie o tym, by zwolnić pracownika bez powodu i skorzystać z dwutygodniowego okresu wypowiedzenia każą domagać się takiej zmiany ustawodawstwa, która uniemożliwi

wykorzystywanie tego niezbędnego narzędzia elastycznego rynku pracy w sytuacjach patologicznych. Jeśli chcielibyśmy skorzystać z doświadczeń europejskich, mielibyśmy do wyboru kilka rozwiązań:

- Zróżnicowana wysokość składek jako instrument zachęcający pracodawców do zawierania umów o pracę na czas nieokreślony.
- Opracowanie definicji maksymalnej długości czasu trwania umowy na czas określony, biorąc pod uwagę wszystkie zawarte kolejne umowy.
- Opracowanie zasadnych kryteriów zwalniania osób pracujących w oparciu o umowę na czas określony, w sytuacjach innych niż realizacja konkretnego zadania, okresy zwiększonej produkcji lub zastępstwo za pracownika czasowo nieobecnego.

Oczywiście, promocja pracy w niepełnym wymiarze czasu powinna opierać

się na rewaloryzacji tego typu zatrudnienia poprzez m. in.:

- zachęcanie do rozwijania zatrudnienia na czas nieokreślony poprzez wyższe składki ZUS w przypadku umów o pracę w niepełnym wymiarze godzin na czas określony.
- bardziej precyzyjne uregulowania dotyczące godzin nadliczbowych w przypadku pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze.

Bardziej skuteczne uregulowania dot. elastycznych form zatrudnienia, ograniczające przypadki nadużyć, które byłyby silnym motorem rozwoju polityki zarządzania zasobami ludzkimi szanującej w większym stopniu prawa pracowników, czego w wielu polskich firmach, również tych należących do dużych grup międzynarodowych, jest niestety ciągle brak.

- *Opracował: S.Partner*

SYTUACJA W BUDŻETÓWCE

W SŁUŻBIE ZDROWIA – „BIAŁY SZCZYT”

19 marca 2008 r. w Warszawie odbyły się plenarne obrady "białego szczytu". NSZZ „Solidarność” służby zdrowia nie przyjęła rekomendacji "białego szczytu".

NSZZ "Solidarność" reprezentowali Maria Ochman, przewodnicząca Sekretariatu Ochrony Zdrowia oraz Janusz Śniadek, przewodniczący KK NSZZ "S". Przedstawiciele środowisk medycznych przedyskutowali projekt dokumentu tzw. rekomendacji podsumowujących dwumiesięczne prace "białego szczytu". W dokumencie rekomendowane jest m.in. wprowadzenie niewielkich dopłat za część gwarantowanych świadczeń zdrowotnych oraz za świadczenia towarzyszące (m.in. koszty zakwaterowania i wyżywienia pacjentów). Jednocześnie zastrzeżono, iż konieczne jest stworzenie systemu pomocy finansowej osobom, dla których dopłaty mogłyby stanowić barierę dostępu do świadczeń.

Ponadto podkreślono konieczność stworzenia systemu dobrowolnych dodatkowych ubezpieczeń zdrowotnych oraz zwiększenia publicznych nakładów na służbę zdrowia do 6 proc. PKB. Stwierdzono także, iż rolnicy powinni płacić składkę na ubezpieczenie zdrowotne tak jak inni obywatele.

W ocenie Sekretariatu Ochrony Zdrowia NSZZ "Solidarność" proponowany projekt nie oddaje w pełni opinii i stanowisk reprezentowanych przez partnerów społecznych biorących udział w konferencji. Dlatego "S" ochrony zdrowia domaga się włączenia do rekomendacji wykazu organizacji i ich poparcie bądź sprzeciw wobec proponowanych rozwiązań.

- Uważamy, że nadal istnieje szansa na uzyskanie akceptacji większości środowiska dla postulowanych koncepcji, o ile spełnione zostaną niezbędne w naszej ocenie warunki. Jednym z nich jest przyję-

cie za wartość absolutnie nadrzędną art. 68 Konstytucji RP stanowiącego, iż obywatelom, niezależnie od ich sytuacji materialnej władze publiczne zapewniają równy dostęp do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych. Jednocześnie musimy pamiętać, iż w zjednoczonej Europie prawo do opieki zdrowotnej nadeło charakter egalitarny - mówi Maria Ochman, szefowa Sekretariatu Ochrony Zdrowia.

Zdaniem "S" konieczne jest przedstawienie stanowiska rządu dotyczące omawianych przez uczestników konferencji zagadnień. Organizacje społeczne w większości udzieliły na nie odpowiedzi. Znane są również propozycje grupy posłów PO, którzy złożyli projekty ustaw w przedmiotowych sprawach. Związkowcy domagają się również, przyjęcie terminarza realizacji proponowanych zmian systemowych z uwzględnieniem ich społecznej i przyczynowo-skutkowej racjonalności.

Wątpliwości związkowców budzą m.in. zasady przekształcania zozów w spółki prawa handlowego, brak gwarancji dla pracowników prywatyzowanych placówek czy dopłaty do świadczeń zdrowotnych.

W rekomendacjach nie uwzględniono możliwości właściwej organizacji opieki zdrowotnej oraz zapewnienia równego dostępu do świadczeń medycznych. Zdaniem "S" służby zdrowia konieczne jest określenie sektora publicznego odpowiedzialnego za zabezpieczenie tego zadania oraz sektora niepublicznego, jako uzupełniającego ofertę publiczną.

Związkowcy podkreślają, że dodatkowe opłaty mogą ograniczyć dostępność do świadczeń zdrowotnych. - Bez wprowadzenia rejestru usług medycznych lub innego sposobu ewidencjonowania środków finansowych znajdujących się już w systemie, nie można proponować dalszych obciążeń finansowych dla pacjentów - mówi Maria Ochman. "Solidarność" podkreśla również konieczność właściwej wyceny kosztów pracy w świadczeniach medycznych oraz przyjęcie ustawowego rozwiązania określającego warunki zatrudnienia i wynagradzania dla wszystkich pracowników ochrony zdrowia z uwzględnieniem niezbędnego podnoszenia kwalifikacji oraz innych poza płacowych regulacji. Sekretariat Ochrony Zdrowia NSZZ "Solidarność" uznaje również za niezbędne osiągnięcie nakładów PKB w wysokości 6%. Konieczna jest deklaracja rządu określająca czas dojścia do tego poziomu, który uznajemy za minimum.

Przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" zwrócił się do wicepremiera Pawlaka o włączenie problemu wynagrodzeń w publicznej służbie zdrowia do dyskusji w Komisji Trójstronnej. Poprosił o włączenie problemu systemu wynagrodzeń w publicznej służbie zdrowia do dyskusji w Komisji. Podkreślił, że pogłębiający się chaos płacowy w całej branży staje się coraz poważniejszą przeszkodą w normalnym funkcjonowaniu służby zdrowia, potęguje zadłużenie placówek i utrudnia skuteczne wprowadzenie jakichkolwiek rozwiązań systemowych.

LIST DO PREMIERA WALDEMARA PAWLAKA

Gdańsk, 20 marca 2008 r.
Pan
Waldemar Pawlak
Przewodniczący
Trójstronnej Komisji
ds. Społeczno-Gospodarczych
Wiceprezes Rady Ministrów

Wobec zakończenia prac tzw. "Białego szczytu" bez rozwiązania kluczowych dla ochrony zdrowia problemów, biorąc pod uwagę jednak materiał tam wypracowany, zwracam się z wnioskiem o poszerzenie listy obszarów do dyskusji w kluczowych kwestiach społeczno-gospodarczych w

ramach dialogu społecznego w KTds.S-G o problem systemu wynagrodzeń w publicznej służbie zdrowia.

Pogłębiający się w całej branży chaos płacowy nie jest akceptowany przez pracowników i może stać się w najbliższych latach nieustannym źródłem napięć i konfliktów społecznych. Co więcej, nieuporządkowanie tego obszaru staje się coraz poważniejszą przeszkodą w normalnym funkcjonowaniu służby zdrowia, potęguje zadłużenie placówek i może bardzo utrud-

nić skuteczne wprowadzenie jakichkolwiek rozwiązań systemowych.

Poddajemy pod rozagę przedstawicieli Rządu i partnerów społecznych w KTdsS-G podjęcie również innych tematów dotyczących służby zdrowia.

W ocenie NSZZ "Solidarność" w dzisiejszej polskiej rzeczywistości ochrona zdrowia to obszar znajdujący się w najcięższym kryzysie i najbardziej potrzebujący umowy społecznej.

W OŚWIACIE - PIKIETY

Sztab Protestacyjny Sekcji Krajowej Oświaty i Wychowania NSZZ "Solidarność" zapowiada pikietę protestacyjną.

W ten sposób oświatowa "Solidarność" chce wezwać rząd do rozmów o postulatach nauczycieli. Związkowcom nie podoba się przyjęcie przez Ministerstwo Edukacji Narodowej tzw. rozporządzenia płacowego dla nauczycieli w wersji niezgodnej z postulatami związkowymi. Zaniepokojeni są również medialnymi informacjami o wykreśleniu nauczycieli z projektu ustawy o tzw. emeryturach pomostowych.

Dlatego 29 kwietnia br. Sztab Protestacyjny Sekcji Krajowej Oświaty i Wychowania NSZZ "Solidarność" zorganizuje w 16 miastach wojewódzkich pikietę protestacyjną.

"Solidarność" przekaze wojewodom petycje-wezwania do podjęcia rozmów o

postulatach Sekcji Krajowej tj.: radykalnego zwiększenia wynagrodzeń nauczycieli i pracowników administracji i obsługi szkolnej, przestrzegania zasady dialogu w oświacie, w tym w sprawie planu bonu edukacyjnego, obowiązku szkolnego i przedszkolnego, prywatyzacji szkół i placówek oświatowych.

Sztab Protestacyjny zamierza zwrócić się do Komisji Krajowej, Zarządów Regionów oraz poszczególnych struktur NSZZ "Solidarność", o ogólnozwiązkowe poparcie akcji zbierania podpisów pod obywatelskim projektem ustawy o zmianie ustawy - Karta Nauczyciela zmierzającym do radykalnej poprawy zarobków. A także zwróci się do Sekcji Regionalnych Oświaty i Wychowania NSZZ "Solidarność" o podjęcie pilnych rozmów z okręgowymi strukturami ZNP i wypracowanie wspólnych form działania - protestu, tak podczas pikiety 29 kwietnia, jak i strajku 27 maja br.

DZIAŁ POLITYKI SPOŁECZNEJ

Wskaźniki cen towarów i usług konsumpcyjnych w lutym 2008 r.

Wyszczególnienie	I 2008*		II 2008		I-II 2008	
	I 2007=100	XII 2007=100	II 2007=100	XII 2007=100	I 2008=100	I-II 2007=100
OGÓŁEM	104.0	100.7	104.2	101.1	100.4	104.1
Żywność, napoje bezalkoholowe i alkoholowe oraz wyroby tytoniowe	107.4	101.0	107.0	101.1	100.2	107.2
Żywność i napoje bezalkoholowe	107.8	101.1	107.3	101.3	100.2	107.6
Napoje alkoholowe i wyroby tytoniowe	105.4	100.3	105.6	100.6	100.2	105.5
Odzież i obuwie	91.9	96.8	92.0	95.2	98.4	91.9
Mieszkanie	104.7	101.8	106.4	103.6	101.7	105.5
Użytkowanie mieszkania i nośniki energii	105.5	102.3	107.6	104.5	102.1	106.5
w tym nośniki energii	103.4	101.4	106.8	104.7	103.3	105.1
Wyposażenie mieszkania i prowadzenie	102.0	100.2	102.1	100.4	100.2	102.0

Dział Polityki Społecznej

gospodarstwa domowego						
Zdrowie	103.2	100.4	103.4	100.8	100.4	103.3
Transport	108.3	99.1	107.0	99.0	99.8	107.6
w tym paliwa do prywatnych środków transportu	117.0	98.2	113.8	97.1	98.8	115.4
Łączność	98.4	100.5	98.3	100.3	99.8	98.4
Rekreacja i kultura	98.2	100.9	97.9	100.6	99.7	98.1
Edukacja	103.0	100.6	103.1	100.8	100.2	103.0
Restauracje i hotele	104.9	100.6	105.2	101.2	100.6	105.0
Inne towary i usługi	101.3	100.4	101.5	100.6	100.2	101.4

Przeciętne zatrudnienie i wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw¹ w lutym 2008 r.

Wyszczególnienie	II 2008			I-II 2008
	w liczbach bezwzględnych	I 2008 = 100	II 2007 = 100	I-II 2007=100
Sektor przedsiębiorstw				
Zatrudnienie w tys.	5371,3	100,4	105,9	105,9
Przeciętne wynagrodzenie ogółem (brutto) w zł	3032,70	102,1	112,8	112,0
w tym bez wypłat z zysku	3032,40	102,2	112,9	112,0

Mieszkania oddane do użytkowania^{a)} I-II 2008 r.

Formy budownictwa	2008				
	liczba mieszkań	II		I-II	
		II 2007=100	I 2008 = 100	liczba mieszkań	I -II 2007=100
Ogółem	11656	133,7	91,9	24341	128,8
Spółdzielcze	621	80,2	67,8	1537	94,2
Indywidualne	5834	117,6	86,5	12575	116,9
Przeznaczone na sprzedaż lub wynajem	4929	200,3	109,4	9433	172,9
Pozostałe ^{b)}	272	52,0	51,9	796	75,3

^{a)} Dane meldunkowe - mogą ulec zmianie po opracowaniu sprawozdań kwartalnych

^{b)} Zakładowe, komunalne, społeczne czynszowe.

• Źródło GUS

Zestawienie poziomu minimum egzystencji z 2007 r. z aktualnie obowiązującymi kryteriami dochodowymi określonymi w ustawie o pomocy społecznej

Z informacji o wynikach badań nad średniorocznym poziomem **minimum egzystencji** w 2007 r. przedstawionych przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych wynika, iż odpowiednie wielkości dla osoby samot-

nie gospodarującej oraz osoby w rodzinie są poniżej wartości stanowiących kryterium dochodowe przyjęte w ustawie o pomocy społecznej.

Wśród jednoosobowych gospodarstw domowych, zgodnie z resortowym sprawozdaniem statystycznym MPiPS-03, najliczniejszą grupę stanowią gospodarstwa osób nie będących emerytami i nie będących rencistami. Zatem, są to gospodarstwa dorosłych osób w wieku produkcyjnym, samotnie gospodarujących. Z tego względu do porównania przyjęto, z informacji IPiSS, wielkość wartości koszyka minimum egzystencji odpowiadającą jed-

noosobowemu gospodarstwu pracowniczemu w wysokości **386,30** zł miesięcznie.

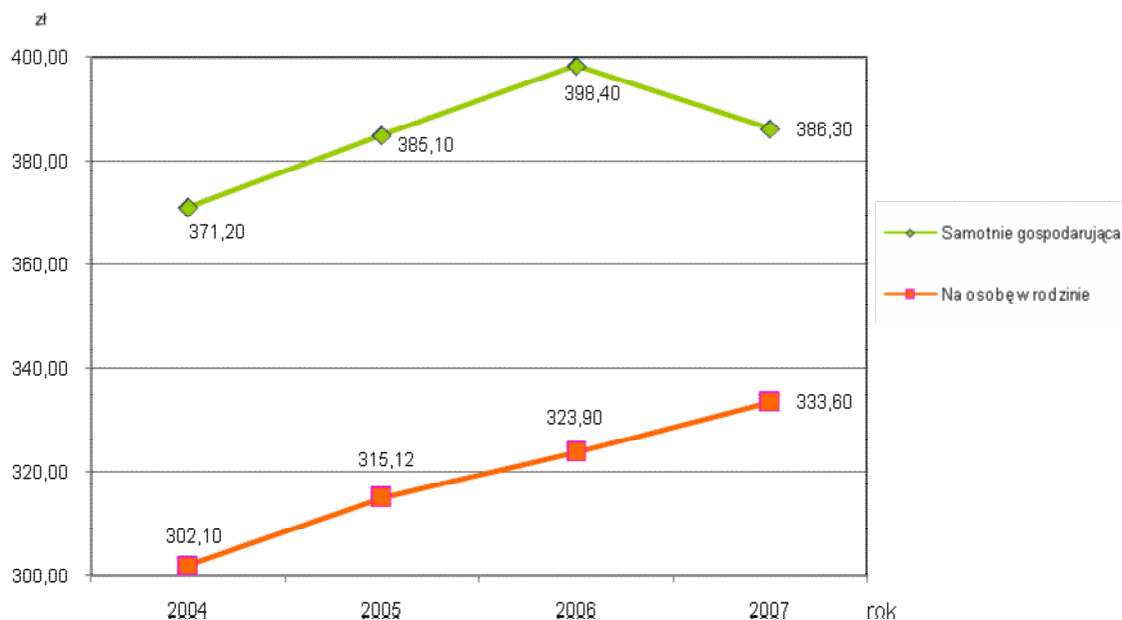
Dla typowej rodziny korzystającej ze świadczeń z pomocy społecznej, czyli dla małżeństwa z dwójką dzieci na utrzymaniu, przyjęto wartość koszyka minimum egzystencji w wysokości **333,60** zł miesięcznie **na osobę w rodzinie**. Poniższa tabela nr 1, a także wykres nr 1, obrazują wyniki badań IPiSS:

Tablica 1. Wartości koszyka minimum egzystencji dla wybranych typów rodzin w latach 2004 – 2006.

wyszczególnienie	minimum egzystencji na osobę w zł			
	2004	2005	2006	2007
0	1	2	3	4
Osoba samotnie gospodarująca	371,20	385,10	398,40	386,30
Osoba w rodzinie (rodzina 4-osobowa: 2 osoby dorosłe i 2 dzieci)	302,10	315,12	323,90	333,60

źródło: informacja o wynikach badań nad średniorocznym poziomem minimum egzystencji w 2007 r., IPiSS.

Wykres 1. Wartości koszyka minimum egzystencji dla wybranych typów rodzin w latach 2004 - 2007

Na podstawie art. 8, ust. 1 ww. ustawy o pomocy społecznej oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie zweryfikowanych kryteriów dochodowych oraz kwot świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej, Dz. U. Nr 135, poz. 950, prawo do świadczeń pie-

niężnych z **pomocy społecznej**, z zastrzeżeniem art. 40, 41, 78 i 91, przysługuje:

- 1) osobie samotnie gospodarującej, której dochód nie przekracza kwoty **477 zł**, zwanej dalej "kryterium dochodowym osoby **samotnie gospodarującej**",

- 2) osobie w rodzinie, w której dochód na osobę nie przekracza kwoty **351 zł**, zwanej dalej "kryterium dochodowym **na osobę w rodzinie**",
- 3) rodzinie, której dochód nie przekracza sumy kwot kryterium dochodowego na osobę w rodzinie, zwanej dalej "kryterium dochodowym rodziny".

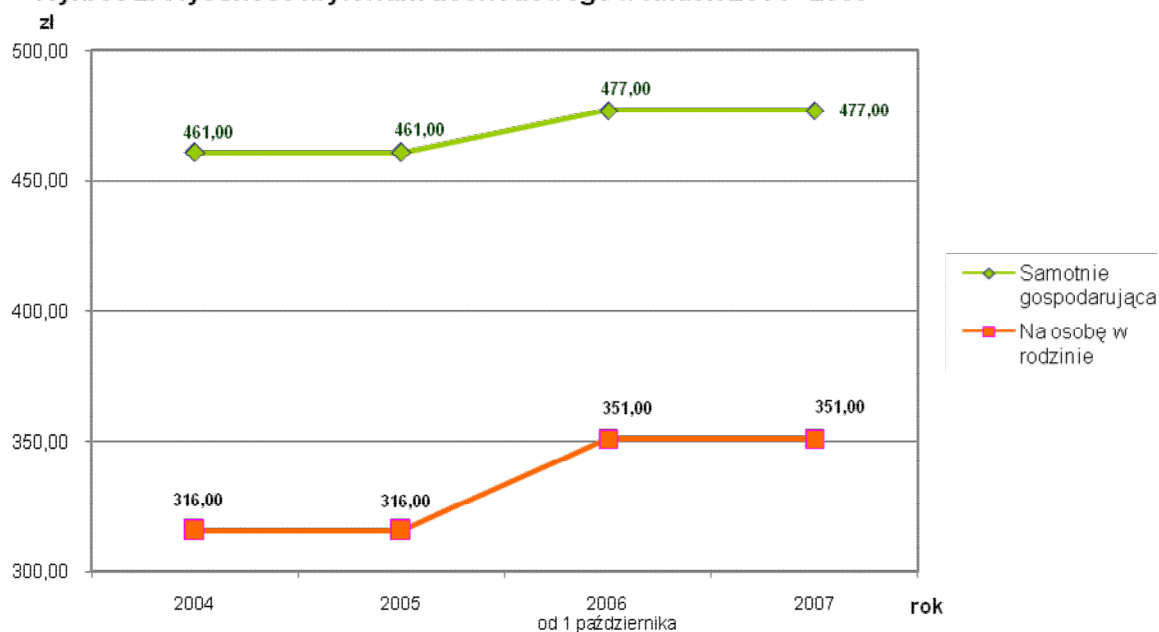
ustawy o pomocy społecznej kwoty kryteriów dochodowych podlegają weryfikacji co 3 lata z uwzględnieniem wyniku badań prognozy interwencji socjalnej, przeprowadzanych przez Instytut pracy i Spraw Socjalnych. Pierwsza taka weryfikacja miała miejsce w 2006 r. Obowiązującą na podstawie stosownych przepisów sytuację obrazuje tabela i wykres nr 2 nr:

Powyższe kwoty obowiązują od 1 października 2006 r. Zgodnie z art. 9 ww.

Tablica 2. Wysokość kryterium dochodowego w systemie pomocy społecznej w latach 2004 – 2007

wyszczególnienie	Kryterium dochodowe kwalifikujące do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej w zł			
	2004	2005	2006 od 1 października	2007
0	1	2	3	4
Dla osoby samotnie gospodarującej	461,00	461,00	477,00	477,00
Dla osoby w rodzinie	316,00	316,00	351,00	351,00

Wykres 2. Wysokość kryterium dochodowego w latach 2004 - 2007

Zestawienie kwot minimum egzystencji oszacowanych przez IPISS oraz kwot dochodów kwalifikujących do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej przedstawiają umieszczone poniżej wykres wraz z tabelą:

Tablica 3. Zestawienie kwot kryterium dochodowego z wybranymi kwotami minimum egzystencji w latach 2004 – 2007.

wyszczególnienie	rok	minimum egzystencji na osobę w zł.	kryterium dochodowe kwalifikujące do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej w zł
1	2	3	4
Osoba samotnie gospodarująca	2004	371,20	461,00
	2005	- 385,10	461,00
	2006	- 398,40	477,00 od 1 października
	2007	- 386,30	477,00
Osoba w rodzinie: (rodzina 4-osobowa: 2 osoby dorosłe i 2 dzieci)	2004	302,10	316,00
	2005	- 315,12	316,00
	2006	- 323,90	351,00 od 1 października
	2007	- 333,60	351,00

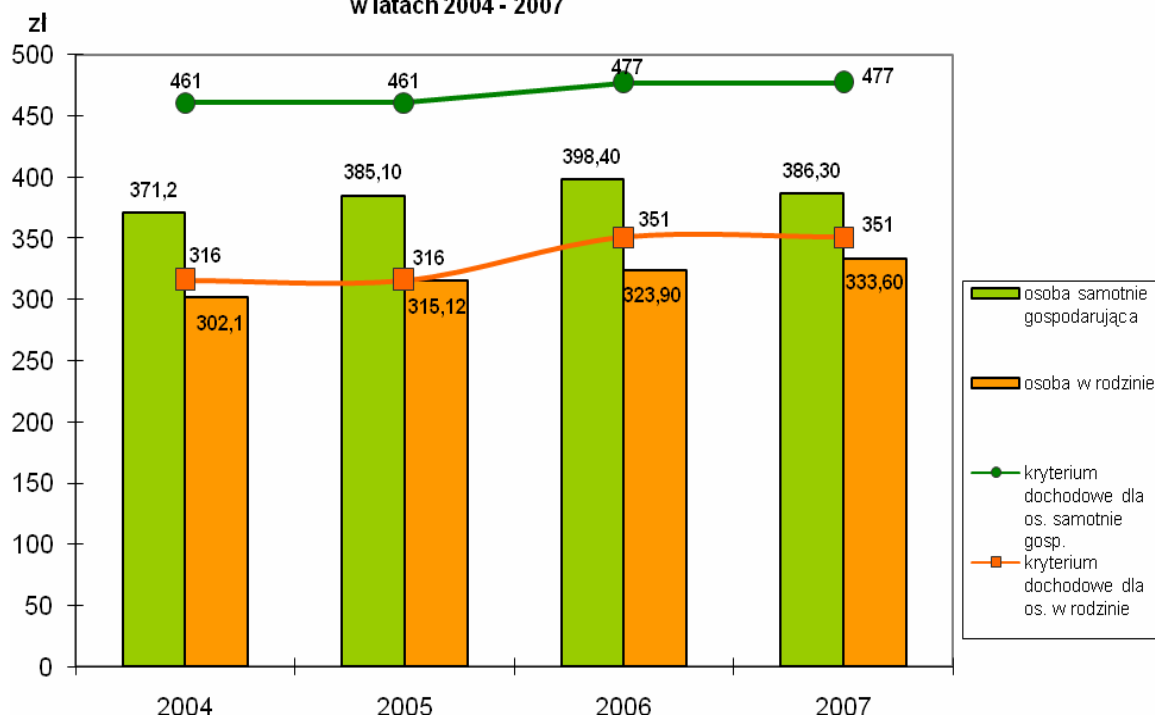
źródło: badania IPISS nad minimum egzystencji, ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.

W 2007 r. Instytut Pracy i Spraw Socjalnych dokonał modyfikacji koszyka dóbr i usług składających się na wartość minimum egzystencji. Poniższa tabela przedstawia zmianę rzeczowej struktury minimum egzystencji.

Tablica 4. Struktura minimum egzystencji w % przed i po weryfikacji.

wyszczególnienie	Osoba samotnie gospodarująca		Osoba w rodzinie: (rodzina 4-osobowa: 2 osoby dorosłe i 2 dzieci)	
	2006	2007	2006	2007
Żywność	35,5	- 42,3	44,2	- 49,8
Mieszkanie	55,9	- 45,4	43,5	- 33,3
- eksploatacja	54,2	42,2	42,6	31,3
- wyposażenie	1,7	3,1	0,9	2,0
Edukacja	0,0	0,0	2,2	- 2,9
Odzież i obuwie	3,8	- 3,0	5,5	- 4,2
Ochrona zdrowia	1,0	- 1,9	1,0	- 2,4
Higiena osobista	3,1	- 2,7	3,2	- 2,5
Pozostałe wydatki	0,7	- 4,8	0,4	- 4,8
Razem	100,0	100,0	100,0	100,0

Wykres 3. Zestawienie kwot kryterium dochodowego z minimum egzystencji w latach 2004 - 2007

Na podstawie informacji Instytutu Pracy i Spraw Socjalnych można stwierdzić, że kryterium dochodowe dla osoby samotnie gospodarującej przyjęte w ustawie o pomocy społecznej jest wyższe od kwot uwzględniających wartość koszyka minimum egzystencji dla dorosłej osoby w wieku produkcyjnym samotnie gospodarującej.

Należy również zaznaczyć, iż dla świadczeniobiorców pomocy społecznej typowym modelem rodziny jest rodzina czteroosobowa o składzie: dwoje rodziców + 2 dzieci w wieku 0-18 lat. Dla tego modelu rodziny, wartość koszyka minimum egzystencji na osobę w rodzinie jest niższa od kryterium dochodowego na osobę w rodzinie, przyjętego w ustawie o pomocy społecznej.

Przedstawione przez IPiSS kwoty wartości koszyka minimum egzystencji są różne od kwot dochodu kwalifikujących do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej zarówno dla osoby samotnie gospodarującej, jak i osoby w rodzinie.

Wobec powyższego nie znajduje zastosowania zapis art. 9 ust. 9 mówiący: „Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego przedkłada corocznie do dnia 15 kwietnia Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych informację o wysokości minimum egzystencji ustalonego przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych. Jeśli w danym roku kalendarzowym kwota kryterium dochodowego osoby samotnie gospodarującej i kwota kryterium dochodowego na osobę w rodzinie będzie równa lub niższa niż minimum egzystencji, Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych może wystąpić do Rady Ministrów z wnioskiem o zweryfikowanie kwot kryteriów dochodowych. W takim przypadku ust. 1-8 stosuje się odpowiednio.”

Ustalone przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych kwoty minimum egzystencji nie są równe ani też nie są wyższe od kryterium dochodowego osoby samotnie gospodarującej i kryterium na osobę w rodzinie określonych ustawą o pomocy społecznej, aktualnie obowiązujących.

DZIAŁ DS. WALKI Z BEZROBOCIEM

INFORMACJA O STANIE PRAC RESORTOWYCH MPIPS

Czesława Ostrowska
PODSEKRETARZ STANU
BM-II-079-1097-MM/08

Pan
Jacek Smagowicz
Członek Prezydium
Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”

Szanowny Panie,

W odpowiedzi na Pana pismo z dnia 6 lutego br., znak WZB/20/08 poniżej przedstawiam informacje o stanie prac resortowych (rządowych) będących w zakresie Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej.

1. Ratyfikacja Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy

W ramach negocjacji nad Umową Społeczną Zespół Komisji Trójstronnej ds. Współpracy z Międzynarodową Organizacją Pracy prowadził dyskusje na temat wypracowania planu przeglądu ratyfikowanych przez Polskę aktualnych konwencji MOP w latach 2007 – 2012. W pierwszym projekcie tego planu przewidywano przegląd konwencji nr 143, 150, 156, 168, 173 i 183 w 2008 r., a nr 97 w 2009 r. Przegląd taki miałby polegać na analizie zgodności polskiego ustawodawstwa i praktyki z postanowieniami poszczególnych konwencji oraz ocenie możliwości i celowości ratyfikacji przez Polskę danej konwencji. Mimo wstrzymania prac nad Umową Społeczną planuje się kontynuowanie dyskusji nad planem przeglądu i inicjowanie procedur ratyfikacyjnych zgodnie z wynikami analiz.

Dwie spośród wymienionych przez Pana konwencji znalazły się w planie przeglądu. Są to Konwencja nr 88 dotycząca organizacji służb zatrudnienia z 1948 r. i Konwencja nr 158 dotycząca rozwiązania stosunku pracy z inicjatywy pracodawcy z 1982 r., które to akty nie zostały zaliczone przez Grupę roboczą ds. polityki w zakresie

rewizji standardów, powołaną przez Radę Administracyjną Międzynarodowego Biura Pracy, do aktualnych konwencji MOP. Należy przy tym podkreślić, że Konwencja nr 158 nie została zaliczona do tego grona z powodu braku wspólnego stanowiska członków Grupy roboczej. Podczas 298 sesji Rady Administracyjnej MBP (marzec 2007 r.) Komitet ds. prawnych i międzynarodowych standardów pracy zdecydował, że sprawa aktualności tej konwencji będzie ponownie rozpatrywana. Do czasu podjęcia przez ten Konwent decyzji w sprawie Konwencji nr 158, nie będzie ona przedmiotem analizy.

Natomiast w odniesieniu do Konwencji nr 181 dotyczącej prywatnych biur pośrednictwa pracy z 1997 r., uprzejmie informuję, że wniosek o ratyfikację tej konwencji został już skierowany do Sekretarza Rady Ministrów. Rozpatrzenie tego wniosku przez Radę Ministrów jest przewidziane na marzec.

Polska wprowadzi nie ratyfikowała Konwencji MOP:

- Nr 88 dotyczącej organizacji służby zatrudnienia,
- Nr 150 dotyczącej roli, zadań i organizacji administracji pracy,
- Nr 168 dotyczącej popierania zatrudnienia i ochrony przed bezrobociem,

ale system organizacji publicznych służb zatrudnienia oraz system realizacji, koordynowania i kontroli zadań krajowej polityki zatrudnienia (polityka dążąca do zapewnienia zatrudnienia, system ochrony przed bezrobociem) – regulowany ww. Konwencjami, a realizowany w oparciu o obowiązujące przepisy prawa polskiego, jest spójny z postanowieniami tych Konwencji.

W zakresie dotyczącym organizacji służby zatrudnienia (Konwencja nr 88), w szczególności w kwestii: utrzymania krajowego systemu publicznych urzędów zatrudnienia i zachowania nad nimi kontroli państwowej, zapewnienia przez te służby skutecznego zatrudnienia bezrobotnych przez realizację usług rynku pracy (pośrednictwa pracy, pośrednictwa zawodowego i informacji zawodowej, organizacji szkoleń, pomocy w aktywnym poszukiwaniu pracy), stosowania w urzędach zatrudnienia właściwej polityki kadrowej, współpracy urzędów zatrudnienia z organizacjami pracodawców i pracobiorców w zakresie realizacji zadań na rzecz zatrudnienia – prawodawstwo krajowe jest spójne w całym zakresie z przepisami ww. Konwencji.

W zakresie dotyczącym roli, zadań i organizacji administracji pracy (Konwencja nr 150) w szczególności: systemu administracji pracy, możliwości zlecenia organizacjom pozarządowym realizacji usług rynku pracy na warunkach zgodnych z ustawodawstwem krajowym oraz zapewnienie kontroli realizacji tych zadań, stworzenia systemu współpracy administracji pracy ze związkami pracobiorców i pracodawców - regulacje polskie są spójne z postanowieniami powyższej Konwencji.

Natomiast w kwestii popierania i ochrony przed bezrobociem (Konwencja nr 168) prawo polskie jest spójne z postanowieniami ww. Konwencji w zakresie dotyczącym: utworzenia systemu ochrony przed bezrobociem, mającego na celu zachęcenie pracodawców do oferowania pracy, a pracobiorców do szukania produktywnego zatrudnienia, przyznawania świadczeń w postaci systemu wypłat zasiłków dla bezrobotnych oraz tworzenia programów ułatwiających znalezienie zatrudnienia dla określonych osób będących w niewykorzystanej sytuacji na rynku pracy.

W związku z powyższym ewentualna ratyfikacja ww. Konwencji nie wiązałaby się z koniecznością wprowadzenia znacznych zmian w krajowym ustawodawstwie w zakresie polityki rynku pracy.

Jednocześnie informuję, że obecnie trwa procedura ratyfikacji Konwencji MOP nr 181 dotyczącej prywatnych biur pośrednictwa pracy. Polskie przepisy dotyczące

polityki zatrudnienia w zakresie instytucji rynku pracy (agencji zatrudnienia) są spójne z postanowieniami tej Konwencji i ratyfikowanie przez Polskę Konwencji nr 181 nie spowoduje w konsekwencji zmian przepisów prawa krajowego.

2. Ratyfikacja Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej

- Ratyfikacja artykułu 4 Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej

Polska związana jest postanowieniami ustępów 2-5 artykułu 4 Europejskiej Karty Społecznej. W przypadku ratyfikowania w przyszłości Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej Polska byłaby zobowiązana, zgodnie z artykułem B ustęp 1 Karty zrewidowanej, związać się tymi ustępami.

Jeżeli chodzi o możliwość związania się z ustępem 1 artykułu 4 Karty informuję, że zgodnie z analizami resortu pracy i GUS wprowadzenie wynagrodzenia minimalnego w wysokości zgodnej ze standardem określonym w Karcie (wynagrodzenie minimalne netto powinno stanowić 68% przeciętnego wynagrodzenia netto) oznaczałoby konieczność podniesienia co najmniej o 30 punktów procentowych wynagrodzenia minimalnego. Zważywszy tak znaczną zmianę wysokości wynagrodzenia szczególnie starannej analizy wymagałyby skutki społeczne oraz gospodarcze decyzji o zwiększeniu wynagrodzenia minimalnego.

- Ratyfikacja artykułu 10 Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej

Polska związana jest postanowieniami ustępów 1 i 2 artykułu 10 Europejskiej Karty Społecznej. W przypadku ratyfikowania w przyszłości Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej Polska byłaby zobowiązana, zgodnie z artykułem B ustęp 1 Karty zrewidowanej, związać się tymi postanowieniami.

Polska nie jest związana postanowieniami ustępów 3 i 4 artykułu 10. Niemożność ratyfikowania tych ustępów wynika z:

- braku odpowiedniego systemu koordynacji kształcenia z potrzebami rynku pracy, odbywającego się w stosunkowo

powolnym tempie dostosowywania struktury i treści kształcenia do popytu na rynku pracy,

- braku dostępu obcokrajowców legalnie pracujących w Polsce do szkolenia zawodowego organizowanego przez publiczne służby zatrudnienia (dostęp mają jedynie cudzoziemcy mający kartę stałego pobytu w Polsce).

Artykuł 10 Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej zawiera dodatkowy ustęp, oznaczony jako 4 (ustęp odpowiadający ustępowi 4 Europejskiej Karty Społecznej oznaczony jest w Karcie zrewidowanej jako ustęp 5). Analiza tego nowego ustępu wskazała, że jego ratyfikacja nie byłaby możliwa z uwagi na ograniczoną skalę działań i niedostateczne środki finansowe przeznaczane na szkolenie i reintegrację długoterminowo bezrobotnych – w porównaniu z wymaganiami stawianymi w toku kontrolowania wykonywania tego postanowienia.

- Ratyfikacja artykułu 13 Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej

Polska związana jest postanowieniami ustępów 2 i 3 artykułu 13 Europejskiej Karty Społecznej. W przypadku ratyfikowania w przyszłości Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej Polska byłaby zobowiązana, zgodnie z artykułem B ustęp 1 Karty zrewidowanej, związać się z tymi ustępami.

Polska nie jest związana postanowieniami 1 i 4 artykułu 13 Europejskiej Karty Społecznej:

- odnośnie do ustępu 1 – z uwagi na nieustanowienie w ustawodawstwie polskim powszechnego minimalnego dochodu gwarantowanego (dodatkowo: musiałby on zostać ustanowiony na poziomie umożliwiającym zaspokojenie podstawowych potrzeb) oraz związane go z minimalnym dochodem gwarantowanym prawa do opieki lekarskiej – minimalny dochód gwarantowany jest wprawdzie stopniowo wprowadzany do systemu pomocy społecznej, ale upowszechnienie prawa do niego nie jest jeszcze możliwe z uwagi na bardzo znaczne skutki finansowe,

- odnośnie do ustępu 4 – ponieważ obywatele innych państw przebywający legalnie w Polsce nie mogą uzyskać pomocy społecznej i medycznej na warunkach określonych w Europejskiej konwencji o pomocy społecznej i medycznej. Wprowadzenie odpowiednich regulacji przekracza możliwości finansowe państwa, zważyć także należy, że ustanowienie takich praw na rzecz cudzoziemców mogłoby spowodować zwiększenie imigracji do Polski podyktowanej względami socjalnymi.

3. Stan prac nad ustawą o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

Projekt noweli ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, nad którym obecnie pracuje Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej zawiera propozycje udoskonalenia struktury i zadań służb zatrudnienia i działania zwiększające mobilność zawodową osób dorosłych. Najważniejszym celem zmian jest zwiększenie dostępności do usług świadczonych przez publiczne służby zatrudnienia oraz rozszerzenie możliwości indywidualizacji usług, tak aby większa liczba osób z grup de-faworyzowanych mogła powrócić na rynek pracy.

W ramach proponowanych zmian przygotowano także propozycje, które ułatwią oferowanie pomocy i jej koordynację w ramach województw oraz wymianę informacji o działaniach podejmowanych na rzecz osób zarejestrowanych pomiędzy powiatowymi urzędami pracy. W realizacji nowych zadań duży nacisk położony zostanie na wdrażania technologii teleinformatycznych, które usprawnią i unowocześnią funkcjonowanie urzędów pracy.

Znacząca zmiana dotyczy struktury publicznych służb zatrudnienia. Polegać ona będzie na wprowadzeniu – poza dotychczasowymi trzema poziomami oddziaływania (krajowym, wojewódzkim i powiatowym) – samorządu gminnego jako czwartego poziomu. Celem tego rozwiązania będzie zapewnienie możliwości korzystania z pomocy urzędu pracy lub uzyskania informacji najbliższego miejsca zamieszkania lub siedziby pracodawcy.

Przewidywane są także rozwiązania zwiększające dostęp do szkoleń finansowanych ze środków Funduszu Pracy i udoskonalenie pomocy na rzecz poprawy mobilności zawodowej zarówno bezrobotnych jak też i pracowników. W ramach tych działań przewidywane jest m.in. że:

- usługami szkoleniowymi obejmie się nie tylko osoby bezrobotne lub zagrożone bezrobociem (jak dotychczas), ale wszystkie osoby poszukujące pracy nie pozostające w zatrudnieniu oraz pracujących, którzy zarejestrują się w urzędzie pracy;
- osoby pracujące będą mieć możliwość uzyskania wsparcia w finansowaniu wskazanych szkoleń pod warunkiem ich współfinansowania ze środków własnych;
- wobec osób pracujących, ale pozostających w trudnej sytuacji na rynku pracy, przepisy przewidują pełne finansowanie kosztów wskazanych szkoleń (do wysokości 200% przeciętnego wynagrodzenia).

Rozszerzonemu kształceniu ustawicznemu towarzyszyć będą wyższe niż dotychczas zachęty finansowe.

Aktualny stan prac nad projektem nowelizacji ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy pozwala przewidywać, że projekt ten powinien zostać skierowany do Sejmu RP w II półroczu 2008 r.

4. Prace Zespołu ds. Migracji

Zespół ds. Migracji, stanowiący organ doradczy Prezesa Rady Ministrów, zebrał się 8 lutego br. Kolejne spotkanie

Zespołu planowane jest na koniec kwietnia br. Prace Zespołu koordynuje Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, dlatego uważam, że pytanie o ogólne informacje z zakresu prac Zespołu i jego grup roboczych powinno być skierowane do sekretariatu Zespołu, znajdującego się w Departamencie Polityki Migracyjnej MSWiA. Dysponuje on najpełniejszą wiedzą w zakresie prac wszystkich grup roboczych Zespołu.

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej koordynuje prace trzech grup roboczych:

- a) ds. integracji cudzoziemców,
- b) ds. imigracji zarobkowej – w styczniu br. odbyło się spotkanie poświęcone projektom dyrektyw dotyczących warunków wyjazdów i pobytu szeregu kategorii pracowników migrujących. Projekty te są opracowywane przez Komisję Europejską w ramach Planu polityki w dziedzinie legalnej migracji. Na spotkanie, oprócz członków grupy roboczej zostali zaproszeni przedstawiciele partnerów społecznych. Kolejne posiedzenie grupy roboczej będzie miało miejsce w II połowie marca br. i będzie poświęcone planowi działań w celu wypracowania założeń polskiej polityki w zakresie migracji zarobkowej. Dokładna data i tematyka posiedzenia zostanie ustalona w późniejszym okresie. Planujemy zaproszenie przedstawicieli partnerów społecznych do udziału w posiedzeniu.
- c) ds. emigracji zarobkowej.

- *Z poważaniem Czesława Ostrowska*

POMOC PUBLICZNA W POLSCE W ROKU 2007

Pomoc publiczna to pomoc udzielona przez Państwo ze źródeł państwowych, w jakiegokolwiek formie, która narusza lub grozi naruszeniem konkurencji przez uprzywilejowanie niektórych przedsiębiorstw lub produkcji niektórych wyrobów, w zakresie, w jakim wpływa ona negatywnie na wymianę handlową pomiędzy państwami Unii.

Pomoc publiczna może być udzielona w formie dotacji oraz ulg i zwolnień podatkowych, dokapitalizowania, pożyczek, kredytów, poręczeń i gwarancji kredytowych, zaniechania poboru podatku, odroczeń terminów zapłaty, rozłożenia na raty podatku czy umorzeń a także zbycia lub oddania mienia Skarbu Państwa lub jednostek samorządów terytorialnych i ich związków na warunkach korzystniejszych.

W Polsce istnieje około 3.500 organów, instytucji, funduszy, które potencjalnie mogą udzielać pomocy publicznej (w tym jest wszystkich szczebli, organy administracji podatkowej, urzędy pracy, fundusze ochrony środowiska itp.).

W prawie UE przyjmuje się, iż pomoc, która nie przekracza kwoty 100 tys. euro dla danego beneficjenta w dowolnym trzyletnim okresie nie wpłynie, nie zakłóca lub nie zagraża zakłóceniem konkurencji.

Artykuł 87 ust. 3 TWE przewiduje trzy następujące kategorie pomocy publicznej:

- Pomoc sektorową (dla sektorów wrażliwych i podatnych na koniunkturę gospodarczą, takich jak przemysł górniczy, hutniczy, włókienniczy, stoczniowy, stalowy, motoryzacyjny),
- Pomoc regionalną (na realizację nowych inwestycji w celu zmniejszania dysproporcji w rozwoju ekonomicznym – społecznym pomiędzy poszczególnymi regionami),
- Pomoc horyzontalną (na restrukturyzację, ochronę środowiska, badania i rozwój, zatrudnienie oraz rozwój MSP).

Z szóstego raportu Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wynika, że w 2006 roku 1.675 organów udzieliło pomocy publicznej dla 139.409 beneficjentów. Nie jest to informacja pełna bo wiele jednostek samorządów terytorialnych nie składa żadnych sprawozdań. Kwota ogólnej pomocy udzielonej przedsiębiorcom wyniosła w 2006 roku 5.875,6 mln zł (1.508,5 mln euro) co stanowi 0,6% PKB a w przeliczeniu na jednego pracownika wartość pomocy wyniosła 747,8 zł (192 euro). Wśród form pomocy dominowały dotacje zwolnienia podatkowe.

Najwięcej pomocy w roku 2006 zostało udzielone przedsiębiorcom z województw śląskiego (25%) oraz dolnośląskiego (17,3%). Najmniej środków (od lat) trafia na Opolszczyznę i ścianę wschodnią. Naj-

więcej pomocy uzyskały przedsiębiorstwa duże (56,6%) średnie (23,9%) małe (13,9%) i mikro (5,6%).

Wartość pomocy udzielonej na rozwój wyniosła 322,6 mln zł dla 3.468 przedsiębiorców (na 3 mln 600 tys. firm). Z pomocy na zatrudnienie skorzystało 28 tys. podmiotów głównie ze strony jst a z pomocy na szkolenie skorzystało 54.224 przedsiębiorców głównie ze strony OHP, PARP w ramach SPO RZL.

W ramach pomocy regionalnej udzielono pomocy na kwotę 1.558,3 mln zł (dwukrotnie więcej niż w 2005!) w tym na tworzenie nowych miejsc pracy wydatkowano 69,6 mln zł. W sumie na 72 programy pomocowe wyspecyfikowane w załączniku 2 do raportu UOKiK 2006 14 programów było przeznaczonych na wzrost zatrudnienia. Szkoda, że w tabelce nie przedstawiono bilansu nowych utworzonych miejsc pracy, co obniża rangę informacji o wydatkowanych środkach i uniemożliwia wyliczenie efektywności jednego miejsca pracy.

Pomoc horyzontalna wyniosła 1.821,7 mln zł, w tym na zatrudnienie 1.440,0 mln zł a pomoc sektorowa 699,8 mln zł z czego dla górnictwa 596,2 mln zł, dla sektora budownictwa okrętowego 103,6 mln zł, a nie udzielono tej pomocy dla sektora hutnictwa żelaza i stali czy dla sektora motoryzacyjnego. Pomoc dla transportu kolejowego wyniosła 1.128,2 mln zł (80% całej pomocy dla sektora transportowego) głównie na organizowanie i dotowanie regionalnych przewozów osób.

Z raportu UOKiK wynika, że począwszy od 2003 roku, wartość pomocy publicznej przedsiębiorcom zmniejsza się zgodnie ze Strategią Lizbońską. Pytaniem pozostaje kwestia czy zgodnie z interesem tych przedsiębiorców, którzy o taką pomoc się starali a jej nie uzyskali, szczególnie z terenów Polski peryferyjnej, Polski B, C i D.

- *Gdańsk, 7 luty 2008 r. Jacek Smagowicz*

Przeznaczenie pomocy publicznej

Przeznaczenie pomocy	2005		2006	
	Wartość pomocy w mln PLN	Udział (w %)	Wartość pomocy w mln PLN	Udział (w %)
OGÓŁEM, w tym:	3 646,2	100	4 468,4	100
POMOC HORYZONTALA, w tym:	1 821,7	49,9	2 183,1	48,9
• Prace badawczo rozwojowe	153,1	8,4	127,6	5,8
• Ochrona środowiska	31,3	1,7	55,5	2,5
• Rozwój małych i średnich przedsiębiorców	304,5	16,7	322,6	14,8
• Pomoc na zatrudnienie	1 230,3	67,6	1 440,0	66,0
• Szkolenia ogólne	89,3	4,9	210,1	9,6
• Pomoc na ratowanie	4,6	0,3	11,3	0,5
• Pomoc na restrukturyzację	8,5	0,5	16,0	0,7
POMOC SEKTOROWA, w tym:	1 048,5	28,8	699,8	15,7
Sektor budownictwa okrętowego, w tym:	184,7	17,6	103,6	14,8
• Restrukturyzacja	68,1	36,9	0,0	-
• Wsparcie kontraktów na budowę statków	116,6	63,1	103,6	100
Sektor górnictwa węgla, w tym:	863,8	82,4	596,2	85,2
• Pomoc na pokrycie kosztów nadzwyczajnych	863,8	100	596,2	100
POMOC REGIONALNA, w tym:	763,6	21,0	1 558,3	34,9
• Pomoc w celu wspierania nowych inwestycji	664,5	87,0	1 084,9	69,6
• Pomoc w celu tworzenia nowych miejsc pracy	99,1	13,0	320,1	20,5
• Duże projekty inwestycyjne	0,0	-	153,3	9,8
INNE TYTUŁY, w tym:	12,4	0,3	27,2	0,6
• Pomoc stanowiąca rekom. dla przedsiębiorcy z tytułu realizacji zadań publicznych	3,2	25,8	18,3	67,3
• Pomoc o charakterze socjalnym z przeznaczeniem dla indywidualnych konsumentów	9,2	74,2	8,9	32,7

UWAGI DO PROJEKTU USTAWY O ZASADACH PLANOWANIA I REALIZACJI POLITYKI SPOŁECZNEJ

Szanowny Pan
Leszek Karwowski
Przewodniczący
Naczelnej Rady Zatrudnienia
przy
Ministrze Pracy i Polityki Społecznej
Warszawa
WZB/38/8

Uwagi do projektu ustawy o zasadach planowania i realizacji polityki społecznej za pismem PS – 57/08 Sejm z 08.02.2008r.

I.

Według mojej oceny projekt jest bardzo ważny i powinien być opiniowany w formie debaty na forum Naczelnej Rady

Zatrudnienia oraz Trójstronnej Komisji ds. Społeczno Gospodarczych.

II.

Do uzasadnienia projektu powinny być dołączone w formie 4 załączników następujące dokumenty:

1. wyniki przeglądu aktualnych systemów wsparcia,
2. zestaw proponowanych wskaźników w rozbiciu na poszczególne lata (2008-2011),
3. mapa planowanych do utworzenia miejsc pracy dla poszczególnych grup ryzyka i osób wykluczonych,

4. lista instytucji finansowych (w tym NGOS - y) z podaniem wielkości finansowania oraz źródeł finansowania (z jakich funduszy – EFS, FP, PRFON, budżet państwa, inne)

III.

Jednocześnie zwracam uwagę na brak:

1. zintegrowanego systemu danych o rynku pracy, rodzinie, pomocy społecznej, itp. z uwzględnieniem danych gminnych,
2. środków na instrumenty aktywizacji społecznej w tym działalności NGOS – ów w gminach, co nie pozwoli na uruchomienie mobilności wykluczonych,
3. skutki finansowe poszczególnych zmian (str. 17 projektu)

IV.

Zwracam również uwagę na znaczne (niemal dwuletnie) opóźnienie w projektowaniu drugiego zintegrowanego Programu na lata 2008 – 2011 (str. 4 uzasadnienia projektu).

V.

Na podstawie wszystkich znanych mi raportów oraz badań stwierdzam, iż większość jednostek samorządu terytorialnego zweryfikuje in minus, „rozdęte” w uzasadnieniu do projektu finansowanie wsparcia zadań (haseł) aktywnej integracji.

VI.

Na dobry początek, poważnej, publicznej debaty proponuję, pracowników publicznych służb zatrudnienia i ośrodków pomocy społecznej objąć Korpusem Służby Cywilnej i w ten sposób zagwarantować wprowadzenie standardów usług w ramach odnowionej Strategii Lizbońskiej oraz ratyfikację przez państwo Konwencji MOP 150 i 168.

VII.

W związku z projektem opiniowanej ustawy, po raz kolejny nowelizuje się ustawę z dnia 20 kwietnia 2004r., o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, dlatego też postuluję o wydanie jednolitego tekstu ustawy (o promocji zatrudnienia) -

tekstu przed pracami legislacyjnymi nad projektem.

Poniżej podaję szczegółowe uwagi do projektu ustawy.

1. W art. 4 projektu ustawy wprowadzono instytucję pełnomocnika do spraw polityki społecznej.

Zasadniczą kwestią jest doprecyzowanie statusu pełnomocnika.

Z uwagi na powierzone mu funkcje powinien on mieć rangę co najmniej wicepremiera, a w hierarchii Rady Ministrów stać ponad ministrami, o których mowa w art. 4 ust 1 pkt 1. Jeżeli pełnomocnik miałby w zasadzie pełnić funkcje kontrolne to za niedopuszczalne należy uznać podporządkowanie go Radzie Ministrów w takim zakresie jak przewidziano w projekcie ustawy. Przede wszystkim, skoro już zamierzono kształtować strukturę pełnomocnika za pośrednictwem zarządzenia Prezesa Rady Ministrów, to w ramach ww. artykułu poza określeniem statusu owego pełnomocnika trzeba by również zawrzeć stwierdzenie, iż kształtowanie struktury pełnomocnika powinno nastąpić w taki sposób by nie mogło wpływać na jego obiektywizm (przy realizowaniu przyznanych mu kompetencji).

Ponadto w art. 4 ust. 1 pkt 1 projektu ustawy nie wymieniono jako podmiotu prowadzącego politykę rozwoju ministra właściwego ds. Gospodarki. Wprowadzenie takiego zapisu jest niezbędne, w szczególności z uwagi na brzmienie art. 1 ustawy, w którym stwierdza się, iż zasady planowania, realizacji i oceny polityki społecznej są prowadzone w ramach polityki rozwoju.

2. W art. 4 oraz od art. 6 do art. 9, wnioskodawca nie przewidział konsultacji społecznej z partnerami społecznymi reprezentującymi pracowników.

Można jedynie domniemywać, iż funkcję tą pełnić będą Komitety Monitorujące, jednakże z treści projektu ustawy zapis taki nie wynika w żadnym zakresie.

Ponadto odwołanie się do ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju

nie ma sensu w stosunku do gospodarstw nie mających dostępu do Internetu.

3. W art. 16 stwierdzono, iż wojewoda ma możliwość nadzoru i kontroli nad działaniami podejmowanymi przez JST oraz „inne podmioty” w ramach realizacji programów polityki społecznej, w tym programów operacyjnych, rządowych oraz resortowych. Niedopuszczalne jest wprowadzenie ustawy o tak niejasnym i nieokreślonym brzmieniu. Trudno zinterpretować jaki jest zakres uprawnień wojewody (zwłaszcza jaki jest stosunek wojewody do Rady Ministrów – Prezesa Rady Ministrów), zdaje się, że przy brzmieniu dotychczasowym (zaproponowanym przez wnioskodawcę) naruszona zostałaby podległość wojewody wobec Prezesa Rady Ministrów, (skoro wojewoda miałby możliwość nadzorowania i kontroli działań Rady Ministrów).
4. W art. 21 ust. 1 pkt. 1 projektu ustawy stwierdzono, iż w przypadku Strategii Polityki Społecznej oceny dokonuje Rada Ministrów. Jeżeli pozostawiono by ww. przepis bez zmiany, to należałoby stwierdzić, iż mamy do czynienia z samooceną, a nie oceną. Jaką bowiem wartość miała by ocena Strategii Polityki Społecznej przez Radę Ministrów, czyli organ, który politykę społeczną prowadzi, programuje i realizuje? Oczywistym jest, iż powyższą ocenę należy powierzyć organowi bezstronnemu – w tym wypadku Sejmowi RP.
5. W art. 23 projektu ustawy, dotyczącym Krajowego Zespołu Polityki Społecznej (zespołu doradczego) nie zawarto zapisu, uprawniającego do wejścia w skład tego zespołu choćby jednego przedstawiciela reprezentującego pracowników. Należy podkreślić, iż z uwagi na to, że opiniowana ustawa dotyczy właśnie pracowników jako grupy społecznej, postulat wprowadzenia takiej re-

prezentacji jest postulatem oczywistym i zasługującym na uwzględnienie.

6. W art. 29 pkt 2) projektu ustawy zaproponowano wykreślenie z ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy art. 6 ust. 8, dotyczącego publicznej służby zatrudnienia. Należy zważyć, iż wykreślenie ww. przepisu spowoduje naruszenie co najmniej Konwencji MOP nr 150.

Ponadto wykreślenie przedmiotowego zapisu spowoduje ograniczenie praktycznego zastosowania ustawy o promocji zatrudnienia, w szczególności w odniesieniu od słabszych partnerów społecznych (w zakresie kontraktowania zadań).

7. W art. 29 pkt 5b oraz pkt 10 zaproponowano zmiany stylistyczne, które niewiele wnoszą dla poprawy jakości merytorycznej przedmiotowej ustawy i zaciemniają obraz właściwych zmian.

Z jednej strony wnioskodawca proponuje ww. zmiany stylistyczne, a z drugiej w art. 29 pkt 14 w proponowanej zmianie w art. 64 ust 3 ustawy o promocji zatrudnienia pozostawia pojęcie „projekty lokalne”.

8. W art. 36 stwierdzono, iż dyrektorzy regionalnych ośrodków polityki społecznej nie spełniający warunków przewidzianych prawem, nadal mogą pełnić swoje funkcje.

Brzmienie ww. przepisu sprowadzono w zasadzie do granic absurdu. Po co istnieją szczególnie warunki określone w „art. 27 pkt 11 lit b” skoro w powyższym przepisie en bloc, z obowiązku ich spełnienia zwolniono wszystkich dyrektorów. Należy podkreślić, iż spełnienie przez dyrektorów dodatkowych wymagań jest słuszne, w związku z czym należy art. 37 projektu ustawy wykreślić.

- *Z wyrazami szacunku - Jacek Smagowicz*

NACZELNA RADA ZATRUDNIENIA

31 stycznia 2008 r. odbyło się posiedzenie Naczelnej Rady Zatrudnienia z udziałem wiceministra pracy Czesławy Ostrowskiej. Było ono głównie poświęcone analizie funkcjonowania urzędów pracy po ich włączeniu do administracji samorządowej, poprzez projekt realizowany w ramach SPO RZL ze środków EFS. Wykonawcą analizy był Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową z Gdańska (środowisko mocno liberalne).

Przebadano urzędników publicznych służb zatrudnienia, pracodawców i bezrobotnych. Badanie to potwierdziło powszechnie znane ułomności publicznych służb zatrudnienia przebadane wcześniej w raportach takich jak prace profesorów M.Kabaja, U.Sztanderskiej, S.Golinowskiej, M.Bukowskiego, raport w „Trosce o pracę” (M.Boni i inni), coroczne badania efektywności Funduszu Pracy (K.Kaczmarek), oraz raporty resortowe i samorządowe.

W oparciu o badania IBnGR można się utwierdzić, że nie jest to sieć urzędów, że brak jest urzędniczej koordynacji, że są nieefektywne w zakresie pośrednictwa pracy, doradztwa zawodowego, że brak jest standardów ich usług, że brak jest indywidualizacji usług, że jest za mała kadra w stosunku do potrzeb, że jest duża fluktuacja tych kadr, niskie zarobki przy wysokich kwalifikacjach zawodowych. Publiczne służby zatrudnienia nie są liderami społecznymi, słabo współpracują z partnerami rynku pracy, nie posiadają wielu danych o lokalnym rynku pracy. Badanie potwierdziło zarówno niskie dofinansowanie psz przez jednostki samorządu terytorialnego, a także rozchwianie kompetencji, szczególnie w zakresie edukacji pracowniczej (odpowiedzialne są trzy resorty ... czyli nikt).

W swej wypowiedzi dopowiedziałem, że publiczne służby zatrudnienia nie stety nie są służbą, nie są pracownikami administracji specjalnej, nie wypełniają swojej międzynarodowej misji czego dowodem jest właśnie brak standardów usług, indywidualizacji pomocy, inicjacji porozumień lokalnych i partnerstwa. Oczywiście jest to wina państwa, rządów, które zniszczyły efektywny system publicznych służb

zatrudnienia po 2000 roku, zdecentralizowały problemy edukacji i zatrudnienia nie zabezpieczając dofinansowania i nie budując zintegrowanego systemu danych (do poziomu gminy). O tym jakie to ma być państwo, jaka myśl strategiczna o rozwoju zasobów ludzkich strach wspomnieć, choć coraz bardziej widać, zwłaszcza po emigracji młodzieży i specjalistów, że programy NPR, KPR i KPD na lata 2004 – 06 były pisane pod kasę EFS a nie pod cele narodowe czy Strategii Lizbońskiej, ze szczególnym uwzględnieniem zatrudnienia. Dlatego nadal mamy peryferie, Polskę B, C, D.

Nieśmiało, jak wszystko w rządzie Tuska, są rekomendacje badania, a raczej hasła zakłęcia typu:

- konieczna jest aktywizacja psz,
- kształcenie ustawiczne,
- współpraca z pracodawcami,
- standardy usług,
- usprawnienie finansowania,
- poprawa informacji,
- koordynacja polityki przez ministra pracy

W innych punktach obrad zwróciłem uwagę na niestosowność używania przez ministra pracy oraz urzędników resortu słowa „nadwyżka”, w kontekście środków Funduszu Pracy. Wg. mnie jest to marnotrawstwo lub sabotaż wobec obywateli bezrobotnych dla, których nie znaleziono zajęcia czy szkolenia.

Zaprotestowałem też przeciwko trybowi omijania partnerów społecznych przy sporządzaniu sprawozdań rządu z wykonania dyrektyw Unii Europejskiej z zakresu rynku pracy na przykładzie sprawozdania wobec COM (2007)803, gdzie to rząd buduje KPR na lata 08 – 11 wyłącznie dla obecnego gabinetu rządowego (!) z wykluczeniem wdrażania europejskiego modelu polityki społecznej (!!) z wyłącznymi preferencjami dla flexicurity (!!!). Okazało się, że resort pracy również pominięto przy tym sprawozdaniu z realizacji Strategii Lizbońskiej (!!!!). O jakim dialogu z peryferiami Polski można mówić!!!

Zwróciłem się również z zapytaniem o stan prac nad ratyfikacją Konwencji MOP i Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej a także ws. prac zespołu rządowego ds. Migracji przy premierze RP.

Kolejne posiedzenie NRZ przewidziano na dzień 27 marca br.

• *Jacek Smagowicz*

RATYFIKACJA KONWENCJI MOP I ZEKS

Sz. Pani
Czesława Ostrowska
Podsekretarz Stanu
Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej
Warszawa

WZB/45/08

Serdecznie dziękuję za odpowiedź na pytania ws. ratyfikacji przez Polskę Konwencji MOP i ZEKS oraz inne kwestie dotyczące polskiego rynku pracy.

Niestety treścią odpowiedzi nie jestem usatysfakcjonowany o czym niżej:

1. Plan dyskusji nad przeglądem i inicjowaniem procedur ratyfikacyjnych wymaga dopisania konkretnych terminów.
2. Brak wspólnego stanowiska Grupy Roboczej nie uzasadnia dalszego zwlekania przez Polskę z ratyfikacją Konwencji MOP 158 m.in. ze względu na, jej i zalecenia 166, walory w postaci szczególnych postanowień dotyczących zapobiegania zwolnieniom pracowniczym.
3. Stwierdzenie o spójności prawodawstwa krajowego z przepisami Konwencji MOP nr 88, 150, 168 jest dodatkowym uzasadnieniem do rozpoczęcia prac ratyfikacyjnych, bez zbędnej zwłoki, co pozwoliłoby na lepszą gwarancję praw pracowników w przyszłości.
4. Nie do przyjęcia jest inercja rządu wobec art. 10 ZEKS. Nie można przez wiele lat opowiadać o braku środków na szkolenia i reintegrację długoterminowo bezrobotnych, przy ponawianych hasłach deklaracjach o zwiększeniu co najmniej zatrudnienia 50+ i wydłużeniu wieku emerytalnego. Dla przyzwoitości

należałoby ustalić ścieżkę dojścia celem ratyfikacji art. 10 ZEKS.

5. W sprawie art. 13 ZEKS nie do przyjęcia jest odrzucenie równości praw cudzoziemców w zakresie pomocy społecznej i medycznej na poziomie europejskim, gdyż to obniża standard usług przede wszystkim dla Polaków.
6. Dziękując za informację nad kolejną (!!)
7. Wyjaśnienia ws. prac Zespołu ds. migracji są dla mnie dowodem na brak koordynacji w rządzie w kwestiach migracji, na co zwróciła uwagę Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” w swoim stanowisku Nr 9/07 z 20 czerwca 2007. Póki co, na dzień dzisiejszy nie ma żadnej strategii i programów w zakresie integracji cudzoziemców, których rozporządzeniami Resort Pracy wpuszcza na polski rynek pracy, co zaskutkuje konfliktami i kosztami w niedalekiej przyszłości. Nie ma też żadnej wiedzy o wielkości ruchów migracyjnych i transferów finansowych z nimi związanych.
8. Czas najwyższy od debat ws. założeń przejść do działań o co wnoszę.

• *Z wyrazami szacunku - Jacek Smagowicz*

RATYFIKACJA KONWENCJI MOP W ZAKRESIE POLITYKI ZATRUDNIENIA

Sz. Pani
Jolanta Fedak
Minister
Pracy i Polityki Społecznej
Warszawa
WZB/20/08

Szanowna Pani Minister!

Jako członek Naczelnej Rady Zatrudnienia zwracam się z uprzejmą prośbą o przesłanie informacji o stanie prac resortowych (rządowych) ws.:

1. Ratyfikacji Konwencji MOP w zakresie:
 - a) polityki zatrudnienia i właściwej obsługi rynku pracy
 - nr 88 - dot. organizacji służb zatrudnienia
 - 150 - dot. roli, zadań i organizacji administracji
 - 168 - dot. popierania zatrudnienia i ochrony przed bezrobociem wraz z odpowiednimi zaleceniami nr 83, 151 i 176.
 - b) ochrony pracowników:
 - nr 156 - dot. równości szans i równego traktowania pracowników obu płci
 - 158 - dot. rozwiązywania stosunku pracy z inicjatywy pracodawcy
 - 173 - dot. ochrony roszczeń pracowników w wypadku niewypłacalności pracodawcy
 - 183 - dot. ochrony macierzyństwa wraz z odpowiednimi zaleceniami nr 165, 166, 180 i 191.
 - c) ochrony migrantów:
 - nr 97 - dot. pracowników migrujących;
 - 143 - dot. migracji w niewłaściwych warunkach oraz popierania równości szans i traktowania pracowników migrujących;
 - 181 - dot. prywatnych biur pośrednictwa pracy wraz z zaleceniami nr 86, 151 i 188.
 2. Ratyfikacji art. 4, 10 i 13 Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej.

Żeby wzrastało zatrudnienie należy płacić pracownikom godziwie, udostępnić dostęp do usług szkoleniowych zawodowych (w tym osób niepełnosprawnych) a także do usług zdrowotnych w sytuacji bycia „biednym pracującym” czy całkowicie biernym.
 3. Projektu ustawy o rynku pracy rozpoczętych w kwietniu 2006 r., kontynuowanych w sierpniu 2007 r., zmieniającego m.in. wprowadzenie obowiązkowego ubezpieczenia od ryzyka bezrobocia z zasiłkiem dla bezrobotnych związanym ze stażem pracy, wysokością zarobków i premiowaniem pracodawców o stabilnym zatrudnianiu, a także modernizującego publiczne służby zatrudnienia, w tym pomocy państwa dla lokalnych (gminnych) punktów obsługi bezrobotnych czy rozszerzającego kategorie instrumentów zachęcających do tworzenia miejsc pracy (wsparcie pracodawców).
 4. W zespole przy premierze RP do spraw Migracji (sześć zespołów ds. imigracji zarobkowej, emigracji zarobkowej z Polski, nielegalnej imigracji, integracji cudzoziemców, gromadzenia statystyk i reemigracji).
- W tych kwestiach społecznych Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” pracowała w wielu zespołach roboczych własnych, brała udział w wielu zespołach resortowych. Osobiście omawiałem te kwestie na forum Naczelnej Rady Zatrudnienia i w Trójstronnej Komisji ds. Społeczno –

Gospodarczych (przy tworzeniu projektu Umowy Społecznej), czego świadectwem są protokoły tych instytucji, jak i Uchwała KK NSZZ „Solidarność” Nr 1/07 a także Stanowisko KK NSZZ „Solidarność” Nr 9/07 ws. braku strategii państwa przeciwdziałania emigracji i imigracji pracowników (załączniki).

Powyższe tematy wniosłem do harmonogramu prac Naczelnej Rady Zatrudnienia w roku 2008 uznając je za pilne (i wieloletnio spóźnione) licząc na akcepta-

cję Pani Minister celem kontynuacji prac resortowych i rządowych.

Zwracam przy tym uwagę, że warunki na polskim rynku pracy są korzystne dla powyższych działań poprawiających stabilizację na rynku pracy i bezpieczeństwo osób zagrożonych utratą pracy przez działania prewencyjne, co znacznie zmniejsza koszty społeczne.

• *Z wyrazami szacunku - Jacek Smagowicz*

Sz. Pani
Anna Mazurczyk
Ministerstwo Pracy
i Polityki Społecznej
Warszawa
WZB/47/08

Dotyczy: projektu protokołu z posiedzenia Naczelnej Rady Zatrudnienia 31.01.2008 r.

Szanowna Pani!

1. Raduję się mocno, że mogę wnieść uwagi do projektu na przełomie marca z posiedzenia ... styczniowego!
2. Po przeczytaniu stwierdziłem, że straciłem czas.
3. W ten sposób wnoszę uwagę zasadniczą, że nie wyrażam zgody na kolejne tego typu osiągnięcia, że wypowiedzi Ministra i towarzyszących (miłych) decydentów są odnotowane w protokole a wystąpienia przedstawicieli strony społecznej zostały wrzucone do jednego „worka” mocno ocenzurowane, chyba tylko w celu tworzenia dobrego klimatu i komfortu administracji centralnej zarządzającej rynkiem pracy a nie rozwiązującej problemów.
4. Przypominam, że w debacie nad raportem o psz postawiłem kilkanaście pytań i kilka refleksji przyjaznych co prawda psz, a krytycznych pod adresem państwa rządu, resortu jako odpowiedzialnych za inercję w zakresie prowadzonej aktywnej polityki rynku pracy, rozwoju psz, standardów obsługi.

Z pytań to przypomnę trzy dotyczące psz:

- 1) Ile utworzono nowych miejsc pracy, w tym ile dla osób 50+
 - 2) Ile osób obsłużono w psz zgodnie z art. 50 ustawy o promocji zatrudnienia
 - 3) Ilu osobom odmówiono tej pomocy oraz - ws. tzw. nadwyżki w Funduszu Pracy
1. stanu prac nad ratyfikacją Konwencji MOP i ZEKS
 2. stanu prac zespołu rządowego ws. migracji
 3. stanu prac nad projektem ustawy o rynku pracy

Pominięto też mój protest przeciw sposobowi opiniowania sprawozdań rządu ws. wykonywania dyrektyw UE z zakresu rynku pracy w trybie nagłym na przykładzie COM(2007)803.

4. Formą utajnienia moich wypowiedzi jestem mocno zdziwiony, bo obok mnie siedział NN urzędnik MPiPS, który uzgodnił ze mną treść moich wypowiedzi
 5. Wnioski:
 - proszę albo uprawiać politykę równych szans i odnotowywać krytyczne uwagi partnerów, obok radosnych wypowiedzi decydentów,
 - (wariant) proszę nie przysyłać protokołów ocenzurowanych (czas to nie tylko pieniądz).
- *Z wyrazami szacunku - Jacek Smagowicz*

KOMITET MONITORUJĄCY SPO ROZWÓJ ZASOBÓW LUDZKICH

17 marca br odbyło się XIV posiedzenie Komitetu Monitorującego SPO RZL 04-06 w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego z udziałem nowego wiceministra Jarosława Pawłowskiego (PO).

W wyniku krótkiej debaty zatwierdzono sprawozdanie z realizacji Programu za II półrocze 2007 r. Według urzędników Instytucji Zarządzającej w II półroczu wsparciem w ramach SPO RZL objęto ponad 208,3 tys. osób (od początku programu – 1.439,8 tys. osób). Natomiast na moje pytanie ile utworzono nowych miejsc pracy i ile osób zatrudniono w wyniku działań nie odpowiedziano.

Ponadto zgłosiłem zapytanie co jest przyczyną niskiego wydatkowania środków na szkolenia pracowników publicznych służb zatrudnienia (dz. 1.1.), braku informacji o efektach zatrudnieniowych (wszystkie działania), szkoleniowych (w zakresie szkoleń nauczycieli, także braku rozbięcia środków Funduszu Pracy i PFRON oraz braku analizy dlaczego przedsiębiorcy w ramach SPO RZL 04-06 nie chcieli tworzyć nowych miejsc pracy (miało to być zbadane!).

Z innych danych rządowych dotyczących wsparcia pracodawców (a oni tworzą miejsca pracy) tylko 5,9 tys. firm otrzymało wsparcie tj. 0,4% wszystkich przedsiębiorstw. Duże na średnią kwotę 3 mld zł, średnie 400 mln zł a mikro 70 tys. zł, w większości na modernizację.

Wartość projektów na 1 mieszkańca Polski wyniosła 2.363 zł (na koniec czerwca 2007). Najwięcej pomocy trafiło na Śląsk (bez opolskiego) zachodniopomorskie, mazowieckie i pomorskie. Najmniej do opolskiego, podkarpackiego, lubelskiego i małopolskiego.

Komitet wyraził zgodę na przesunięcie 27,8 mln euro z Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) z działań 1.1, 1.5 i 1.6 na projekty w ramach działań 1.2 (młodzież) przy zgłoszonej przez NSZZ „Solidarność” i przyjętej uwadze, że projekty realizowane aktualnie dla publicznych służb zatrudnienia, grup ryzyka i kobiet nie będą okrojone lub zaniechane.

Komitet zapoznał się także z wynikami badań ws. oceny systemu wdrażania rekomendacji a także z realizacji perspektywy równości płac w ramach SPO RZL.

• Jacek Smagowicz

SZKOLENIA ZWIĄZKOWE

KADRA

Plan działań szkoleniowych

8 lutego 2008 r. odbyło się drugie już spotkanie kierowników/osób odpowiedzialnych za szkolenia w regionach i branżach. Na spotkaniu został przedstawiony plan zamierzeń szkoleniowych na ten rok KK.

Przedyskutowano również zasadność reaktywowania Rady Edukacji Związkowej, która wspierałaby merytorycznie krajowy Dział Szkoleń; inicjatywa ta wypłynęła podczas dyskusji na poprzednim spo-

tkaniu (30 listopada 2007 r.), gdy mówiono o konieczności wypracowania minimum programowego w kilku obszarach tematycznych, dla których zostanie opracowany program i materiał szkoleniowy – tak jak jest to w przypadku szkolenia podstawowego i skarbników.

Owymi obszarami tematycznymi są:

- organizowanie pracowników;
- prawo wewnątrzfirmowe;
- prawo pracy zbiorowe i indywidualne;

- komunikacja;
- metodologia pracy dla kandydatów na trenerów związkowych;
- możliwości wykorzystywania środków unijnych z PO KL.

Uczestnicy spotkania od razu zadeklarowali się, w których zespołach będą pracować.

REZ ma być poszerzona o członków Zespołu ds. Edukacji Związkowej KK. Teraz zostanie złożony wniosek o powołanie tego ciała przez Prezydium Komisji Krajowej.

- *Elżbieta Wielg*

ROZWÓJ ZWIĄZKU

Kolejne szkolenie podstawowe na Podkarpaciu

Dnia 26 lutego, w krośnieńskiej siedzibie Zarządu Regionu, odbyło się szkolenie podstawowe dla działaczy związkowych. Zakończyło się ono przygotowaniem do stworzenia planów rozwoju macierzystych organizacji związkowych.

Wzięło w nim udział 11 osób, a zajęcia prowadził Jan Plata-Przechlewski z działu szkoleń KK.

- *jpp*

Siedem kolejnych szkoleń podstawowych na Ziemi Przemyskiej

Na przełomie lutego i marca br. odbyło się na terenie Ziemi Przemyskiej siedem kolejnych szkoleń podstawowych, prowadzonych przez trenerów z krajowego Działu Szkoleń.

27 lutego w Przemyśle oraz 28 lutego w Jarosławiu (zajęcia prowadził Jan Plata-Przechlewski). Były to typowe pierwsze części tego szkolenia – kończące się sporządzeniem przez uczestników planów rozwoju (dla ich macierzystych organizacji związkowych).

4 marca w Jarosławiu (zajęcia prowadziła Agnieszka Rybczyńska) i w Przemyśle (zajęcia prowadził Janusz Zabiega),

5 marca w Przeworsku (Agnieszka Rybczyńska) i w Lubaczowie (Janusz Zabiega), 6 marca znów w Przemyśle (oboje trenerów). Były to drugie części tego szkolenia – prowadzone jak dotąd w paru zaledwie regionach.

Miło w tym miejscu wspomnieć, iż Region Ziemia Przemyska odnotował w ostatnim czasie wzrost liczby członków; złożyło się na to zapewne wiele rozmaitych przyczyn – ale intensywne wejście w ten priorytetowy program szkoleniowy jest niewątpliwie jedną z nich.

- *jpp*

Informacja o szkoleniu z rozwoju organizacji dla studentów zrzeszonych w NZS

Zajęcia te odbyły się w związkowym Centrum Szkoleniowym „Dal” na gdańskim Przymorzu, w dniach 7-9 marca 2008 r.

Wzięli w nich udział studenci działający w organizacjach Niezależnego Zrzeszenia Studentów na polskich uczelniach wyższych – w większości przewodniczący tych organizacji.

W czasie szkolenia podjęto problem misji całej organizacji – i tego, co ją wyróżnia spośród innych stowarzyszeń, w których mogą działać nasi żacy. Zastanawiano się

przede wszystkim nad sposobami budowy silnego i efektywnie działającego NZS.

Szkolenie zakończyło się przygotowaniem planu rozwoju organizacji do grudnia 2008 r. (każda organizacja określiła mierzalny cel).

Zajęcia prowadzili trenerzy Działu Szkoleń KK NSZZ „Solidarność”. W jednej grupie – Agnieszka Rybczyńska (17 osób); w drugiej grupie – Janusz Zabiega (18 osób).

- *AR*

Dwa kolejne szkolenia na Ziemi Radomskiej

W dniach 11 i 12 marca odbyły się w siedzibie Zarządu Regionu dwa szkolenia podstawowe.

Pierwsze z nich (w którym uczestniczyło 14 osób) było drugą częścią szkolenia podstawowego – przeznaczoną dla działaczy, którzy szkolenie podstawowe i pierwsze działania praktyczne mają już za sobą, a teraz chcą podzielić się doświadczeniami, sukcesami, problemami i pomysłami.

Drugie z nich (w którym uczestniczyło 20 osób) było klasyczną częścią

pierwszą, przeznaczoną dla osób wchodzących dopiero w program „4%” – zakończoną sporządzeniem planów rozwoju macierzystych organizacji związkowych.

Oba szkolenia prowadził Jan Plata-Przechlewski z Działu Szkoleń KK; z uczestnikami spotkali się też szefowie ZR (przewodniczący, wiceprzewodniczący, działacze odpowiedzialni za rozwój i szkolenia).

• *jpp*

KOMISJE REWIZYJNE

Trzecie szkolenie dla członków Regionalnych Komisji Rewizyjnych

W dniach 3-4 marca br., w przymorskim „Dalu”, odbyło się szkolenie dla członków regionalnych komisji rewizyjnych.

W szkoleniu uczestniczyli przedstawiciele kolejnych ośmiu regionów oraz jednego sekretariatu branżowego.

Zajęcia, tak jak poprzednio, poprowadzili: przewodniczący Krajowej Komisji Rewizyjnej Adam Binduga oraz Krzysztof Woźniewski i Jakub Szmit z Działu Prawnego KK; pieczę nad stroną organizacyjną sprawowała Agnieszka Kuraś-Steczyńska z Działu Szkoleń KK.

• AKS

KOMUNIKACJA

Wizerunek w Białymstoku

W dniach 6-7 marca br., w siedzibie Zarządu Regionu Podlaskiego, odbyło się kolejne szkolenie pn. „Świadome kształtowanie wizerunku działacza związkowego”. Zajęcia miały charakter stacjonarny

Jest to szkolenie, które cieszy się niezmiennym powodzeniem wśród działaczy z tego regionu. Tym razem grupa liczyła 18 osób.

Program obejmował takie zagadnienia, jak: style, formy i poziomy komunikacji oraz komunikowanie z otoczeniem

zewnątrznym – a w nim: wizerunek zewnętrzny, mowa ciała, sztuka słuchania, trema i stres, umiejętność mówienia; nie zabrakło również ćwiczeń z wykorzystaniem kamery.

Zajęcia prowadziła Agnieszka Kuraś-Steczyńska z Działu Szkoleń KK NSZZ „Solidarność” oraz Izabela Żmojda z ZR Podlaskiego NSZZ „Solidarność”.

• AKS

INFORMACJE RÓŻNE

BRAK POROZUMIENIA W TRÓJSTRONNEJ

Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno - Gospodarczych, nie doszła do porozumienia w sprawie zwiększenia wskaźnika waloryzacji rent i emerytur na 2008 r.

5 lutego 2008 r. w Warszawie odbyło się posiedzenie Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych. Jednym z głównych tematów spotkania miało być podwyższenie wskaźnika waloryzacji emerytur i rent z FUS na 2008 r. Strona związkowa postulowała zwiększenie wskaźnika o 50 proc. realnego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w 2007 r. w stosunku do 2006 r. Strona pracodawców poparła propozycje rządową, czyli zwiększenie o 20 proc. Partnerzy społeczni nie doszli do porozumienia.

- Rząd przyjął wskaźnik waloryzacji w wysokości 106,5 proc. tłumacząc się wzrastającą inflacją i szybkim wzrostem wynagrodzeń. Dlatego w Komisji Trójstronnej nie doszło praktycznie do negocjacji zwiększenia wskaźnika ponad 20 proc. realnego wzrostu wynagrodzeń - mówi Zbigniew Kruszyński z Działu Polityki Społecznej.

Związki zawodowe oprotestowały takie stanowisko rządu. - Uważaliśmy, że

emeryci i renciści powinni uczestniczyć w większym stopniu we wzroście gospodarczym - dodaje Kruszyński. Strona związkowa wspólnie stwierdziła, iż nie ma pola negocjacji, a stanowisko strony rządowej świadczy o pozorowaniu dialogu społecznego i nieuzasadnionej legitymizacji działań rządu, co może wprowadzić w błąd opinię publiczną.

Podczas spotkania Zbigniew Kruszyński przedstawił informację z posiedzenia zespołu ds. budżetu Komisji Trójstronnej dotyczącą określenia obszarów dyskusji nad systemem wynagrodzeń w sferze budżetowej. Zaznaczył również, że konstruktywna dyskusja w tej sprawie zostanie wznowiona po przedłożeniu przez stronę rządową odpowiednich analiz i propozycji.

Waldemar Pawlak, wiceprezes Rady Ministrów i minister Gospodarki poinformował zebranych, że zgodnie z ustaleniami z posiedzenia Prezydium TK, do końca kwietnia 2008 r. zespół ds. ubezpieczeń społecznych ma wypracować nowy tryb uzgadniania wskaźnika wzrostu rent i emerytur z FUS.

• *Dział Informacji*

ZMIANY W PRAWIE PRACY W TRÓJSTRONNEJ KOMISJI

Minister Pracy zagwarantowała prezydium Komisji Trójstronnej, że bez uzyskania akceptacji partnerów społecznych, nie przekaże projektów zmian w kodeksie pracy pod obrady Rady Ministrów.

6 marca 2008 r. w Warszawie odbyło się posiedzenie prezydium Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych. Poniżej komunikat dotyczący ustaleń prezydium w sprawie zmian w prawie pracy.

Komunikat dotyczący ustaleń ws. zmian w prawie pracy

Na zebraniu Prezydium Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych w dniu 6 marca br. Minister Pracy, Jolanta Fedak odpowiadając na stanowiska partnerów społecznych, w tym Prezydium KK NSZZ "Solidarność" dotyczącego ostatniego projektu zmian do Kodeksu pracy i innych, oświadczyła:

1. przekazane do konsultacji partnerom społecznym projekty zmian nie są projektami rządowymi;

2. zagwarantowała, że bez uzyskania akceptacji ze strony partnerów społecznych nie przekaże tych dokumentów do akceptacji Radzie Ministrów.

Zespół Prawa pracy TKdsSG w tej sprawie zwołany został na 13 marca br.

Prezydium KK podtrzymuje zdecydowany sprzeciw NSZZ "Solidarność" wobec proponowanych zmian i domaga się ich wycofania.

ROZMOWY O KODEKSIE PRACY W TRÓJSTRONNEJ KOMISJI

13 marca 2008 roku w Warszawie odbyło się posiedzenie Zespołu Trójstronnej Komisji ds. Prawa Pracy i Układów zbiorowych.

Tematem posiedzenia były przesłane do konsultacji partnerom społecznym przez Ministra Pracy i Polityki Społecznej dwa projekty ustaw:

- o zmianie ustawy – Kodeks pracy i ustawy o Państwowej inspekcji Pracy
- o stażu absolwenckim

Przedstawiciele NSZZ „Solidarność” zgodnie ze stanowiskiem Prezydium Komisji Krajowej wnioskowali o wycofanie obu projektów ustaw z procesu konsultacji w trybie art. 19 ustawy o związkach zawodo-

wych. Przypomnieli gwarancje minister Jolanty Fedak, złożoną na posiedzeniu prezydium Trójstronnej Komisji – że bez uzyskania akceptacji ze strony partnerów społecznych nie przekaże projektów ustaw Radzie Ministrów.

Po burzliwej dyskusji uzgodniono, że przedstawiciele rządu wycofają oba kontrowersyjne projekty z procesu konsultacji z organizacjami związkowymi i organizacjami pracodawców. NSZZ „Solidarność” uzależniła swój dalszy czynny udział w pracach Trójstronnej Komisji ds. prawa pracy od sformułowania reprezentowali: Jerzy Langer, Zbigniew Kruszyński, Janusz Łaznowski, Barbara Surdykowska

WYŻSZE ŚWIADCZENIA Z ZUS

W marcu 2008 r. zostaną waloryzowane świadczenia u ponad 9,8 mln osób. Świadczenia wypłacane przez ZUS wzrosną o 6,5 proc.

W tym roku zmienia się sposób waloryzacji świadczeń emerytalno - rentowych. Średnia emerytura, która wynosi 1,3 tys. zł, będzie wyższa o prawie 85 zł. W ubiegłym roku przywrócono coroczną waloryzację świadczeń, to znaczny że podwyżki będą odbywać się, co roku i wskaźnik waloryzacji uwzględni nie tylko wzrost płac, ale też 20 proc. realnego wzrostu płac. Niestety podczas ostatnich negocjacji w Komisji Trójstronnej pracodawcy i strona rządowa nie zgodzili się na podwyższenie wskaźnika waloryzacji emerytur i rent z FUS na 2008 r. o 50 proc. realnego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w 2007 r.

w stosunku do 2006 r. W tym roku świadczenia wzrosną więc o 6,5 proc.

Marcowa waloryzacja nastąpi na podstawie dwóch różnych wskaźników i ich wysokość zależy od daty przyznania prawa do świadczenia. Pierwszy wskaźnik (106,5 proc.) będzie dotyczyć wszystkich świadczeń przyznanych przed 1 marca 2007 r. i obejmie zdecydowaną większość osób. Drugi wskaźnik (104,2 proc.) będzie dotyczyć osób, którym świadczenia przyznano w okresie od 1 marca 2007 r. do 29 lutego br. i dla tych osób renty i emerytury wzrosną o 4,2 proc.

Po waloryzacji wzrastają kwoty najniższych gwarantowanych świadczeń:

- emerytura, renta z tytułu całkowitej niezdolności do pracy i renta rodzinna - 636,29 zł

- renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy - 489,44 zł
- renta z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem lub chorobą zawodową i renta rodzinna wypadkowa - 763,55 zł
- renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem lub chorobą zawodową - 587,33 zł

Podniesione zostają również dodatki do emerytur i rent:

- dodatek pielęgnacyjny, za tajne nauczanie - 163,15 zł
- dodatek dla sieroty - 306,65 zł
- dodatek kombatancki - 163,15 zł
- *Dział Informacji KK*

PRZEMOC W TYBECIE

Prezydium KK NSZZ "S" zwróciło się do wszystkich przywódców państw o użycie wszelkich możliwych środków, których celem byłoby powstrzymanie władz Chin od stosowania wobec obywateli tybetańskich represji, więzień, tortur i nakłonienie rządzących do nawiązania dialogu z przywódcą tybetańskim, Dalaj Lamą.

- NSZZ "Solidarność" przez długie lata walczył z przemocą, bez stosowania przemocy, otrzymując z całego świata wiele gestów solidarności i poparcia. Obrona wolności i prawa człowieka jest jednym z najważniejszych doświadczeń Związku. Z tego powodu nie możemy być obojętni wobec krwawego tłumienia przez władze

chińskie pokojowych demonstracji, które mają miejsce w Tybecie z okazji 49 rocznicy powstania Tybetańczyków przeciw okupacji chińskiej - czytamy w apelu prezydium KK NSZZ "S"

Naród Tybetański jest okupowany i systematycznie eksterminowany przez Chińską Republikę Ludową od 1950 r. Dzieje się to na oczach całego świata i z przyzwoleniem największych potęg gospodarczych, a ich postawa wobec Narodu Tybetańskiego jest zaprzeczeniem podstawowych wartości demokratycznych, uznawanych i propagowanych przez te państwa.

"SOLIDARNOŚĆ" WYRÓŻNIONA

UNI Property Service wyróżniło NSZZ "Solidarność" za pomoc w organizowaniu się pracowników ochrony.

W ubiegłym tygodniu w Berlinie Krzysztof Zgoda, szef Działu Rozwoju NSZZ "S" odebrał w imieniu Związku specjalne wyróżnienie UNI Property Service za pomoc pracownikom ochrony w organizowaniu się w NSZZ "S".

Ochrona to jedna z najszybciej rozwijających się branż nie tylko w Polsce. W naszym kraju pracuje już ponad 200 tys. pracowników ochrony. Niskie płace, brak umów o pracę oraz duża liczba nadgodzin to tylko niektóre z problemów pracowników. Od 2006 r. w NSZZ "Solidarność" zorganizowało się prawie 5 tys. pracowników. W sześciu z ośmiu największych firm ochrony zawarte zostały porozumienia, które umożliwiają organizatorom "S" m.in. rozmowy z nowoprzyjętymi pracownikami.

UNI Property Service wspiera organizowanie pracowników ochrony nie tylko w Polsce. Podobne działania prowadzone są m.in. w Indiach, Afryce Południowej, Niemczech i Holandii. Jednak to w Polsce w ciągu ostatnich miesięcy liczba członków Związku wśród pracowników ochrony wzrasta najszybciej. Dlatego UNI postanowiło wyróżnić "Solidarność".

- Działania podjęte przez "S" wśród pracowników ochrony to przykład organizowania pracowników w branży, gdzie nie istniały związki zawodowe - powiedział Eddy Stam z holenderskiego związku FNV Bondgenoten, który w ubiegłym roku w imieniu swojej organizacji odebrał wyróżnienie UNI.

UNI Property Service Global Union to światowa unia związków zawodowych zrzeszających głównie pracowników sektora usług: handlu, ochrony, firm sprzętających.

ARTYKUŁ MIESIĄCA

RUCH NALEŻY DO RZĄDU

Solidarność domaga się, by na płace spojrzeć systemowo, ustalić pewne relacje w poszczególnych grupach pracowniczych. To bardzo trudne zadanie, ale byłby to punkt wyjścia do zlikwidowania tego chaotycznego wyścigu do uzyskiwania pieniędzy na podwyżki - ze Zbigniewem Kruszyńskim, członkiem prezydium Komisji Krajowej ds. polityki społecznej, rozmawia Barbara Madajczyk-Krasowska.

- Na podstawie oficjalnych danych wykazał Pan, że podwyżki płac w państwowej sferze budżetowej najczęściej pokrywały inflację lub były na zerowym poziomie?

- Wskaźnik wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej zapisany w ustawach budżetowych w latach 2000-2008 najczęściej był równy lub bliski zakładanej inflacji (rok 2000, 2005, 2006), a w roku 2002 i 2007 zakładano zerowy wzrost wynagrodzeń (tzw. zamrożenie płac). W roku 2008 też nie będzie lepiej, bo ustawa budżetowa przewiduje, że podwyżka wyniesie nie mniej niż 2,3 procent, a na takim poziomie jest prognozowana inflacja. Dlatego nie wszyscy otrzymają realne podwyżki, raczej dostaną je ci najbardziej aktywni, którzy najgłośniej protestują.

- Pana wyliczenia nie dotyczą nauczycieli i pracowników ochrony zdrowia?

-Tak. Obecnie płace państwowej sfery budżetowej reguluje ustawa z 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń. W latach 1989-90 ustawa obejmowała również pracowników służby zdrowia oraz nauczycieli. Dotyczyła przeszło dwóch milionów pracowników, między innymi około 700 tysięcy nauczycieli i ponad 700 tysięcy pracowników ochrony zdrowia. Aktualnie nauczyciele są finansowani poprzez subwencje oświatowe, natomiast pracownicy ochrony zdrowia podlegają ustawie o negocjacyjnym kształtowaniu przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców. Powszechnie nadal uważa się pracowni-

ków ochrony zdrowia oraz nauczycieli za pracowników budżetowych, ponieważ są finansowani z naszych podatków.

- Jakie grupy zawodowe zaliczamy aktualnie do państwowej sfery budżetowej?

- Pracowników państwowych jednostek budżetowych, zakładów budżetowych, gospodarstw pomocniczych państwowych jednostek budżetowych oraz żołnierzy zawodowych, żołnierzy pełniących okresową służbę wojskową, funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Wywiadu, Kontrwywiadu, Służby Więziennej, CBA, Służby Celnej. Tę drugą grupę obejmuje tzw. system mnożnikowy, czyli ich płaca może być regulowana poprzez wzrost kwot bazowych, ale także przez wzrost wskaźników, które są określone w odpowiednich ustawach.

- Służby mundurowe mają wyższe pensje?

- Różnie to bywa, ale niewątpliwie mają większą możliwość elastycznej regulacji płac, bo poprzez dwie zmienne. Jeżeli kwota bazowa jest zapisana w ustawie budżetowej, to jej zmiana w ciągu roku jest prawie niemożliwa, czyli ci wszyscy "niemnożnikowcy", a więc cywilna sfera budżetowa jest na rok uziemiona, bo rząd twierdzi, że budżet jest uchwalony i nie ma w nim więcej pieniędzy. W tej grupie bardzo trudno jest uzyskać jakieś podwyżki. Natomiast "mnożnikowcy", do których zaliczają się też osoby na kierowniczych stanowiskach państwowych, mają jeszcze wskaźniki i swoje ustawy. Są to ustawy na przykład o Straży Granicznej, Straży Pożarnej, o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe: o Sądzie Najwyższym, prokuraturze, policji i tak dalej.

- Kto ma najniższe pensje w państwowej sferze budżetowej?

- Sądzę, że niewskazane jest licytowanie. Solidarność domaga się, by na płace spoj-

rzeń systemowo, ustalić pewne relacje w poszczególnych grupach pracowniczych. To bardzo trudne zadanie, ale byłby to punkt wyjścia, do zlikwidowania tego chaotycznego wyścigu do uzyskiwania pieniędzy na podwyżki.

- W jaki sposób można zapobiec temu rwaniu kołderki, skoro w ustawie budżetowej na rok 2008 nie ma pieniędzy?

- Teraz możemy, moim zdaniem, mówić o doraźnych rozwiązaniach polegających na zagospodarowaniu wyższych od założonych w budżecie dochodów uzyskanych w bieżącym roku. Natomiast wprowadzanie systemowych rozwiązań będzie możliwe od następnego budżetu. A czasu, wbrew pozorom, nie ma dużo, ponieważ tradycyjnie w maju otrzymujemy założenia makroekonomiczne, w czerwcu i lipcu będą trwać dyskusje nad założeniami budżetu na rok 2009, potem odbędą się negocjacje i pod koniec września projekt budżetu zostanie skierowany do Sejmu.

- Czy Solidarność przygotowała propozycje dotyczące wzrostu płac w całej sferze budżetowej?

- Pierwszego ruchu należy oczekiwać od rządu. W odpowiedzi na nasze stanowiska, wiceminister gospodarki zapowiadał przygotowanie ekspertyzy na temat zarobków poszczególnych grup zawodowych w sferze budżetowej. Analizę ma przygotować Ministerstwo Finansów. Ma to być pełna informacja nie tylko na temat wysokości płac, mają też być dane o możliwościach finansowych państwa. Związkowi byłoby trudno monitorować wynagrodzenia, szczególnie w grupach pracowników wynagradzanych „wskaźnikowo”. Rozwiązania systemowe wymagają regulacji między grupami pracowniczymi. Obecnie funkcjonują określone relacje wynagrodzeń w grupach wynagradzanych „wskaźnikowo”. To jest załączek. Czy te relacje są satysfakcjonujące dla poszczególnych grup pracowników, to już inna sprawa. Chcę przypomnieć, że w 1989r. działała ustawa o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w sferze budżetowej, która obejmowała bardzo szerokie spektrum pracowników sfery budżetowej oraz zawierała konkretne relacje między poszczególnymi grupami. Została wówczas określona na poziomie

106 proc. docelowa relacja między przeciętnym wynagrodzeniem w sferze budżetowej, a przeciętnym wynagrodzeniem w jednostkach na rozrachunku gospodarczym w sferze produkcji materialnej. Przy określaniu modelowej relacji wewnątrz sfery budżetowej brano pod uwagę różnicę w złożoności pracy, odpowiedzialność, uciążliwość oraz strukturę kwalifikacyjną pracowników. W ten sposób oprócz wskaźnika dla całej sfery budżetowej, ustalono wskaźniki dla poszczególnych jej działów. Zdecydowano, że oświata i wychowanie powinna mieć 104 procent, szkolnictwo wyższe i jednostki naukowo badawcze - 115 procent, kultura i sztuka -100 procent, pracownicy ochrony zdrowia, opieki społecznej - 104 procent, administracja publiczna i wymiar sprawiedliwości, czyli sądownictwo i prokuratura -112 procent.

- Jednak wysoka inflacja spowodowała załamanie tego systemu?

- Teraz, gdy inflacja się unormowała można by było powrócić do tych opracowań, analiz. Ale, moim zdaniem, związek może tylko kontrolować, konsultować, sprawdzać, czy te opracowania są, czy nie są społecznie akceptowane, i ewentualnie je korygować.

- Rozwiązania systemowe mogą zapobiec strajkom?

- Dałyby poczucie bezpieczeństwa. Choć po protestach grup zawodowych, żądających bardzo dużego podwyższenia zarobków, bardzo wysoko podniesiono poprzeczkę. To są sprawy bardzo trudne, szczególnie że nie załatwiono ich od razu, tylko dopuszczono do eskalacji żądań. Dlatego w tej chwili trudno mówić o jakimś spokojnym dojściu do właściwych proporcji płacowych. Ale próbować trzeba, bo w przeciwnym razie ciągle będziemy mieć nieustające konflikty, w wyniku których stracą grupy najsłabsze. Muszę tu wspomnieć o jeszcze jednym ważnym problemie, czyli o wynagrodzeniach pracowników samorządowej sfery budżetowej. Od kilku lat sygnalizujemy konieczność rozwiązania systemowego wzrostu płac, szczególnie pracowników jednostek samorządowych. Klasycznym przykładem są zaniedbania w regulacji wynagrodzeń pracowników pomocy społecznej, pracujących zarówno w domach pomocy społecznej, jak i ośrodkach

pomocy. Obecny system (a właściwie jego brak) powoduje, że w zdecydowanej większości samorządów pracownicy latami nie otrzymują podwyżek, nawet na poziomie rekompensującym wysokość inflacji. Ten problem musi być rozwiązany w pierwszej kolejności.

- Dla polityków samorządowych zajmowanie się problemami ludzi starszych oraz problemem ubóstwa jest mało spektakularne?

- To dla Solidarności jest bardzo ważny problem, gdyż społeczeństwo się starzeje. Za granicą w każdym domu pomocy społecznej, który wizytowałem, porozumiewałem się po polsku. Wszędzie pracują Polacy.

- Pracownicy socjalni też emigrują?

- Nagminnie. A u nas pozostaną nieprofesjonaliści. Mam dane potwierdzające, że pracownik socjalny z wyższym wykształceniem po 13 latach pracy w zawodzie zarabia 1080 zł na rękę. Ta osoba zresztą już od listopada nie pracuje w swoim zawodzie. Kwestia opieki nad starszymi w domach opieki, domach dziennego pobytu dla starszych to też obszar mojego zainteresowania.

- Które sprawy najbardziej Pana absorbują?

- Obecnie do najważniejszych spraw, którymi się zajmuję, oprócz omówionych już

problemów związanych z wynagrodzeniami, zaliczam:

- ubezpieczenia społeczne - to jest rozwiązania dotyczące systemu rentowego, wypłat z II filaru, waloryzacji rent i emerytur. Staram się też aktywnie uczestniczyć w rozwiązywaniu problemu pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze.
- problemy osób niepełnosprawnych - sprawy zatrudnienia na chronionym i otwartym rynku pracy oraz prawne „umocowania” Karty Praw Osób Niepełnosprawnych.
- rozpoczęcie merytorycznych prac związkowych z ratyfikacją zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej. Tu głównym problemem jest brak reprezentacji rządu do rozmów na ten temat.

Ponadto do mojej działości dochodzą problemy związane z polityką prorodzinną, pomocą społeczną, mieszkalnictwem a także współpraca z sekcjami problemowymi tzn. Sekcją Krajową Kobiet, Sekcją Krajową Osób Niepełnosprawnych, Sekcją Krajową Osób Niewidomych. Przy okazji chciałbym podziękować za świetną współpracę pełnomocnikom: Ewie Kędzior (pełnomocnik KK ds. Osób Niepełnosprawnych), Danucie Wojdat (pełnomocnik ds. Kobiet) oraz Iwonie Pawlaczyk - (pełnomocnik ds. Środowiska Pracy).

Z OSTATNIEJ CHWILI

NIE DYSKRIMINOWAĆ PRACOWNIKÓW

NSZZ "Solidarność" protestuje przeciwko próbom dyskryminowania pracowników zatrudnionych w małych zakładach pracy. Zdaniem Związku do takiej dyskryminacji prowadzą zaproponowane zmiany w ustawach: o stażu absolwenckiego, kodeksie pracy i Państwowej Inspekcji Pracy, przedstawione przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej.

W przyjętym stanowisku prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność"

sprzeciwia się próbom dyskryminacji milionów pracowników, w tym kobiet w ciąży, tylko dlatego, że pracują w małych zakładach pracy. Możliwość zwalniania bez podania przyczyn, promowanie patologicznego samozatrudnienia omijającego wszystkie przepisy prawa pracy, łącznie z prawem do urlopu, możliwość zwalniania pracowników w wieku przedemerytalnym to tylko niektóre skandaliczne propozycje, które zamiast ograniczenia biurokracji pro-

wadzą przede wszystkim do przedmiotowego traktowania pracowników.

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" zwróciło się do Rzecznika Praw Obywatelskich o zajęcie stanowiska w tej sprawie. Jednocześnie prezydium domaga się od Rządu wycofania oby projektów wymienionych ustaw. "Podkreślamy również, że podpis pod projektem takich ustaw złożony przez Ministra Pracy i Polityki Społecznej stawia pod znakiem zapy-

W załączeniu Stanowisko Prezydium KK

tania jej kwalifikacje do pełnienia tej funkcji i stawia pod znakiem zapytania deklarację wicepremiera Waldemara Pawlaka - przewodniczącego Komisji Trójstronnej do spraw Społeczno-Gospodarczych - woli rzeczywistego rozwijania dialogu społecznego" - czytamy w stanowisku prezydium KK.

- *Dział Informacji KK*

Stanowisko Prezydium KK nr 34 /08 ws. projektu zmian w Kodeksie Pracy

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" po wstępnym zapoznaniu się z przesłanymi do konsultacji przez MPiPS projektami ustaw: o stażu absolwenckim oraz zmieniającej ustawę Kodeks Pracy i o Państwowej Inspekcji Pracy, wyraża wobec nich zdecydowany sprzeciw.

Prezydium KK kategorycznie sprzeciwia się próbom dyskryminacji milionów pracowników, w tym kobiet w ciąży, tylko dlatego, że pracują w małych zakładach pracy. Możliwość zwalniania bez podania przyczyn, promowanie patologicznego samozatrudnienia omijającego wszystkie przepisy prawa pracy łącznie z prawem do urlopu, możliwość zwalniania pracowników w wieku przedemerytalnym czy ograniczenie praw Państwowej Inspekcji Pracy - to tylko niektóre skandaliczne propozycje, które - zamiast ograniczania biurokracji - prowadzą przede wszystkim do przedmiotowego traktowania ludzi.

Prezydium KK zwraca się do Rzecznika Praw Obywatelskich o zajęcie stanowiska w tej sprawie.

Jednocześnie Prezydium KK domaga się od Rządu RP wycofania obu projektów wymienionych ustaw. Podkreślamy także, że podpis pod projektem takich ustaw złożony przez Ministra Pracy i Polityki Społecznej stawia pod znakiem zapytania kwalifikacje do pełnienia tej funkcji i stanowi zaprzeczenie deklaracji wicepremiera Waldemara Pawlaka - przewodniczącego Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych - woli rzeczywistego rozwijania dialogu społecznego.

Drodzy czytelnicy Biuletynu Informacyjnego Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”

Uprzejmie informujemy, że wraz z SIS-em dołączone zostały następujące dokumenty:

SIS z dn. 11.02.2008 r.

- 1) Monitoring Ustawy z dn. 7 kwietnia 2006 r. o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji – opracowanie S. Partner
- 2) Lista publikacji dot. Kampanii Polska Przyjazna Pracownikom
- 3) Badania OPS-Z z Łodzi nt. Sytuacji społecznej w zakładach pracy w drugiej połowie 2007 r. Badania przeprowadzono wśród przewodniczących organizacji zakładowych NSZZ „Solidarność”

SIS z dn. 18.02.2008 r.

- 1) Badania CBOS nt. Subiektywnej oceny warunków bytu i zaspakajania potrzeb
- 2) SIS tematyczny poświęcony zagadnieniom emerytur i rent
- 3) Komunikat z badań CBOS nt. Przynależności do związków zawodowych

SIS z dn. 3 marca 2008 r.

- 1) Umowa irlandzka 2006-20015
- 2) Komunikat CBOS nt. Doświadczeń i planów dotyczących pracy za granicą

SIS z dn. 10.03.2008 r.

- 1) Włoska Umowa Społeczna – Pakt Społeczny na rzecz rozwoju i zatrudnienia
- 2) SIS tematyczny poświęcony radom pracowniczym
- 3) Program Solidarność pokoleń. Działania dla zwiększenia efektywności zawodowej osób w wieku 50+ - opracowanie MiPS
- 4) Hiszpański Pakt z Toledo. Porozumienie w celu poprawy i rozwoju systemu opieki społecznej

SIS z dn. 17.03.2008 r.

- 1) Karta Praw Podstawowych UE
- 2) Praktyczna analiza wraz z komentarzem do Ustawy o informowaniu pracowników i przeprowadzania z nimi konsultacji

Zainteresowanie osoby mogą zasięgnąć informacji nt. ww. dokumentów w Sekretariacie Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” w Gdańsku – tel. 058 30 84 312.